

ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจิ้งตู มหาวิทยาลัยการศึกษา
นานาชาติเสฉวน

STUDENTS' ATTITUDES TOWARD THAI LANGUAGE TEACHING AT CHENGDU
INSTITUTE OF SICHUAN INTERNATIONAL STUDIES UNIVERSITY

WANG SHIQI

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษา
นานาชาติเสฉวน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาและการจัดการการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

STUDENTS' ATTITUDES TOWARD THAI LANGUAGE TEACHING AT CHENGDU
INSTITUTE OF SICHUAN INTERNATIONAL STUDIES UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Development and Management of Education)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

ของ

WANG SHIQI

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาและการจัดการการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จักรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.กุสุมา แยมเกตุ)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระติกรณ์ นิยมะจันทร์)

ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาพล ยงศรี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์จักรกฤษณ์ ไปณะทอง)

ชื่อเรื่อง	ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน
ผู้วิจัย	WANG SHIQI
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. กุสุมา แยมเกตุ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุพล ยงศร

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน และ 3) เพื่อเสนอแนะทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ปีการศึกษา 2566 จำนวน 123 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 28 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 38 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.989 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า 1). นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบทบาทอาจารย์ และด้านการวัดและการประเมินผล เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย 2). นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมไม่พบความแตกต่างกัน 3). นักศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4). นักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง 5). นักศึกษาที่มีแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง 6). ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวนเห็นว่าไม่ควรบังคับให้ไปเรียนที่ประเทศไทย และควรเพิ่มกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีการสนทนาพูดคุยกับเจ้าของภาษา

คำสำคัญ : ทัศนคติของนักศึกษาจีน, การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

Title	STUDENTS' ATTITUDES TOWARD THAI LANGUAGE TEACHING AT CHENGDU INSTITUTE OF SICHUAN INTERNATIONAL STUDIES UNIVERSITY
Author	WANG SHIQI
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Teacher Dr. Kusuma Yamgate
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Chatupol Yongsorn

This research has three main objectives: 1) to study students' attitudes toward Thai language teaching at Chengdu Institute of Sichuan International Studies University; 2) to compare students' attitudes toward Thai language teaching ; and 3) to propose students' aattitudes toward Thai language teaching. The study population consisted of 123 students enrolled in the 2023 academic year at Chengdu Institute, Sichuan International Studies University, comprising 28 freshmen, 38 sophomores, 37 juniors, and 20 seniors. The research instrument was a 5-level Likert scale questionnaire with overall reliability of 0.989. Data analysis employed frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA, and Scheffe's post hoc test. The key findings were as follows:1).Overall student satisfaction with Thai language instruction was low. Specifically: Teacher roles and assessment methods received the lowest ratings. Curriculum design, instructional activities, teaching materials, and learning environment were rated as moderately low. 2).No significant difference in attitudes was found between male and female students overall. 3).Statistically significant differences ($p < 0.05$) were found among students of different academic years. 4).Students with different Thai language backgrounds showed no significant differences overall,but there was a significant difference in instructional activities aspect. 5).Students with different Thailand study plans showed no significant differences overall,but there was a significant differences in curriculum design aspect. 6).Primary recommendations: Studying abroad in Thailand should remain optional, and conversational activities with native speakers should be increased to enhance opportunities to use Thai in daily communication.

Keyword : students'attitudes, Thai language teaching

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำหรับลงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร. กุสุมา แยมเกตุ ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุพล ยงศรีที่ปรึกษาร่วม ท่านทั้งสองได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษาตรวจสอบ แก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ตรวจจนให้คำแนะนำในการทำวิจัยตั้งแต่เริ่มต้น จนสำเร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ โปณะทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปวีณ วงศ์ บำรุงชนท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูษงค์ จันทวีระ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบเค้าโครง ที่ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ โปณะทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระติกรณ์ นิยมะจันทร์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า ที่ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ทิพวรรณ เศษสงค์ ดร. สุทิน มุม แดง และดร. นิชาภัทร จาวสุตฺร ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ทรงคุณค่ายิ่งในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามในการทำปริญญานิพนธ์สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในสาขาวิชาภาษาไทยของสถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัย การศึกษานานาชาติเสฉวน ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันทรงค่าแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาไทยของสถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ทุกท่านร่วมมือกับแบบสอบถามเพื่อให้ผู้วิจัยได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณนายกิตติพงศ์ วัชรตนาศิริกุล เพื่อนนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาภาษา ตะวันออก วิชาเอกภาษาจีน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือตลอดมา

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณครอบครัว เพื่อนญาติพี่น้อง และอาจารย์ผู้สอน ทำให้ผู้วิจัย ประสบความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

WANG SHIQI

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ	13
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	42
การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย.....	43
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศไทย	47
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้อง	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56

การกำหนดประชากร.....	56
วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
ความมุ่งหมายของการวิจัย	90
วิธีดำเนินการวิจัย.....	90
สรุปผลการวิจัย.....	92
การอภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก.....	110
ประวัติผู้เขียน.....	121

สารบัญ

หน้า

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรนักศึกษาเรียนภาษาไทยของสถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ปีการศึกษา 2566.....	56
ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของประชากร จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	64
ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม	65
ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านหลักสูตร เป็นรายข้อ.....	66
ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านบทบาทอาจารย์ เป็นรายข้อ.....	67
ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายข้อ.....	68
ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ เป็นรายข้อ.....	70
ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการวัดและการประเมินผล เป็นรายข้อ	71
ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นรายข้อ.....	73

ตาราง 10 การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามเพศ.....	74
ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย สถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา วิทยาลัยเจตุม แห่งภาษาต่างประเทศเสฉวน จำแนกตามชั้นปี.....	76
ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการ สอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามพื้นฐานการ เรียนภาษาไทย.....	78
ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการ สอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามวง แผนการเรียนในประเทศไทย.....	79
ตาราง 14 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ	81
ตาราง 15 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี	82
ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี โดยรวม.....	83
ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านหลักสูตร	83
ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านบทบาท อาจารย์.....	84
ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน.....	84

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู้ ด้านสื่อการ สอนและแหล่งการเรียนรู้.....	85
ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู้ ด้านการวัดและ การประเมินผล.....	85
ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู้ ด้าน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้.....	86
ตาราง 23 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามพื้นฐานการเรียน ภาษาไทย.....	87
ตาราง 24 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามวางแผนการเรียนที่ ประเทศไทย.....	88
ตาราง 25 เสนอแนะทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน.....	89

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	9
ภาพประกอบ 2 แสดงการวางแผนการเรียนการสอน.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิดและความรู้สึก จากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันด้วยการใช้ภาษา ภาษาไทยเป็น ภาษาประจำชาติภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร และยังเป็นเครื่องหมายแสดงเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นไทย ที่คนไทยทุกคนภาคภูมิใจและต้องร่วมกันรักษา มรดกทางวัฒนธรรมนี้ ให้คงอยู่กับประเทศไทยสืบต่อไป แม้ว่าภาษาไทยจะไม่ใช่วิชาสาขาสากลที่ใช้กัน ทั่วโลก แต่ปัจจุบันมีชาวต่างประเทศสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น (ศรีวิไล พลมณี 2545: 14-15) กล่าวถึงการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศโดยสรุปว่า ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลกได้เปิด สอนหลักสูตรภาษาไทยและไทยศึกษาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น หลักสูตรเอเชียศึกษาหรือเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ รวมประมาณ 114 สถาบัน ทั้งนี้ยังไม่รวมศูนย์สอนภาษาและโรงเรียนสอนภาษา ที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ ซึ่งนับว่ามีการเติบโตพอสมควร มีสาเหตุมาจากในสังคมปัจจุบันเป็นยุคที่มี การติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดน คนทุกชาติทุกภาษาสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว จึง ทำให้ประเทศต่างๆสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น (กนกกาญจน์ จันทอยู่ 2554:1)

เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ ทำให้การติดต่อสื่อสารไม่ได้ถูกจำกัดอีกต่อไป ทุกประเทศสามารถติดต่อสื่อสารได้ทั่วถึงกันอย่างรวดเร็ว จึงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ไปสู่การเป็นสากลโลกมากขึ้น โดยเฉพาะ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปสู่ความเศรษฐกิจโลก เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้การดำเนินการทางธุรกิจ การค้า เป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้แต่ละประเทศต้องหันกลับมาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของตนให้เป็นที่ยอมรับบนเวทีเศรษฐกิจโลก และนำประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า โดยการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหนึ่งตัวชี้วัดสำคัญถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจของตนและปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ.2550: 1)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น สิ่งสำคัญอยู่ที่การศึกษา เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีความรู้ ความสามารถ เพื่อสนับสนุนกระบวนการ การผลิตของภาคเศรษฐกิจ และเป็นกำลังขับเคลื่อนประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการผลิตบัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงาน และมีความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังเป้าหมายในการอุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551-2554) ที่มุ่งยกระดับคุณภาพและพัฒนาศักยภาพการอุดมศึกษาไทย เพื่อทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพ มีสมรรถนะสากลที่เป็นพื้นฐานในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระดับสากล รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาวิกฤตของประเทศ (ธีรบุญฤทธิ์ ควรหาเวชศิษฐ์:2552: 2-3)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม โดยเริ่มจากการเรียนรู้ภาษาแม่ของตนเอง และเมื่อต่างกลุ่มต่างชนชาติต้องมีปฏิสัมพันธ์กันในด้านใดด้านหนึ่ง ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเกิดขึ้นตามลำดับจนปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยไม่จำกัดว่าภาษาต่างประเทศนั้นจะเป็นภาษาใด

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวต่างชาติจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารด้านธุรกิจ ด้านการศึกษา ด้านการเมือง และในการดำรงชีวิต ภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียวไม่เพียงพอต่อการเอื้อประโยชน์ดังกล่าว ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจและมีความสำคัญมากขึ้น ดังที่ อรุณี วิริยะจิตรา(2532: 30) กล่าวว่า มนุษย์มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอื่น เพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อทางการค้า การเมือง ศิลปะวัฒนธรรมและอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิภาศรี จ้อยสูงเนิน(2531: 1) ที่กล่าวว่า ในสังคมต่างเชื้อชาติ ต่างภาษา มนุษย์ยังสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ โดยใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นสื่อกลาง ดังนั้น ความสามารถในการใช้ภาษาอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากภาษาแม่ของตน โดยเฉพาะภาษาของประเทศซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยจึงเป็นสิ่งจำเป็น เช่นชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในสังคมไทย และมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศขยายวงกว้างมากขึ้น มีชาวต่างประเทศสนใจและต้องการเรียนจำนวนมาก จึงมีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ชาวจีนเป็นกลุ่มหนึ่งและเป็นกลุ่มใหญ่ที่ให้ความ

สนใจเดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย ผู้เรียนชาวจีนเหล่านี้ต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนไทย มีการพบปะพูดคุยจาสนทนากัน ทำให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาที่สองของชาวจีนกลุ่มนี้ (ชนิษฐา ขจรชีวะ:บทนำ)

การพัฒนาอย่างรวดเร็วในทุกๆด้านของโลกทำให้สังคมปัจจุบันเปิดกว้างขึ้นแต่ละประเทศมีการติดต่อรับข้อมูลข่าวสารกันทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรม ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความผูกพันและติดต่อกันมาอย่างยาวนานนับแต่โบราณกาลโดยสามารถย้อนไปได้ถึงสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (จักรพรรดิอู่ตี้) ของจีนซึ่งได้บันทึกประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชนชาติไทย และที่เด่นชัดก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรสุโขทัยกับประเทศจีน ซึ่งมีการติดต่อค้าขายระหว่างกันและไทยได้รับเทคโนโลยีเครื่องปั้นดินเผาจากประเทศจีนในช่วงเวลาดังกล่าว ความสัมพันธ์ทางสายเลือดระหว่างคนไทยกับคนจีน น่าจะเริ่มมีขึ้นในช่วงนี้ด้วยจากการอพยพของชาวจีนในช่วงสงครามสมัยราชวงศ์หยวนและในช่วงต้นราชวงศ์หมิง และนับจากนั้นมาก็ได้มีการติดต่อค้าขายกันมาโดยตลอดและมีชาวจีนจำนวนมากเข้ามาตั้งรกรากในประเทศไทยโดยเฉพาะในช่วงสงครามโลกและสงครามกลางเมืองของจีนระหว่างปี พ.ศ.2473-2493มีชาวจีนจำนวนมากมาจากมณฑลทางใต้ของจีน อาทิ กวางตุ้ง ไห่หนาน ผู้เจี้ยนและกวางสี หลบหนีภัยสงครามและความอดอยากเข้ามาสร้างชีวิตใหม่ในประเทศไทย จึงอาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดดุจพี่น้องระหว่างคนไทยกับคนจีนได้มีมาอย่างยาวนานดังคำกล่าวที่ว่า “ไทยจีนใช้อื่นไกล พี่น้องกัน”(ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. 2566:ออนไลน์)

ปัจจุบันนอกจากภาษาไทยจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ชาวไทยใช้ในการติดต่อสื่อสารกันแล้ว ภาษาไทยยังทำหน้าที่เป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของจินดารัตน์ ธรรมรงวุทย์(2553) และยางวอน ฮยอน (2560) ที่แสดงให้เห็นว่าชาวต่างชาติเลือกใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับชาวไทยในบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้จากสถิติอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษายังแสดงให้เห็นว่านักศึกษาชาวจีนเป็นนักศึกษาต่างชาติที่เดินทางเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยมากที่สุดและมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ภาษาไทยเป็นสาขาวิชาที่นักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยเลือกศึกษามากเป็นอันดับสองรองจากการบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ (Yin et al.)

สถาบันเจิงตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2543 วิชาภาษาไทยของสถาบันเจิงตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ได้รับความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้เปิดวิชาภาษาไทยมากขึ้น

สถาบันเจิ้งตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ใช้เวลาเรียน 4 ปี ในปีที่ 2 ให้นักศึกษาเลือก 3+1 (มีหนึ่งปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) หรือ 2+2 (มีสองปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) ช่วงเวลาเรียนอยู่ที่เมืองไทย นักศึกษาต้องไปฝึกงานเกี่ยวกับภาษาไทย จากนั้นนักศึกษาสำหรับเลือก 3+1 ต้องกลับฝึกงานหรือเรียนต่อปริญญาโทด้วย ส่วนเลือก 2+2 ช่วงสำเร็จการศึกษา บางคนเรียนต่ออยู่ที่ไทย บางคนทำงานอยู่ที่ไทย บางคนกลับจีนทำงาน

หลักสูตรการสอนภาษาไทยได้แบ่งเนื้อหาสาระรวม 8 เล่ม เนื้อหาที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาไทยพื้นฐาน ภาษาไทยระดับสูง ไวยากรณ์ การฟัง คำศัพท์ เป็นต้น ทั้งนี้บทเรียนครอบคลุมพื้นฐานของการเรียนภาษา เพื่อที่จะสามารถพัฒนาระดับความสามารถของผู้เรียนทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในขณะเดียวกันยังสามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาระดับความรู้ทางด้านภาษาของตนเองได้อีกด้วย โดยเนื้อหาของบทเรียนทั้ง 8 เล่ม ผู้เรียนจะต้องผ่านการสอนกลางภาคและปลายภาค ตามเกณฑ์ประเมินผล 60 คะแนน จึงจะถือว่าผ่านการศึกษหลักสูตรภาษาไทย (สถาบันเจิ้งตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน. 2543: ออนไลน์)

ด้วยเหตุนี้ สถานศึกษาจึงต้องดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง ซึ่งจะต้องสร้างสวาทฐานทางวิชาการ การเรียนการสอนและคุณภาพของนักศึกษา แต่ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของสถาบันเจิ้งตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน มีประเด็นหลักในส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 ด้าน ดังนี้

1.ด้านหลักสูตร คือ การเรียนภาษาไทยมีสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ มุ่งหมั่น ต้องพยายามจำ คำศัพท์ จะได้ยิ่งขึ้นไป (BAISONG YANG.2566:สัมภาษณ์)และต้องมีพื้นฐานที่ดี พื้นฐานที่มีสำคัญที่สุดมาก และการอ่าน การพูดก็สำคัญช่วยการเรียนการสอนภาษา เพราะว่า ไวยากรณ์รู้สึกว่ายากกว่าอื่น ๆ (XINYA FU.2566:สัมภาษณ์)ช่วยสำหรับภาษาอังกฤษ คำศัพท์ของภาษาไทยมีประวัติศาสตร์มากกว่า จึงรู้สึกว่ายาก ไม่ค่อยบ่อย ไม่เหมือนภาษาอังกฤษ แต่ยังมีพิเศษวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมมากกว่า (YINI FANG.2566:สัมภาษณ์)

2.ด้านบทบาทอาจารย์ คือ การเรียนการสอนภาษาไทย ต้องเพิ่มความสนใจของนักศึกษา ได้รู้สถานการณ์เรียนรู้ของนักศึกษา และข้อเสนอแก้ปัญหาทันที (LIU SU.2566:สัมภาษณ์)และกับนักศึกษาเป็นเพื่อนด้วยกัน ให้รู้ว่า ปัญหาของนักศึกษาได้ทันที เตรียมการสอนให้นักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น (CHUNYAN LI.2566:สัมภาษณ์)

3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ไม่ค่อยมีโอกาใช้ภาษาไทยเท่าไร เพราะไม่มีสิ่งแวดล้อมของภาษาไทย อาจารย์สอนก็ใช้ภาษาจีนเยอะกว่า แต่มีการแบ่งกลุ่มนักศึกษาในวิชาการพูด ให้นักศึกษาใช้ภาษาไทยคุยกัน(JINGJING FENG.2566:สัมภาษณ์) นอกจากนี้ ยังมีแข่งขันการพูดภาษาไทยด้วย แต่ปีละหนึ่งครั้ง ปกติ ไม่มีโอกาสพูดภาษาไทย (XINYA FU.2566:สัมภาษณ์)

4.ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน คือ แหล่งการเรียนรู้ไม่เพียงพอ บางที่อาจารย์จะใช้ PPT สอน แต่นักศึกษาไม่ค่อยสนใจ และอาจารย์ภาษาต่างประเทศใช้ วีดีโอเกี่ยวกับ ชีวไทย แต่บางคนไม่สนใจ ก็รู้สึกเบื่อ (JINGJING FENG.2566:สัมภาษณ์)สื่อการเรียนการสอนก็ไม่เพียงพอ ให้นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้ (RUOLAN LI.2566:สัมภาษณ์)

5.ด้านการวัดและการประเมินผล คือ มีตารางเรียนแน่นอน แต่ละสัปดาห์เรียนเหมือนกัน การสอบก็แน่นอน เปิดเทอมและ แต่ละสองเดือนก็มีการสอบ ประมาณยากนิดหน่อย (KAIPENG WANG.2566:สัมภาษณ์)

6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ คือ การพูด การอ่าน การเขียนต่างก็อยู่ห้องเดียวกัน แต่การฟังมีห้องหูกฟัง สภาพแวดล้อมการเรียนการสอนของเราเหมาะสำหรับการเรียนรู้ภาษามากกว่ามหาวิทยาลัยปกติ(GUODA MENG.2567:สัมภาษณ์)

ปัญหาของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจิ้งตู มหาวิทยาลัย การศึกษานานาชาติเสฉวน ดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

การเรียนการสอนไม่ค่อยใช้ภาษาไทย การสอนวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ไม่เยอะ มีแต่การฟัง การอ่าน การเขียนและการพูด แค่เรียนตามหนังสือ ใช้ในปกติไม่ได้ (JINGJING FENG.2567:สัมภาษณ์)ระดับการเรียนรู้ของนักศึกษาไม่เท่ากัน บางคนเรียนรู้ได้ไว บางคนค่อนข้างช้า จึงทำให้ต้องพยายามปรับการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษาส่วนใหญ่(ศยามล วรรณิยม.2567:สัมภาษณ์)

2.ด้านบทบาทอาจารย์

ต้องอัปเดตข้อมูลและสื่อการสอนใหม่ๆ มาแชร์ให้นักศึกษาเสมอๆ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น และอยากเรียนให้ดีขึ้น(ศยามล วรรณิยม.2567:สัมภาษณ์) แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจเรื่องเรียนอย่างที่คิด ผลการเรียนเลยไม่ค่อยดี(DAN PENG.2567:สัมภาษณ์)

3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยไม่เคยอะ ปีละครั้งเดียว ปีแรกมีการประกวดสไต์ แต่ที่แท้จริงช่วงนี้ ไม่มีใครอ่านภาษาไทยได้เยอะเท่าไร ปีที่สองเรามีการประกวดการแปล ช่วงเวลาการเรียนปกติ ยังมีเขียนนิทานแล้วอ่านให้อาจารย์และเพื่อนเรียนรวมฟัง(YINI FANG.2567:สัมภาษณ์)ในวิชาการพูดจะให้นักศึกษาทำ เช่น จับคู่สนทนาตามหัวข้อ แบ่งกลุ่มแสดงละคร ออกมาพูด รายงานหน้าชั้นเรียนเป็นรายบุคคล ถ่ายทำคลิปวิดีโอ(ศยามล วรรณนิม.2567:สัมภาษณ์)

4.ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียนของเรามีบางเล่มไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น ก็ไม่มีวิธีการเรียนการสอนต่อแต่ละคน บางคนใช้ภาษาไทยไม่เคย การเรียนรู้แค่ตามหนังสือเรียน(JINGJING FENG.2567:สัมภาษณ์)สื่อการเรียนการสอนแค่มีไวท์บอร์ดอุปกรณ์การสอนภาษาไทยไม่เคย(WANTONG YE.2567:สัมภาษณ์)หนังสือเรียนภาษาไทยบางเล่มค่อนข้างเก่าแล้ว เนื้อหาไม่ค่อยเป็นปัจจุบัน เวลาสอนจึงต้องอธิบายและแก้ไขบางจุด(ศยามล วรรณนิม.2567:สัมภาษณ์)หนังสือเรียนค่อนข้างเก่า โดยเฉพาะหนังสือการอ่าน ทั้งหมดเป็นเรื่องที่ 10 ปีก่อน หรือว่า 20 ปีก่อน ไม่ใช่สิ่งใหม่ ๆ อีกเล่มคือ ภาษาไทยระดับสูง เนื้อหาน่าเบื่อ ทั้งหมดเป็นอักษร ไม่มีรูปภาพ ก็เห็นว่าหนังสือเล่มส่วนใหญ่เบื่อจริงจัง(YING WANG.2567:สัมภาษณ์)

5.ด้านการวัดและการประเมินผล

การวัดภาษาไทยปกติแค่มีเขียนตามคำบอก ไม่มีอย่างอื่น ข้อสอบอยาก และการผลก็ต่ำกว่าปกติ (RUOLAN LI.2567:สัมภาษณ์)

6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนของห้องเรียนยังดีอยู่ แต่บางกิจกรรมที่จำกัด ไม่สามารถทำได้ เช่น ทำอาหาร เพราะ เพื่อความปลอดภัยในการใช้ไฟฟ้าและสุขภาพอนามัยของนักศึกษา ก็ทำไม่ได้(ศยามล วรรณนิม.2567:สัมภาษณ์)ไม่มีภาษาเล็กเหมือนภาษาไทยในการแข่งขันภาษาต่างประเทศ กิจกรรมของภาษาไทยไม่เคย(KAIPENG WANG.2567:สัมภาษณ์)

7.ผู้ให้บัณฑิต

ส่วนใหญ่สั่งงานเยอะและยาก เช่น ล่าม เรียนปกติตามหนังสือ แต่ทำงานไม่ใช่ตามหนังสือเรียน ก็คิดยาก แล้วอีกคือ ครูสอนภาษาไทย ไม่มีใครสอนเราเป็นครูจะสอนอย่างไร แต่ก็สั่งงานยากเกินไป(JINGJING FENG.2567:สัมภาษณ์)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงทิศทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของนักศึกษาสถาบันเชิงตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยผลการศึกษาที่ได้สามารถเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุงสถานศึกษา และปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และตรงกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย
3. เพื่อเสนอแนะทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้านผู้ใช้บัณฑิต และคุณครูสอนภาษาไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารและอาจารย์สอนวิชาภาษาไทย ได้ทราบเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย และใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยของสถาบันเชิงตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ปีการศึกษา 2566 จำนวน 130 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปี จำแนกเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4

1.3 พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย จำแนกเป็น

1.3.1 มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน

1.3.2 ไม่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน

1.4 วางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย จำแนกเป็น

1.4.1 มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย

1.4.2 ไม่มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

สถาบันเชิงตุ่ม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ใน 6 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านหลักสูตร

2.2 ด้านบทบาทอาจารย์

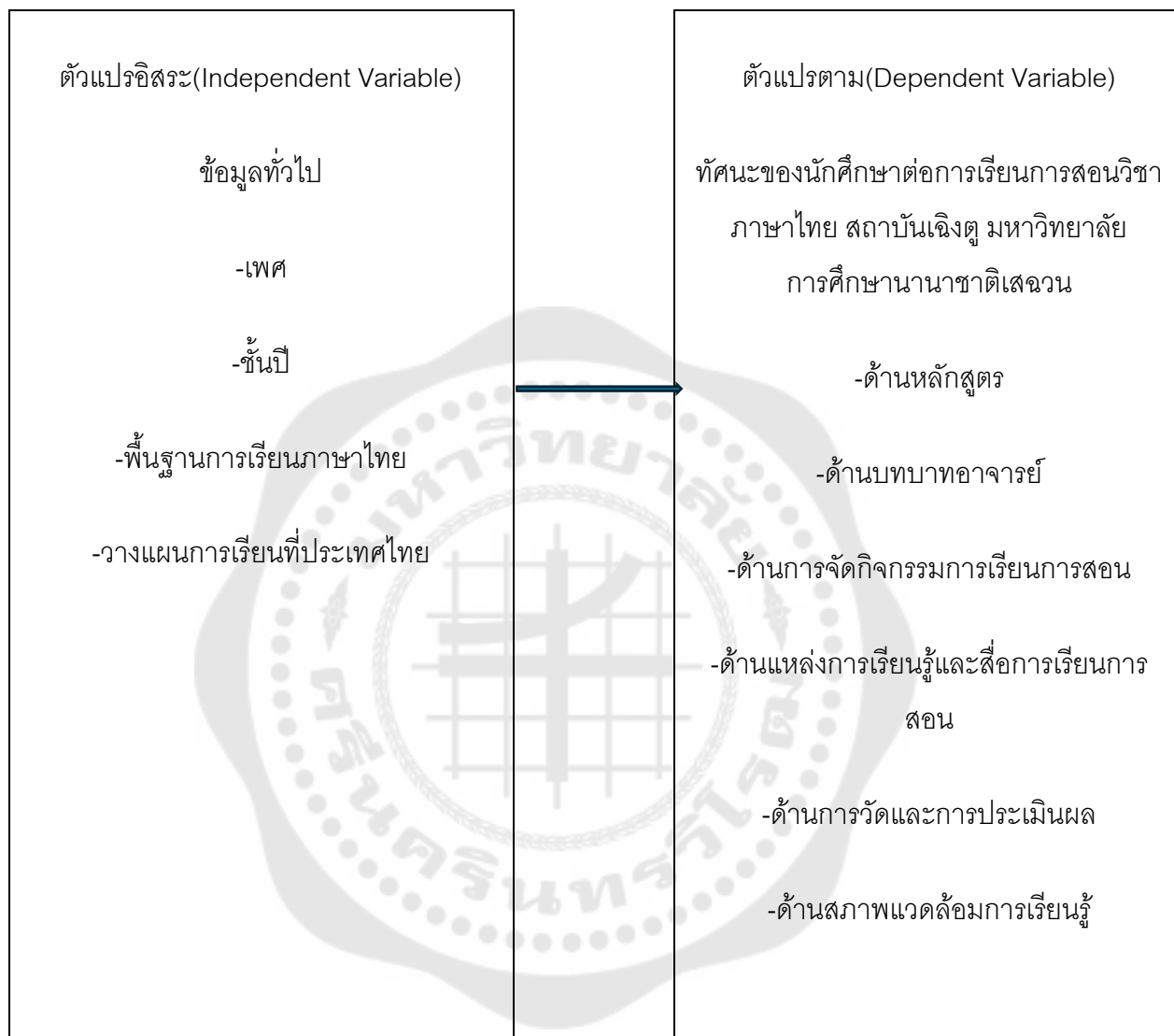
2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4 ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน

2.5 ด้านการวัดและการประเมินผล

2.6 ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย** หมายถึง การแสดงออกทางความคิดเห็นหรือเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเอกชน จำนวน 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรมและมาลประสบการณ์ ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตูมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ได้แก่ หลักสูตรที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน มีความเหมาะสมกับความสามารถและสภาพของนักศึกษา มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ผู้ปกครองสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ มีการสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ในทุกวิชาที่สอน มีการจัดลำดับก่อน-หลังของเนื้อหาในแต่ละรายวิชาอย่างเหมาะสมรายวิชาในหลักสูตรมีความต่อเนื่องกัน

1.2 ด้านบทบาทอาจารย์ หมายถึง พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอนภาษาไทย สถาบันเชิงตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การแจ้งมาตรฐานการเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละบทเรียนให้นักศึกษาทราบ การให้คำอธิบายข้อมูลความรู้ที่ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษานำไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้ การวางแผนจัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยออกแบบกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ การให้คำปรึกษา ตักเตือน ดูแลความประพฤติของนักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ มีความเป็นมิตรกับนักศึกษาระหว่างการสอน มีความตั้งใจสอนอย่างดี

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การบูรณาการความรู้และทักษะต่างๆ มาใช้ในการสอน ส่งเสริมให้นักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การสร้างบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษามีอิสระในการเรียนรู้ การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ มีการจำลองสถานการณ์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเลือกใช้ภาษาไทยได้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ มีการใช้บทประพันธ์ โคลง กลอน เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการแปลภาษาไทย

1.4 ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ได้แก่ การใช้สื่อดิจิทัล หนังสือนิทาน ภาษาไทย การใช้สื่อการสอนที่ถ่ายทอดความเข้าใจ มีการใช้สื่อ ประเภทภาพนิ่ง การใช้สื่อบัตรคำในการเสริมทักษะ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การแสดงละครหรือ บทบาทสมมุติ การจัดนิทรรศการ และการทัศนศึกษานอกสถานที่ มีการเปิดเพลงจีนให้นักศึกษาฟัง

1.5 ด้านการวัดและการประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ให้ผู้สอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัการศึกษานานาชาตเสฉวน ช่วยใหัทราบถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จ ทางกรเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ได้แก่ การแจ้งให้นักศึกษาทราบถึง เกณฑ์ และวิธีการในการวัดผล การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียน การ ประเมินคุณลักษณะทางจิตพิสัย ของผู้เรียนจากความสามารถ การสังเกต และการแสดงออกของ ผู้เรียน การใช้เครื่องมือวัด และประเมินผล ที่สอดคล้องกับวิธีการวัดและประเมินผลในแต่ละ แผนการจัดการเรียนรู้การใช้วิธีการประเมินที่สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนการสอนหลักที่ กำหนดไว้ และการนำผลการวัดผล และประเมินผลมาปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนใน ปัจจุบัน มีการประเมินความสามารถของนักศึกษาครอบคลุม ทุกทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การ อ่าน และการเขียน มีการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาโดยทดสอบการฟัง และการพูด

1.6 ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง สภาพหรือสภาวะสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อ พฤติกรรมการ

2.นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัการศึกษานานาชาตเสฉวน ปีการศึกษา 2566 จำนวน 130 คน

3.ชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีของนักศึกษา สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัการศึกษานานาชาตเสฉวนกำลังศึกษาอยู่ โดยมีระดับชั้นปีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

4.พื้นฐานการเรียนภาษาไทย หมายถึง การที่นักศึกษาเคยเข้าเรียน หรือมีความรู้พื้นฐานในการเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะมาเรียนที่สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัการศึกษานานาชาตเสฉวน แบ่งออกเป็น มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยก่อนเข้าเรียน และไม่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยก่อนเข้าเรียน

4.1 มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยก่อนเข้าเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาฟังเข้าใจ และพูดภาษาไทยได้คุยกับอาจารย์ได้ที่การเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะมาเรียนที่สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัการศึกษานานาชาตเสฉวน

4.2 ไม่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยก่อนเข้าเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาฟังไม่ เข้าใจและพูดภาษาไทยไม่ได้ คุยกับอาจารย์ไม่ได้ที่การเรียนภาษาไทยมาก่อนที่จะมาเรียนที่ สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัการศึกษานานาชาตเสฉวน

5.วางแผนการเรียนที่ประเทศไทย หมายถึง การที่นักศึกษาเดินทางไปเรียน หลังจากเรียนที่สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน แบ่งออกเป็น มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย และ ไม่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย

5.1 มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย หมายถึง นักศึกษาเลือก 3+1 (มีหนึ่งปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) หรือ 2+2 (มีสองปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) ไปเรียนที่ประเทศไทย

5.2 ไม่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย หมายถึง นักศึกษาไม่ได้เลือก 3+1 (มีหนึ่งปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) หรือ 2+2 (มีสองปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) ไปเรียนที่ประเทศไทย

6.เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน หมายถึง เปรียบเทียบข้อมูลของนักศึกษาด้าน เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยแตกต่างกันอย่างไร

7.ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง นายจ้างนักศึกษาเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในสถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวนสำหรับจบศึกษา

8.อาจารย์ที่สอนภาษาไทย หมายถึง ผู้สอนหนังสือเล่ม ภาษาไทยพื้นฐาน ภาษาไทย การอ่าน ภาษาไทยระดับสูง ไวยากรณ์ การฟัง เป็นต้น ให้แก่นักศึกษาชาวจีนในสังกัดสถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของสถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันการ

2. นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของสถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของสถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของสถาบันเจ็ดตุ มหวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ
 - 1.1 ความหมายของทักษะ
 - 1.2 ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทักษะ
 - 1.3 ทฤษฎีของทักษะ
2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1 ด้านหลักสูตร
 - 2.2 ด้านบทบาทอาจารย์
 - 2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.4 ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน
 - 2.5 ด้านการวัดและการประเมินผล
 - 2.6 ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน
5. ข้อมูลทั่วไปของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะ

ความหมายของทักษะ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของทักษะไว้อย่างแตกต่างกันดังนี้

กู๊ด (A. W. Good. 1973: 46) ได้คำจำกัดความว่า ทักษะหมายถึงความเชื่อ ตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้จากการพิสูจน์หรือซึ่งน้ำหนักว่าถูกต้องหรือไม่

กิบสัน (J. L. Gibson. 2000: 102) กล่าวว่า ทักษะคือ ตัวตัดสินพฤติกรรม เป็นความรู้สึกเชิงบวกหรือเชิงลบ เป็นสภาวะจิตใจในการพร้อมที่จะส่งผลกระทบต่อการตอบสนองของ

บุคคลนั้น ๆ ต่อบุคคลอื่น ๆ ต่อวัตถุหรือต่อสถานการณ์ โดยที่ทัศนะนี้สามารถเรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์

ชัยพงษ์ โชติวรรณ (2548: 12) กล่าวว่า ทัศนะเป็นการแสดงออกซึ่งการประเมินผล(Evaluation) สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่างๆ ความคิดเห็นเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งที่เร้าที่ได้รับอิทธิพลจากความโน้มเอียง เป็นเพียงคำพูดและเครื่องหมายแต่ทุกคราวที่พูดพูดถึงการทดสอบทัศนะมักจะเผยถึงความคิดเห็นด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2548: 10) กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้าน ทัศนะอย่างหนึ่งมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างยิ่งต่อ สถานการณ์ภายนอก

ศรีสมบุญณ์ แยมกมล (2548: 47) กล่าวว่า ทัศนะคือการแสดงออกในด้านความเชื่อถือที่ นำไปสู่การคาดคะเนพฤติกรรม หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

อุทัย หิรัญโต (2548: 5-6) กล่าวว่า ทัศนะเป็นความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็น เฉพาะอย่างและมีอยู่เป็นเวลานานสั้น เรียกว่า ความคิดเห็น (Opinion) เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่ง ที่ไม่ตั้งอยู่บนรากฐานของพยานที่เพียงพอ และการพิสูจน์มีความรู้แห่งอารมณ์น้อยเกิดขึ้นง่าย แต่สลายเร็ว

สุทธิพงษ์ แสงมณี (2549: 6) กล่าวว่า ทัศนะเป็นเรื่องการแสดงออกของแต่ละบุคคลใช้ใน เรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (Judgment) และความรู้ (Knowledge) ในลักษณะเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน อันเกิดจากประสบการณ์ หรือเรื่องราวที่เคยเจอ

กฤษฎี มหาวิรุฬ (2550: 7) กล่าวว่า ทัศนะเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริงแต่ขึ้นอยู่กับจิตใจ บุคคลจะแสดงออก โดยมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผลสนับสนุนหรือปกป้องความคิดนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของ การแปลความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งขึ้นอยู่กับการคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พันความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ฯลฯ และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การแสดง ความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ประเสริฐ แยมกลินพุง (2552: 15) กล่าวว่า ทัศนะจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็น ซึ่งเป็น การตัดสินใจเฉพาะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากค่านิยมไปสู่ทัศนะและความคิดเห็น เป็นการก้าวจากเรื่องทั่วไปไปยังเรื่องเฉพาะ จากสภาพจิตหรือความโน้มเอียงที่เริ่ม

กว้างๆ และแคบเข้า จนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นเฉพาะเรื่องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ โดยมักจะเป็นผลที่สลับซับซ้อน

อาจสรุปได้ว่า ทักษะเป็นการแสดงออกของบุคคลทางอารมณ์ความรู้สึก หรือทาง ความเชื่อ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยไม่ต้องมีหลักฐานพิสูจน์ยืนยัน เสมอไป แล้วนำไปสู่ การแปลความหมายหรือการคาดคะเน โดยอาศัยความรู้ทางอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ขณะนั้นเป็นพื้นฐานแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ นอกจากนี้ทักษะยังอาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและ แสดงออกได้ทั้งในทางบวกหรือทางลบผ่าน ทางคำพูดการเขียนหรือเครื่องหมายสัญลักษณ์

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทักษะ

การเกิดทักษะของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นอาจเกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบของการ ก่อเกิด ทักษะหลายประการ ซึ่งสุชาติ สุทธิจิระพันธ์ (2549: 10) ได้กล่าวสรุปมูลเหตุของทักษะ ดังนี้

1. ทักษะเกิดจากประสบการณ์ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราว ต่างๆ หรือ สถานการณ์ความเหินเกิดขึ้นในตัวบุคคล จากการได้พบเห็นคุ้นเคยซึ่งเป็น ประสบการณ์
2. ทักษะเกิดจากระบบค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากแต่ละกลุ่มจะมี ค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมแตกต่างกันดังนั้นบุคคลในแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่งไม่ตรงกัน

นอกจากนี้ วิทยากร เชียงกุล (2548: 14-15) ได้สรุป การก่อให้เกิดทักษะว่าขึ้นอยู่กับ กลุ่ม ทางสังคม ดังนี้

1. ภูมิหลังทางสังคม (Social Background) คือ กลุ่มคนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน โดยทั่วไปย่อมมี ทักษะแตกต่างกันไปด้วย เช่น ทักษะระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ผู้เยาว์กับ ผู้สูงอายุ ชาวชนบทกับ ชาวเมือง
2. กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) คือ กลุ่มคนที่มีโดยปกติจะคบหาสมาคม กัน หรือกระทำ สิ่งใดให้แก่ผู้ใดนั้นทักษะที่มักจะคำนึงถึงคือมีอะไรร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น มี ประสบการณ์ที่เคย เจอเหมือนกัน มีอาชีพแบบเดียวกัน หรือเป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียน เดียวกัน โดยแต่ละคนย่อม กำหนดหรือระบุกลุ่มที่ตนเองเป็น

ทิตยา สุวรรณะชญ (2550: 79) ได้กล่าวว่า การเกิดทักษะมีลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมโต้ตอบจะเกิดขึ้นต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือ เรียกว่าเป็นสภาวะที่พร้อมจะมีพฤติกรรมจริง
2. มีความต้องการอยู่ในช่วงระยะเวลา คือมีความมั่นคงถาวรพอสมควร เปลี่ยนแปลงได้ยากแต่มิได้หมายความว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิด ไม่แสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่ต้องเผชิญ หรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. เป็นคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะหมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

วิทยากร เชียงกูล (2548: 14-15) ได้สรุปปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทักษะของบุคคล ได้แก่

1. เกิดจากการรวบรวมแนวคิดจากประสบการณ์หลายๆ อย่างทั้งประสบการณ์ตรง และประสบการณ์อ้อม
2. เกิดจากความแตกต่างส่วนบุคคล เช่น ผู้ที่มีระดับการศึกษาหรือชั้นปีที่ต่างกัน มีทักษะหรือ ประสบการณ์ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งต่างกันตามสิ่งที่ได้เรียนรู้มา
3. เกิดจากการได้รับเอาทัศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตนทำให้เกิดทักษะได้ ซึ่งเป็นทั้งทางบวกและทางลบ

สุชา จันทรโสม (2552: 104) กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทักษะ มีดังนี้

1. ทักษะที่เกิดจากการเรียนรู้ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติ
2. ทักษะที่เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง (Differentiation) คือ แยกสิ่งใดดีไม่ดี
3. ทักษะที่เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทัศนคติ ไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูคนเดียวกัน เพราะเคยชมเชยเสมอ
4. ทักษะที่เกิดจากการเลียนแบบหรือเอาทักษะของคนอื่นมาเป็นของตน

แอน อนาสตาซี (Anastasi Anne, 1968: 195) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าเป็นผลเนื่องมาจากความถนัดในพื้นฐานการเรียนรู้และความสนใจร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามความถนัด ในพื้นฐานการเรียนรู้และความสนใจนั้นอาจไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถในการศึกษาความรู้เสมอไป กล่าวคือบุคคลใดที่มีความถนัดในพื้นฐานการเรียนรู้อย่างหนึ่งไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องสนใจ ในเรื่องนั้น หรือในทางตรงข้ามใครที่สนใจในเรื่องใดก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องมีความถนัดใน ด้านนั้นด้วย

คอลบี (David A. Kolb. 1984: 27) กล่าวว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ของบุคคลแตกต่างกันทำให้การเรียนรู้ไม่เท่ากัน แต่ถ้าผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากประสบการณ์บางอย่างมิได้ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้

อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทักษะประกอบด้วย 1) ทักษะที่เกิดจากประสบการณ์ 2) ทักษะที่เกิดจากระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม ทั้งนี้ทักษะจะเป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้อง ระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึคนึกคิดไม่แสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึกตลอดจนการที่ ต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเป็นคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมิน และเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

ทฤษฎีของทักษะ

ธีระพร อุวรรณโณ (2541 : 8) ได้กล่าวว่า ทักษะมีองค์ประกอบทางจิตใจที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการ

1 องค์ประกอบด้านปัญญา ได้แก่ ความคิดหรือความเชื่อที่มีต่อที่หมายต่อทักษะ อันเป็นส่วนของการรับรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึกซึ่งถูกเร้า ขึ้นจากการรู้นั้น ซึ่งเป็นไปในทางที่ดี ไม่ดี ชอบ ไม่ชอบ หรือการเห็นคุณค่า ไม่เห็นคุณค่า

3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม เป็นแนวโน้มโดยส่วนรวมที่คนจะตอบสนองต่อ ที่หมายของทักษะเป็นแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อ สิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง

ภาวิณี หงส์เจริญ (2544 : 62-63) ได้กล่าวว่า การแบ่งองค์ประกอบของทักษะ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

1 เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้หรือความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้หรือเชื่อในสิ่งใดดี ก็มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2 เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกของบุคคล ซึ่งมีอารมณ์เกี่ยวข้องอยู่ด้วย นั่นคือ หากบุคคลมีความรู้สึกรัก หรือชอบพอบุคคลใด หรือสิ่งใด ก็ช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อบุคคลนั้นไปด้วย แต่ถ้าหากเกิดความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใด สิ่งใดก็จะทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อบุคคลนั้น

นักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ เชื่อว่า การเรียนรู้และความคิดของบุคคล เกิดจากการรับรู้สิ่งเร้า เกิดจากการจัดประสบการณ์ทั้งหลายที่อยู่อย่างกระจัดกระจาย ในลักษณะภาพรวมก่อน แล้วจึงค่อยๆ พิจารณารายละเอียดส่วนย่อย โดยการเปรียบเทียบ การจัดกลุ่ม หรือด้วยวิธีอื่น ๆ จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (โดย รศ.สมชาย รัตนทองคำ 2556:33)

ทัศนคติมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อสังคม มีศาสตร์หลายสาขาให้ความสนใจใน ความสำคัญของทัศนคตินี้ กล่าวคือ ทัศนคติเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความต้องการ พฤติกรรม ประสบการณ์ ความรู้ความเข้าใจ เมื่อใดที่เราเข้าใจทัศนคติของบุคคลนั้นๆ อย่างลึกซึ้งแล้ว ย่อมเกิด ประโยชน์ ต่างๆ มากมาย เช่น ต้องการผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด เพื่อให้สินค้า ขึ้นนั้นๆ จำหน่ายได้ สร้างผลกำไร หรือต้องการทราบถึงทัศนคติของเด็กที่กำลังศึกษา หาความรู้ใน ระดับอุดมศึกษาที่มีต่อภาพลักษณ์ของพระสงฆ์ เพื่อนำไปปรับใช้หรือคิดวิธีการ นำธรรมเข้า สอดแทรกปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับเด็กที่กำลังศึกษาเล่าเรียน (พระมหาภิกขิตฺติ สุจิตฺโต 2556:31)

ได้สรุปว่า ทัศนคติคือ ความคิดเห็นของคนอื่น ๆ เมื่อโดนกระทบจากสิ่งเร้าต่างๆ ทำให้ แสดงทัศนคติเป็นผลลัพธ์ออกมาทางพฤติกรรมทางกายวาจา ตามลำดับ

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชานั้นผู้สอนจะต้องมีแนวทาง วิธีการ ขั้นตอน และ กระบวนการที่จะนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จ สิ่งที่คุณสอนต้องใช้เป็นหลักยึดถือ ซึ่งมี องค์ประกอบ ดังนี้

ด้านหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

อรรถ บัวศรี (2549: 7-9) ได้กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบ จัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึง จุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรมและมวลงประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรม การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียน มีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามที่จุดหมายกำหนดไว้

วิชัย ดิสสระ (2549: 12) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแม่บทที่รวมทั้งเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ การเรียน กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2550: 7) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรคือ เอกสาร ที่บรรจุแผนงานหรือ โครงการและเนื้อหากิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งใน ด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมต่างๆ อันพึงปรารถนาของสังคมนั้นๆ อันจะทำให้ผู้เรียน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข

ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ (2551: 10) ให้ความหมายของหลักสูตรว่าหมายถึง มวลประสบการณ์ ทั้งหมดที่ทางโรงเรียนจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และ ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ไปในทางที่ดีตามที่สังคมต้องการ

วัฒนาพร กระจับทุฑ์ (2551: 64) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ คือ ประสบการณ์ที่จัดให้ ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถทักษะใน ด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ กำหนด

สุนีย์ ภูพันธ์ (2551: 21) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดมวล ประสบการณ์แก่ผู้เรียน ที่จะนำทางการจัดการศึกษาให้บรรลุผล หลักสูตรที่ดีจะต้องมีความชัดเจน เหมาะสมกับผู้เรียน และสังคม ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหลักสูตรที่ดี จึงควรเป็นหลักสูตรที่ คำนึงถึงวุฒิภาวะ ความต้องการ ความสามารถของ ผู้เรียนตลอดจนความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย

อาจสรุปได้ว่า หลักสูตรคือมวลประสบการณ์ที่มีข้อกำหนดของการจัด การศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วยหลักการ จุดหมายและโครงสร้างรวมถึงเนื้อหาสาระและกิจกรรม สื่อวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจน การวัดผลประเมินผลที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะและ พฤติกรรมที่ดี เพื่อให้สามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

องค์ประกอบของหลักสูตร

ธำรง บัวศรี (2549: 7-9) กล่าวว่า หลักสูตรควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา (Education Goals and Policies) เป็นสิ่งที่รัฐต้องการ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา

2. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) คือ ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน หลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

3. รูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร (Types and Structures) เป็นลักษณะและแผนผังที่ แสดงการแจกแจงวิชาหรือกลุ่มวิชา

4. จุดประสงค์ของวิชา (Subject Objectives) หมายถึง ผลที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่ได้เรียนวิชานั้นไปแล้ว

5. เนื้อหา (Content) คือ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ต้องการ ให้มี รวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Instructional Objectives) คือ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้มี ทักษะและความสามารถ หลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้

7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่เหมาะสมและมีหลักเกณฑ์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

8. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้เพื่อใช้ในการปรับปรุง การเรียนการสอน

9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน (Curriculum Materials and Instructional Media) คือเอกสารสิ่งพิมพ์ แผ่นฟิล์ม แถบวีดีทัศน์ ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์ สื่อทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาและอื่นๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

วัฒนาพร ระงับทุกข์(2551: 64) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร คือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการและการวัดและประเมินผล เนื่องจากหลักสูตรเป็นเพียงทฤษฎี กว้างๆ มิได้ระบุนรายละเอียดของการปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนด้วยการวิเคราะห์ หลักสูตรเพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างเนื้อหาวิชา และแผนการสอน จึงจะสามารถ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงได้

สาลี ทองทิว (2549: 15) กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตร คือส่วนที่อยู่ภายในและ ประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่จะทำความเข้าใจความหมายของหลักสูตร สมบูรณ์ เป็นแนวทาง ในการจัดการเรียนการสอนการประเมินผลและการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ได้แก่

1. จุดมุ่งหมาย (Education Purpose) ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดผล

2. ประสบการณ์ (Education Experience) ที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อให้
จุดมุ่งหมายบรรลุผล

3. วิธีการจัดประสบการณ์ (Organization of Education Experience)
เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินผล (Determination of what to Evaluate) เพื่อตรวจสอบ
จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

สุวิทย์ มูลคำ (2549: 102) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ความตั้งใจ
หรือความคาดหวัง ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้ที่จะผ่านหลักสูตร เป็นตัวกำหนดทิศทางและ
ขอบเขตในการให้การศึกษา แก่เด็กช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรม ตลอดจนใช้เป็นมาตรการ
อย่างหนึ่งในการประเมินผล

2. เนื้อหา (Content) เป็นสิ่งที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่
จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาและประสบการณ์ การเรียงลำดับ
เนื้อหาสาระ และการกำหนดเวลา เรียนที่เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นการนำ
หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติประกอบด้วย กิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร การจัดเตรียม
ความพร้อมด้านบุคลากร และสิ่งแวดล้อมการดำเนินการสอน

4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation) คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตร
สัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่มากนักเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุ การ
ประเมินผลหลักสูตร เป็นงานใหญ่และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางโครงการ
ประเมินผลไว้ล่วงหน้า

ไพบุลย์ อ่อนมั่ง,วินัส ปัทมภาสพงษ์, อนันต์ มลารัตน์(2544: 1)หลักสูตรที่ดี
มีคุณภาพจะต้องเป็นหลักสูตรที่ทันสมัย และสนองตอบความต้องการของ ประเทศในแต่ละสมัย
นั่นคือ หลักสูตรต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตามสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป
โดยเฉพาะในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่าง
รวดเร็วและรุนแรง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับปรุงหลักสูตร เพื่อคงความน่า เชื่อถือไว้ ซึ่ง
ทบวงมหาวิทยาลัยได้วางนโยบายให้มีการติดตามประเมินผลการดำเนินการหลักสูตร ทุกๆ 5 ปี
เป็นอย่างน้อย เพื่อเป็นการประกันคุณภาพทางการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ดังที่ ผ่านมา
การประเมินหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้ดำเนินการหลักสูตรต้องกระทำเพื่อ ประกัน

คุณภาพของหลักสูตรนั้นๆ ให้มีคุณภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของประเทศ ได้อย่างแท้จริง

อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดง จุดมุ่งหมายการจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรม การศึกษา เพื่อให้ ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ ในลักษณะที่เป็นวิธีการที่นำไปสู่ความสำเร็จ ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายนั้นๆ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) 2) เนื้อหา (Content) 3) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) และ 4)การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation)

ด้านบทบาทอาจารย์

วัฒนาพร ระงับทุกข์(2551: 8) กล่าวถึง บทบาทของอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลางจากบทบาทที่สำคัญที่สุดในฐานะผู้บอกเล่าความรู้ทั้งหมดแก่ผู้เรียน มาเป็น ผู้สนับสนุนจัดสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด บทบาทของอาจารย์จึงควรประกอบด้วย

1. บทบาทด้านการเตรียมการ

1.1 เตรียมตนเอง อาจารย์จะต้องเตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับ บทบาทของผู้เป็นแหล่ง ความรู้ (Resource Person) ซึ่งจะต้องให้คำอธิบาย คำแนะนำ คำปรึกษา ให้ข้อมูลความรู้ที่ชัดเจน แก่ผู้เรียน รวมทั้งแหล่งความรู้ที่จะแนะนำให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้

1.2 การเตรียมแหล่งข้อมูล เมื่อบทบาทอาจารย์ไม่ใช่ผู้เล่ามรดกความรู้อีกต่อไป อาจารย์ จึงต้องเตรียมข้อมูลแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนทั้งในรูปแบบของสื่อการเรียน ใบความรู้และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้ประกอบกิจกรรมในห้องเรียน หรือศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีข้อมูลความรู้ที่ผู้เรียนสามารถ เลือกศึกษาค้นคว้าตามความต้องการหรือแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

1.3 การเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของอาจารย์ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้งคือ การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด อาจารย์ จะต้องวิเคราะห์ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ได้สาระสำคัญและเนื้อหาความรู้อันนำไปสู่การออกแบบกิจกรรม การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ตามที่กำหนด

1.4 การเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ เมื่อออกแบบหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนแล้ว อาจารย์ จะต้องพิจารณาและกำหนดว่าจะใช้สื่ออุปกรณ์ใด เพื่อให้กิจกรรมการเรียน

ดังกล่าวบรรลุผล แล้วจัดเตรียมให้พร้อม บทบาทของอาจารย์ครั้งนี้ จึงเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เพื่อให้ การเรียนรู้บรรลุผล

1.5 การเตรียมการวัดและประเมินผล บทบาทในด้านการเตรียมการ อีกประการหนึ่งคือ การเตรียมวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยการวัดให้ตรงตาม จุดประสงค์การเรียนรู้และวัด ให้ครอบคลุมทั้งในส่วนของกระบวนการ (Process) และผลงาน (Product) ที่เกิดขึ้นทั้งด้านพุทธิสัย (Cognitive) จิตพิสัย (Affective) และทักษะพิสัย (Psychomotor) โดยเตรียมวิธีการวัดและเครื่องมือวัด ให้พร้อมก่อนทุกครั้ง

2. บทบาทด้านการดำเนินการเป็นบทบาทขณะที่ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม การเรียนประกอบด้วย

2.1 การเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำปรึกษา (Helper and Advisor) คอยให้คำตอบเมื่อ ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ

2.2 การเป็นผู้สนับสนุนและเสริมแรง (Supporter and Encourager) ช่วยสนับสนุนหรือ กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมหรือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

2.3 การเป็นผู้ร่วมทำกิจกรรม (Active Participant) โดยเข้าร่วมทำ กิจกรรมในกลุ่มผู้เรียน พร้อมทั้งให้ความคิดและความเห็น หรือช่วยเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัว ของผู้เรียนขณะทำกิจกรรม

2.4 การเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor) ตรวจสอบผลการทำงาน ตามกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ ก่อนให้ผู้เรียนสรุปเป็นข้อความรู้จาก การเรียนรู้

2.5 การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร โดยการ สนับสนุนเสริมแรง และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมทำงานกับกลุ่มแสดงความคิดเห็น โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อให้เป้าหมายของ กลุ่มบรรลุความสำเร็จ

3. บทบาทด้านการประเมินผล เป็นบทบาทที่อาจารย์ต้องดำเนินการ เพื่อ ตรวจสอบว่าสามารถ จัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งในการวัดและ ประเมินผลนี้ นอกจากอาจารย์จะเป็นผู้วัดและประเมินผลเองแล้ว ผู้เรียนและ สมาชิกของแต่ละกลุ่มควรมีบทบาทร่วมวัดและประเมินตนเองและกลุ่มด้วย วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2550: 13) กล่าวว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่สุดในการถ่ายทอด ความคิด วิทยาการ และกระบวนการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนย่อมจะเป็นผู้ที่ทำให้การเรียนการสอน

4. บทบาทด้านเทคนิคของอาจารย์สอนภาษาไทย

รัชดา ลาภใหญ่. (2559:44-45). กล่าวถึงว่า ผู้สอนต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่าการสอนนักศึกษาต่างชาติแตกต่างจากนักศึกษาไทยที่ จำเป็นต้องเตรียมตัวและเตรียมแบบเรียนให้เป็นระบบ เข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรม มีความรู้ ทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป็นอย่างดี ผู้สอนที่ดีควรปฏิบัติดังนี้

1. มีความรู้ในการใช้ภาษาไทยอย่างแท้จริง เพราะผู้สอนจะสามารถตอบคำถามในเรื่อง ต่างๆ ได้อย่างลุ่มลึก นอกจากนี้หากผู้สอนมีทักษะในการสื่อสารภาษาอื่นๆ ร่วมด้วย เช่น ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ย่อมเป็นประโยชน์ในการอธิบายความเพิ่มเติมแก่ผู้เรียนได้ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือผู้สอนควรมีความรู้ทางภาษาศาสตร์เพราะเป็นลักษณะสากลที่จะอธิบายความเหมือนหรือความ แตกต่างของภาษาได้ทั้งโครงสร้างทางเสียงและโครงสร้างทางไวยากรณ์ รวมทั้งผู้สอนควรมีความ กระตือรือร้นในการศึกษางานวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเรียนรู้ลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ตนเองสอนและ วิเคราะห์ลักษณะต่างๆ ที่แตกต่างจากภาษาไทยเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น การออกเสียง การเรียงโครงสร้างประโยคอีกทั้งจะได้ทราบปัญหาล่วงหน้าเพื่อช่วยในการสร้างแบบเรียนที่มีความ สมบูรณ์ได้

2. มีจิตวิทยาและเข้าใจกระบวนการสอนภาษาให้นักศึกษาต่างชาติ ควรกระตุ้นผู้เรียน ด้วยเทคนิคหรือกลวิธีที่น่าสนใจและหลากหลาย ควรชมผู้เรียนอย่างจริงใจเมื่อผู้เรียนปฏิบัติสิ่งใดสิ่ง หนึ่งได้ ควรหาวิธีการพูดที่มีวาทีศิลป์ในการชี้แจงข้อบกพร่องจากการตรวจงานของผู้เรียน หาก เนื้อหาในบทเรียนยากเกินไปอาจหาวิธีการผ่อนคลายให้ผู้เรียนโดยพูดคุยเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงโยงกลับเข้าสู่บทเรียน สังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียน หากเบื่อหน่ายบทเรียนอาจสอดแทรกกิจกรรม เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและต้องให้กำลังใจผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

3. สอดแทรกวัฒนธรรม ประเพณี วิถีปฏิบัติและความเชื่อของคนในสังคม เพื่อให้ผู้เรียน เข้าใจความแตกต่างของวัฒนธรรมอันจะช่วยลดอคติ ความแปลกแยกที่เกิดจากความไม่เข้าใจความ แตกต่างทางวัฒนธรรมลงได้และจะช่วยก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

4. สร้างบรรยากาศให้น่าเรียน โดยแสดงความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใสเพื่อทำให้ผู้เรียน รู้สึกอบอุ่น ถ้าที่ที่จะซักถามปัญหาและแสดงความคิดเห็น การสอนควรเป็นไปอย่างสนุกสนาน สอดแทรกกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนเข้าร่วมได้ ผู้สอนควรบูรณาการทักษะทั้ง 4 ได้อย่างเหมาะสมและ ไม่เครียด เช่น บูรณาการทักษะการฟัง พูดไว้ด้วยกัน และบูรณาการ

ทักษะการอ่าน เขียนไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อการเรียนที่เป็นธรรมชาติและสอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียน ดังที่สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2548: 221) กล่าวไว้ว่า “หลักการพื้นฐานของการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติปัจจุบันวางอยู่บนแนวคิดว่าการเรียนภาษาเพื่อการ สื่อสารที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ และสอดคล้องกับความต้องการสื่อสาร ของผู้เรียน”

5. เปิดโอกาสให้ซักถามในประเด็นที่สงสัยได้ตลอดเวลา ผู้สอนควรให้เวลานอกห้องเรียน แก่ผู้เรียนเพื่อปรึกษาปัญหาด้านการเรียนได้ด้วยรวมถึงต้องมอบหมายแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนและ เป็นการฝึกฝนทักษะการเรียนในด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

สุนทียักษ์ วัฒนา ศิริเพ็ญ อึ้งสิทธิพูนพร และมยุรี ถาวรพัฒน์. (2563:212-213). ได้กล่าวถึงว่า พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2557, น. 19) กล่าวว่า แนวการสอน (Approach) หมายถึง ปรัชญาหรือหลักปฏิบัติในการศึกษาภาษา หรือการเรียนการสอนภาษา ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด วิธีสอน และเทคนิคที่เกี่ยวข้องกัน ในการสอน ภาษามี 3 เรื่องที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ แนวการสอน วิธีสอน และกลวิธีสอน โดยกลวิธีที่ใช้ใน การสอนมีได้หลากหลายตามวิธีการสอน และวิธีการสอนจะถูกกำหนดโดยแนวการสอน เช่น แนวการสอนแบบฟัง-พูด ใช้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด เป็นต้น

กล่าวได้ว่าแนวการสอนมีความสอดคล้องกับวิธีการสอน และกลวิธีการสอน การสอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึง การสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช้ภาษาไทย เป็นภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ รุ่งฤดี แพลงศรี (2561ก, น. 68-99) ได้รวบรวมวิธีการสอนภาษา ไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งข้อดีและข้อจำกัดของแต่ละวิธีไว้ดังนี้

การสอนแบบตรง (Direct Method) เป็นวิธีการเรียนรู้แบบเดียวกับที่เรียนภาษาแม่ที่ เน้นทักษะการฟังและการพูด เพื่อสร้างพื้นฐานที่ดีทางการเรียนภาษา เหมาะสำหรับผู้เรียน ภาษาระดับต้นหรือกลุ่มเล็ก ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและรู้สึกสนุกกับกิจกรรม ทางภาษา ทำให้คุ้นเคยกับภาษาได้เร็ว แต่การสรุปกฎไวยากรณ์เองอาจทำให้เข้าใจผิดพลาด คลาดเคลื่อนได้ เมื่อต้องอธิบายคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมจะเกิดความยุ่งยาก ใช้เวลามาก ผู้สอน ต้องมีความสามารถสูง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก

การสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติของ การเรียนภาษา โดยผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการใช้ภาษาเสมือนในชีวิตจริง แต่

อาจเบื่อหน่ายและอาจไม่เข้าใจลึกซึ้ง ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้จริง ผู้เรียนต้องเก่ง ฉลาด และมีความ มุ่งมั่น ผู้สอนต้องขยัน สามารถผลิตและใช้สื่อการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสอนแบบความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Code Learning Theory) เป็นการสอน ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างบทเรียนจากสถานการณ์จริง เน้นการสร้าง ความเข้าใจความหมาย และกฎเกณฑ์ของภาษาก่อนนำไปใช้ ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมตลอดเวลา เรียน และได้เรียนรู้ทักษะ ภาษาทั้ง 4 ด้าน พร้อมกัน ซึ่งเหมาะกับการเรียนแบบกลุ่มเล็ก แต่ความ แตกต่างระหว่างผู้เรียน จะมีผลต่อการเรียนมาก ผู้เรียนอาจสับสนเมื่อพบการใช้ภาษาที่ไม่เป็นไป ตามกฎของภาษา ที่เรียน ดังนั้นผู้สอนต้องเตรียมการสอนและสร้างสถานการณ์ให้เหมาะสม

การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) เป็นการเรียนรู้ ภาษาตามวิถีธรรมชาติโดยใช้บทเรียนจากสถานการณ์ประจำวัน ซึ่งผู้เรียนนำไปใช้ จริงได้ ทำให้ สนใจเรียน เห็นประโยชน์ และไม่ค่อยวิตกกังวลกับการเรียน เหมาะสำหรับผู้เรียน ระดับต้น แต่สิ่งที่เป็นนามธรรมหรือประโยคที่ซับซ้อนอาจอธิบายให้เข้าใจตรงกันได้ยาก ผู้สอนต้อง เตรียม การสอนอย่างดีและสอนอย่างเป็นขั้นตอน

การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) เป็นการสอนที่เน้นการโน้มน้าวใจผู้เรียน ให้ รู้สึกผ่อนคลาย ฟังพอลในบรรยากาศของห้องเรียน กล่าวคือกล่าวพูด เรียนรู้ได้เร็ว ขึ้น และได้เรียน การใช้ภาษาเหมือนในชีวิตประจำวัน สามารถนำไปใช้ได้ทันที แต่ไม่เหมาะกับการ สอนแบบ กลุ่มใหญ่ ผู้เรียนอาจมีปัญหาด้านไวยากรณ์ การอ่านและการเขียน

การสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็น การสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ ใช้ กิจกรรมเสมือนจริงนำการสอน และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา แต่ผู้สอนต้องมีความรู้ ความสามารถรอบด้าน ต้องเตรียม การสอนและสื่อการสอนอย่างครบถ้วนเสมือนสถานการณ์จริง

นอกจากนี้กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล (2561) ยังเสนอวิธีสอน ภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยใช้แนวคิดการ สอนแบบเน้น ประสบการณ์ (Experience-Based Approach) ร่วมกับแนวการสอนภาษา แบบอัตถภาค (Genre-Based Approach) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการให้รูปแบบ ขั้น เชื่อมโยง ประสบการณ์ ขั้นจัดความรู้ให้เป็นระบบ ขั้นประยุกต์ใช้ และขั้นประเมินผลงาน

รัชดา ลาภใหญ่ (2559) กล่าวถึงแนวทางและข้อควรปฏิบัติในการ สอนภาษาไทยใน ในฐานะภาษาต่างประเทศให้นักศึกษาชาวจีนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย 1) ผู้สอน จะต้องรู้จัก ผู้เรียน ได้แก่ การวัดระดับความรู้ของผู้เรียน การสอบถามความต้องการหรือเป้าหมาย

ของผู้เรียน การสังเกตความสนใจของผู้เรียน และกำหนดระยะเวลาในการสอน เพื่อสร้างแบบเรียน กำหนดเนื้อหาและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับผู้เรียนและระยะเวลา 2) การสร้างแบบเรียน โดยแบบเรียนควรมีการบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควรมุ่งเน้นให้ ผู้เรียน จดจำง่าย ควรมีแบบฝึกหัด 3) การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศใน ห้องเรียนที่ เหมาะสมต่อการเรียน ควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้าง การเรียนรู้ทั้ง กิจกรรมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน กลวิธีการสอนอ่าน-เขียนระดับสูง ควรมี เนื้อหาครอบคลุม ด้านสังคม วัฒนธรรม และการศึกษา เป็นต้น กลวิธีการสอนฟัง-พูด ควรสอน การฟังแบบ Bottom-Up แบบ Top-Down และควรให้ทำแบบฝึกหัดหลังจากการฟัง 4) ข้อควร ปฏิบัติของผู้สอน มีดังนี้ ผู้สอนต้องมีความรู้ในการใช้ภาษาไทยอย่างแท้จริง สามารถตอบคำถาม ได้อย่างถูกต้องและ ชัดเจน มีจิตวิทยาและเข้าใจกระบวนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาต่างชาติ มีการสอดแทรก วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและความเชื่อของคนในสังคมไทย สร้างบรรยากาศ ให้น่าเรียน และ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามในประเด็นที่สงสัยได้ตลอดเวลา

เกิดผลได้ดี โดยผู้สอนควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. บุคลิกภาพของผู้สอน หมายถึง การพูด เสียงที่พูด ความกระฉับใน การพูด สำเนียงที่พูด หน้าตา กริยาท่าทางและการแสดงออกต่างๆ สุขภาพกาย สุขภาพจิต ทักษะคติ ต่อวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม ความอดทน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเสียสละ ความ ขยันหมั่นเพียร

2. ความรู้ของผู้สอน ผู้เรียนย่อมคาดหวังไว้สูงว่าผู้สอนจะมีความพร้อม ทางด้านวิชาการ สามารถจะให้ข้อมูล สอน อธิบายหลักเกณฑ์ ทฤษฎี และข้อสงสัยต่างๆ ให้ ผู้เรียนได้กระจ่างชัด ดังนั้น ผู้สอนจะต้องมีความใฝ่รู้ ติดตามข่าวสารทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และมีความพร้อมที่จะสอน

3. วิธีการสอน การสอนที่ดีนั้นรวมถึงผู้สอนที่รู้จักวิธีการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ให้ผู้เรียน โดยใช้วิธีการแตกต่างกันออกไปอย่างเหมาะสม และน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนได้ ความรู้ ความคิด ตามความมุ่งหมายของผู้สอน นอกจากนี้ก็ควรมีความเข้าใจ ใส่ใจ ต่อผู้เรียน ตลอดจนความรัก ความศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์อีกด้วย

ขณะที่กระทรวงศึกษาธิการ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษา สภาพการจัด การเรียนการสอนภาษาไทย ของครูที่ผ่านการอบรมการสอนภาษาไทย ณ มณฑล ยูนนาน สาธารณรัฐ ประชาชนจีน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นด้านบทบาทครูผู้สอนอยู่ใน

ระดับมาก ได้แก่ ครูมีความเป็นมิตร มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปฏิบัติการสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ

และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นคนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก ฝึกขั้นตอนการสื่อสารที่ดีให้แก่ผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้สื่ออุปกรณ์ช่วยในการสอน จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ทางภาษา ใช้กระบวนการกลุ่ม มีการกิจกรรมสร้างความรู้ แสวงหา ความรู้ ศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของการใช้ทักษะทางการสื่อสาร โดยผลการ ทดสอบสมมุติฐานพบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษาศาภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ของครูที่ผ่านการอบรมการสอนภาษาไทย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านบทบาทอาจารย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนที่ประเทศจีนต่างกัน ความคิดเห็นต่อการศึกษาศาภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ของครูที่ผ่านการ อบรมการสอนภาษาไทย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านบทบาทอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน อาจสรุปได้ว่า คุณลักษณะและบทบาทของอาจารย์เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอน เพราะผู้สอนเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน เป็นผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำ ปรึกษา สนับสนุน และเสริมแรง ร่วมทำกิจกรรม ติดตามตรวจสอบ สร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร และเป็นผู้ประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน และได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประเวศ วะสี (2547: ก) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง อาจารย์จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการทำงานอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ครอบคลุมด้าน ทั้งทางกาย ทางจิต หรืออารมณ์ ทางสังคมและทางสติปัญญา รวมถึงพัฒนาการทาง จิตวิญญาณด้วย

สุมน อมรวิวัฒน์ (2549: 14) กล่าวว่า การเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต และแสดงว่าบุคคลนั้นมีความเจริญเติบโต การเรียนรู้เป็นหัวใจของการศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาก็คือ สถานที่ที่จัดกระบวนการเรียนรู้ มีการจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและกิจกรรม รวมทั้งการอบรม กาย วาจา ใจ การเผชิญสถานการณ์ การแก้ปัญหาด้วยการรู้คิดอย่างถูกต้อง

แบบคาย กระบวนการเรียนรู้ ที่แท้จริง จึงเกิดผลอย่างบูรณาการแก่ผู้เรียน คือสร้างความรู้ ความคิด ความสามารถและความคิดตาม หลักแห่งการเรียนรู้แห่งพุทธธรรม

ชาตรี สำราญ (2550: 30-31) ได้กล่าวถึง แนวคิดจากนักทฤษฎีและนักการศึกษาต่างๆ ไว้ว่า อาจารย์ต้องมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึที่ดีต่อการเรียน และการคิดของผู้เรียน เองด้วย อาจารย์ต้องพยายามจัดบทเรียนให้สนุกและเห็นความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนสำหรับ การสอนที่มีคุณภาพ โดยอาจารย์ต้องรู้พื้นฐานก่อนเรียนของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีไม่เท่ากัน ถ้าอาจารย์รู้ระดับสติปัญญาก่อนเรียนได้ ก็ย่อมจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสนองความต้องการของผู้เรียน ได้มาก ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ อาจารย์ต้องคอยเป็น ผู้แนะนำผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการของตน และมีการเสริมแรงเป็นระยะ โดยให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนด้วย

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2547: 75-76) กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ในอันที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิต อย่างมีความสุขโดยแท้จริงและสมบูรณ์นั้น ผู้เรียนจะต้องนำเอาความรู้ต่างๆ ที่ได้รับเข้ามาก่อน มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความหมายขึ้น โดยการรวบรวมเชื่อมโยง และจัดระเบียบ ประสบการณ์ต่างๆ ให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจ ประสบการณ์ที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตได้เป็นอย่างดี การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนและอาจารย์ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ในการจัดการศึกษาที่ควรเน้น กระบวนการในการเรียนการสอน 2 ประการคือ

1. ความก้าวหน้าและเพิ่มพูนของวิทยาการต่างๆ กับความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน ต้องปรับยุทธวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้มาก เพื่อรับกับวิทยาการก้าวหน้าใหม่ๆ ที่เพิ่มขึ้น ทุกที่

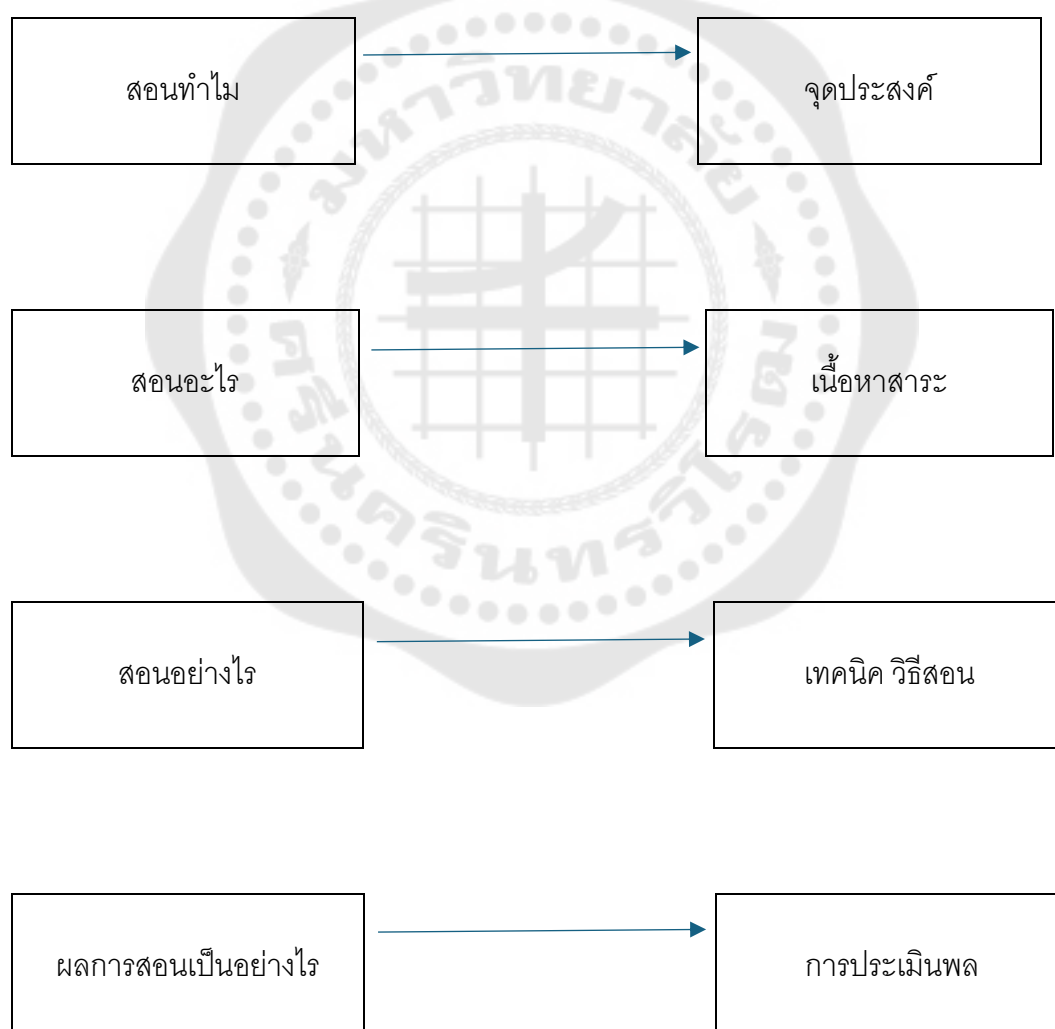
2. การสอนให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น จุดเน้น คือสอนวิธีคิด วิธีแก้ปัญหาให้เป็น การสอนโดยเน้นทักษะกระบวนการ

บุญชม ศรีสะอาด (2549: 44) กล่าวว่า การวางแผนการสอนและการเตรียมการสอนผู้สอนจะ นำหลักสูตรมาทำการวางแผนและเตรียมการสอนในแต่ละครั้งที่สอน เพื่อให้ทราบอย่างชัดเจนว่าจะ สอนเนื้อหาใด จุดประสงค์การสอนมุ่งให้ผู้เรียนเกิดอะไร จะดำเนินการสอนอย่างไร ใช้วิธีสอนหรือ กิจกรรมอะไร ใช้สื่อการสอนชนิดใด มีการวัดผลประเมินผลอย่างไร ทั้งนี้ผู้สอนอาจจะทำผังมโนทัศน์(Concept Map) ที่สำคัญในเรื่องที่สอน และคุณลักษณะที่ต้องการเน้นให้เกิดแก่ผู้เรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2547: 79) กล่าวว่า บทเรียนที่ใช้ในห้องเรียนส่วนมากขึ้นอยู่กับ การวางแผน ของอาจารย์ หรือจากหนังสือ ซึ่งผู้เขียนแบบเรียนเขียนไว้ในบางกรณีอาจจะ เป็นการวางแผน ของอาจารย์และนักเรียนที่จะกำหนดบทเรียนในครั้งต่อไป

นิตยา สุวรรณศรี (2550: 105) ได้กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่อาจารย์ต้องศึกษาทำความเข้าใจ เพื่อเป็น พื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ประกอบไปด้วย การวางแผน การสอน องค์ประกอบ ของการเรียนการสอน การเลือกเทคนิควิธีการสอน เพื่อนำไปสู่การกำหนด กิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการวางแผนการเรียนการสอนอาจารย์จะต้องหาคำตอบสำหรับการวางแผนการเรียนการสอนดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงการวางแผนการเรียนการสอน

ที่มา: นิตยา สุวรรณศรี. (2550), ความเป็นครูไทย ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ก.พลพิมพ์ (1996).

วัฒนาพร ระงับทุกข์(2551: 45) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนที่ให้แก่เด็กเป็น ศูนย์กลาง (Child- Centered) นั้นเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมเต็มที่ต่อการเรียนรู้ของตน ผู้เรียนแต่ละคนมีคุณค่าสมควรได้รับการเชื่อถือไว้วางใจ แนวทางนี้จึงเป็นแนวทาง ที่จะผลักดันผู้เรียนไปสู่การบรรลุศักยภาพของตน โดยส่งเสริมความคิด ของผู้เรียน และอำนวยความสะดวก ให้ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

อาจสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนคือแบบแผนการดำเนินการจัดการ เรียนรู้ที่ได้รับ การจัดเป็นระบบอย่างสัมพันธ์และสอดคล้องกับทฤษฎี หลักการการเรียนรู้หรือการ สอนที่รูปแบบนั้น ยึดถือโดยผ่านกระบวนการวิจัย ได้รับการพิสูจน์ และทดสอบว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบการสอน อาจประกอบด้วย การเลือกเทคนิควิธีการสอน เพื่อนำไปสู่การกำหนดกิจกรรม การเรียนการสอน เช่น จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการทำงานอันจะ นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ครอบคลุมด้าน ทั้งทางกาย ทางจิต หรืออารมณ์ ทางสังคมและทาง สติปัญญา รวมถึงพัฒนาการทางจิต วิญญาณด้วย

ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2548: 5) กล่าวถึง ความหมายของสื่อว่า สื่อ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่นำ ความรู้ไปสู่ผู้เรียนหรือช่องทางหรือเครื่องมือที่ช่วยให้สารอาศัยผ่าน อาจ อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์ (Printed Media) หรือสื่อไม่ตีพิมพ์ (Non-Printed Media) ก็ได้ สื่อที่ไม่ใช่สิ่ง ตีพิมพ์จะหมายถึง วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวิธีการทางโสตทัศนศึกษา รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถเรียกรวมๆ ว่าโสตทัศนูปกรณ์ (Audiovisual Aids)

ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ (2551: 41) กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้นอกจากมีบทบาท เป็นเครื่องมือ สำหรับการเรียนรู้แล้วยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทั้งความรู้เชิง เนื้อหาความรู้ เชิงกระบวนการและความรู้เชิงประจักษ์ สำหรับพัฒนาการทางด้านทักษะนั้นสื่อ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะการคิด ทักษะการสื่อสารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตลอดจนทักษะการจัดการ ประการสุดท้าย การพัฒนาทางด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมนั้น ช่วยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าตนเอง มีจิตสำนึกทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการ รู้จักใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์

วัฒนาพร ระงับทุกข์(2551: 35-37) กล่าวว่า สื่อและแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง ทรัพยากรที่ สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. คน หมายถึง บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดีที่พร้อมสำหรับการทำหน้าที่ รับผิดชอบ ต้องผ่านกระบวนการ มีการออกแบบจัดกระทำ เพื่อให้ได้มาซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการทำหน้าที่นั้นๆ มีความรู้และทักษะในอาชีพตนเอง สามารถที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่จะถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับผู้เรียนได้

2. วัสดุ หมายถึง วัสดุทางการศึกษาที่บรรจุเนื้อหาการเรียนการสอน ได้แก่ หนังสือ ไปสเตอร์ วิดีทัศน์ เทปเสียง ซึ่งในปัจจุบันเก็บในรูปแบบของแผ่นซีดีรอมหรือแผ่นดีวีดี รวมถึงเกมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์สารคดีต่างๆ

3. สถานที่ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีส่วนปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนและมีบทบาทสำคัญต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ พิพิธภัณฑ์ หอประชุม อาคารสถานที่ที่เป็น ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น โรงงาน โรงนา ถนน ทะเลสาบ สวนสาธารณะ ต้นไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่น

4. เครื่องมือและอุปกรณ์ (Tools and Equipment) หมายถึง ทรัพยากรการเรียนรู้ที่ช่วยในการผลิตหรือเป็นเครื่องช่วยนำเสนอร่วมกับทรัพยากรอื่นๆ มักเป็นเครื่องมือทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมใช้ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกวิดีโอ และกล้องถ่ายภาพ เป็นต้น

5. กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อให้มีการดำเนินงานร่วมกับทรัพยากรอื่นๆ เช่น การสอนแบบโปรแกรมสถานการณ์จำลอง และเกมทัศนศึกษา กระบวนการกลุ่ม และกิจกรรมบทบาท สมมุติ

วิชัย ดิสสระ (2549: 23) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลาง ซึ่งมีความสำคัญ ในกระบวนการเรียนการสอน มีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวผู้เรียนอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว เป็นผลให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อการสอนได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนตลอดและยังได้รับการพัฒนา ไปตามการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งก้าวหน้าไปไม่หยุดยั้ง

ดวงเดือน แสงชัย (2549: 44-45) ได้กล่าวถึง ประเภทของสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ ในการสอน มีดังนี้

1. ของจริง เช่น ตัวอาจารย์นักเรียนสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ รวมถึงสื่อในห้องเรียน เช่น โต๊ะเก้าอี้ หน้าต่างประตู

2. ของจำลอง เช่น ผลไม้ดอกไม้พลาสติกดัดตัวสัตว์ต่างๆ

3. กระดานและชอล์ก ยังเป็นอุปกรณ์ที่สามารถใช้ได้ตลอด ชอล์กสีมีประโยชน์ช่วยสร้างชีวิตชีวา และช่วยเน้นข้อความที่ต้องการ

4. บัตรคำ เป็นสิ่งที่จำเป็นควรเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย เน้นความถูกต้องและควรใช้ ประโยชน์ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

5. แถบประโยค ควรใช้สีที่มองเห็นด้วย อาจใช้สีแดงเน้นในส่วนที่ต้องการให้เห็นเด่นชัด

6. แผ่นชาร์ท ใช้ประโยชน์ได้ดีเมื่อต้องการความรวดเร็ว เช่น การเขียนแผนภูมิและสรุป กฎเกณฑ์ต่างๆ เพราะสามารถติดไว้ให้ผู้เรียนดูได้

7. รูปภาพ ภาพวาด ภาพที่ตัดจากนิตยสาร สิ่งพิมพ์หรือปฏิทิน ซึ่งอาจเป็นภาพใหญ่ๆ หรือหลอมรวมเป็นแผ่นเดียว เป็นสื่อที่ใช้ในการสอนได้เป็นอย่างดี

8. หนังสือพิมพ์การ์ตูน หรือหนังสือนิทานภาษาอังกฤษ

9. เครื่องเล่นเทป ช่วยฝึกในการออกเสียง การฟัง และเป็นการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน ให้สนุกสนานได้ด้วย เช่น การให้ผู้เรียนฝึกฟังเพลงและร้องเพลงหรือบันทึกเสียงพูดของตนเองและเปิด ฟังเสียงหาข้อบกพร่องของตนเองเพื่อปรับปรุงแก้ไข

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2550: 34-35) กล่าวว่า ในการสอนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะ คุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิด เพื่อเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน และสามารถจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยต้องการวางแผนอย่างเป็นระบบในการใช้สื่อด้วย ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการ เรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสื่อโสตทัศนเป็นสื่อที่นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของสื่อ การเรียนการสอน โดยเป็นสื่อที่บรรจุหรือถ่ายทอดข้อมูล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการได้ยินเสียงและ เห็นภาพ สื่อที่ใช้กันมาแต่ดั้งเดิม เช่น หนังสือตำราเรียน ภาพของจริงของจำลองจะเป็นสื่อที่บรรจุเนื้อหา ในตัวเอง ต่อมามีการใช้เทคโนโลยีในการประดิษฐ์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการถ่ายทอดเนื้อหาโดย วัสดุที่ใช้กับอุปกรณ์เหล่านี้สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท ได้แก่

1. สื่อไม่ใช้เครื่องฉาย (No Projected Materials) เป็นสื่อที่ไม่ต้องใช้เครื่องฉายร่วมด้วย

2. สื่อเครื่องฉาย (Projected and Equipment) เป็นวัสดุและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการ สื่อสาร ด้วยภาพหรือทั้งภาพทั้งเสียงอุปกรณ์ มีทั้งแบบฉายตรงและฉายอ้อม เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา จากวัสดุแต่ละประเภทที่ใช้เฉพาะอุปกรณ์นั้น เพื่อให้เป็นภาพปรากฏขึ้นบนจอ เช่น เครื่องฉาย ข้ามศีรษะ ใช้กับแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ใช้กับแผ่นฟิล์มสไลด์ หรือให้

ทั้งภาพและเสียง เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ฟิล์ม เครื่องเล่นดีวีดีใช้กับวีซีดี และดีวีดีเหล่านี้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจรวม เครื่องถ่ายทอดสัญญาณ คือ เครื่องแอลซีดีที่ใช้ถ่ายทอดสัญญาณจาก คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องเล่นวีซีดีไว้ในเครื่องด้วย เพื่อนำสัญญาณภาพจากอุปกรณ์เหล่านั้นขึ้นจอภาพ

3. สื่อเสียง (Audio Materials and Equipment) เป็นวัสดุและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการ สื่อสารด้วยเสียงอุปกรณ์ เครื่องเสียงจะใช้ถ่ายทอดเนื้อหาจากวัสดุแต่ละประเภทที่ใช้เฉพาะกับอุปกรณ์นั้น เพื่อเป็นเสียงให้ได้ยิน เช่น เครื่องเล่นซีดีใช้กับแผ่นซีดีเครื่องเล่น/บันทึกเทปใช้กับเทปเสียง หรืออาจ เป็นอุปกรณ์ในการถ่ายทอดสัญญาณเสียง เช่น วิทยุที่รับสัญญาณเสียงจากแหล่งส่ง โดยไม่ต้องใช้วัสดุใดๆ ในการนำเสนอเสียง

ชอร์ หลุยส์ (Shores, Louis, 1960: 50) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียน ไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่ครูกับนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาวิชา แนะนำกิจกรรม และวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ช่วยสร้างนิสัยรัก การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกทักษะในการอ่าน ทั้งยังเป็นศูนย์กลางให้นักเรียนซึ่งมีความแตกต่าง ระหว่างบุคคลได้ร่วมเรียนเรื่องเดียวกัน และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในแนวเดียวกัน

บราวน์ เจมส์ ดับบลิว (Brown, James W. 1973: 403) สรุปความสำคัญของแบบเรียนไว้ดังนี้

- 1) แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตามกำลังความสามารถของตนเองโดยเริ่มจากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ สามารถเลือกเรียนคนละสิ่งในเวลาเดียวกัน
- 2) ถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์อื่นๆ แบบเรียนสามารถใช้แล้วใช้อีก และมีราคาถูก นอกจากนั้น แบบเรียนยังประกอบด้วยรูปภาพ ตาราง แผนที่ รูปการ์ตูน และสิ่งอื่นๆ
- 3) แบบเรียนเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยสร้างกิจกรรมการเรียน ให้ประสบการณ์ การอ่าน นอกจากนั้นยังทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน
- 4) แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่าน เรียนรู้ หาหลักฐานเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5) แบบเรียนช่วยปรับปรุงทักษะของครู และแนะนำวิธีแก้ไขปัญหาดังๆที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน

อาจสรุปได้ว่า สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ คือ วัสดุที่เสนอเนื้อหาสาระความรู้แก่ผู้รับ ช่วยอำนวยความสะดวกในการให้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ สื่ออาจเป็นสื่อที่ให้สารสนเทศ ในตัวเอง หรืออาจเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ในการนำเสนอ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้

เป็นไป อย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจง่าย กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดเวลา โดยสามารถแบ่งสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) ประเภทบุคคล 2) สื่อหนังสือเอกสารและ 3) สถานที่ได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุด หมวดิชา มุมภาษาอังกฤษ ห้องศูนย์กลางเรียน (Self Access) ทั้งนี้การเลือกสื่อการสอน เพื่อนำมาใช้ ประกอบการสอน เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยผู้สอน จะต้องตั้งวัตถุประสงค์นั้น เป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้

ด้านการวัดและการประเมินผล

ในการวัดผลและประเมินผลเป็นการประเมินที่ผู้สอนต้องเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อตัดสิน ความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ซึ่งเป็นผลมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย โดยมีผู้ให้ความเห็นดังนี้

กาญจนา จันทะดวง (2550: 118) ได้ให้ความหมายการวัดและการ ประเมินผล ว่าหมายถึง วิธีการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน หลังจากที่ได้ผู้สอนได้นำเสนอ เนื้อหา หรือให้ความรู้แก่ผู้เรียน ไปแล้ว เป็นการตรวจสอบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่ามีความสามารถในด้านต่างๆ ตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนคาดหวังไว้หรือไม่

อุทุมพร จามรมาน (2552: 61) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา เป็นการ ตรวจสอบพัฒนาการทางสมอง ร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เรียน การวัดที่ดี ต้องวัดได้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัด และต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งนั้นได้แน่นอน

ศิริพงษ์ พะยอมแย้ม (2553: 58-59) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเชื่อถือได้สูง คือ ไม่ว่าจะวัดหรือประเมินผลกี่ครั้ง ลำดับความสามารถของผู้เรียนนั้นๆ จะไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนัก
2. ความเที่ยงตรง คือ สามารถวัดและประเมินผลได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ
3. มีอำนาจจำแนก คือ สามารถแยกออกได้ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง และ ผู้ที่เรียนอ่อนตามสภาพการเรียนรู้จริง
4. ความเป็นปรนัย คือ ความคงที่ในการวัดและการประเมิน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2553: 15) ได้แบ่งการประเมินผลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการตัดสินคุณค่าของคุณลักษณะ หรือพฤติกรรม โดยเปรียบเทียบกับผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อจัดลำดับบุคคลในกลุ่ม
2. การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ เป็นการตัดสินคุณค่าของคุณลักษณะ หรือพฤติกรรม โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินกำหนด ขึ้น การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์มี จุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินว่า ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2548: 20-21) กล่าวว่า การประเมินเชิงคุณภาพที่เน้น กระบวนการ เพื่อให้ได้ข้อมูลอันละเอียดและมีประโยชน์ในการนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนรู้และการเสริมสร้างพัฒนาการ ของผู้เรียน ที่ใช้โดยทั่วไปคือ แบบทดสอบข้อเขียน (Paper-Pencil Tests) และการทดสอบแบบ ให้ปฏิบัติ (Performance Tests) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบทดสอบข้อเขียน อาจจะเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยหรือปรนัยก็ตาม ผู้สอบจะตอบ คำถามที่นำเสนอในกระดาษด้วยการเขียนหรือทำเครื่องหมายตอบ
2. การทดสอบแบบให้ปฏิบัติ ผู้สอบต้องแสดงพฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถ หรือความชำนาญในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น การสอบเพื่อรับอนุญาตขับขีรถยนต์ ผู้เข้าสอบต้องสอบข้อเขียน ซึ่งถามเกี่ยวกับกฎเกณฑ์จราจร และวิธีปฏิบัติต่างๆ แล้วจึงไปสอบขับขีรถยนต์เพื่อแสดงพฤติกรรมในการขับรถ

คาเนล และสเวน (Canale, & Swain, 1980) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลหลักสูตร โดยใช้แนวคิดสมรรถนะการสื่อสาร (Communicative Competence) ว่า มี 2 ลักษณะคือ การวัดและประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน (Summative) และการวัดและประเมินผลรวม (Formative) ซึ่งประเมินจากความสามารถด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) หมายถึง การประเมินองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย ด้านทักษะฟัง ผู้เรียนจะต้องสามารถจำแนกเสียงได้ จนถึง สามารถฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ด้านทักษะพูด ผู้เรียนจะต้อง ออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้

2) ความสามารถในการใช้ภาษาตามบริบททางสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตาม ระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การเลือกใช้คำสรรพนาม คำลงท้าย ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างภาษา ติความวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ สามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อสนทนา ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การใช้คำบุพบทและสันธานในข้อความต่างๆ เป็นต้น

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) หมายถึง การประเมินความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง แววตา สีหน้า น้ำเสียงเพื่อการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ทาง สังคม การใช้ภาษาสุภาพ การพูดอ้อม

อาจสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลเป็นการวัดและประเมินความก้าวหน้าในการเรียน เพื่อวินิจฉัยปัญหาผู้เรียน หาทางแก้ปัญหาและซ่อมเสริมปรับปรุงเป็นรายบุคคล การประเมินมี ความหลากหลาย เช่น การสอบย่อยประจำหน่วยการเรียนรู้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อการวางแผนการเรียนการใช้เทคนิควิธีการสอน เนื้อหาบทเรียน สื่อการเรียนการสอน การใช้ แบบทดสอบ แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์เกี่ยวกับตัวผู้เรียน เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถ วุฒิภาวะ ความพร้อม ความถนัด บุคลิกภาพของผู้เรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพการประเมินระหว่างเรียน อย่างต่อเนื่อง

ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

แอสติน (Astin A. W, 1968) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน หลักสูตร บรรยายภาคในการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หรือสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา ลูคา และเคนท์ (Luca M & Kent R, 1968) กล่าวว่า เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศในด้านต่าง ๆ ที่จะ เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการความเจริญของมนุษย์ให้

เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของ การศึกษา ซึ่งอาจหมายถึง วัตถุประสงค์ของ เช่น อาคารเรียน ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการ เป็นต้น รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน และการอำนวยความสะดวกแก่ ครูและนักเรียน เพื่อสนองการเรียนการสอนให้ได้เต็มที่

วรพิมพ์ ธีระวัฒน์ (2549) กล่าวว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ นับตั้งแต่ สถานที่ ลักษณะ บรรยากาศ เหตุการณ์ สถานการณ์ และสภาพต่าง ๆ ที่แวดล้อมบุคคลในขณะที่อยู่ ในกระบวนการที่จะใช้ความสามารถทางความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการที่ทำให้ความคิดสร้างสรรค์เจริญงอกงาม และรวมถึงวิธีการกำจัดอุปสรรคต่าง ๆ ของ ความคิดสร้างสรรค์

ประวีณา โกควณิช (2559) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง องค์ประกอบของ สภาพแวดล้อมภายในของสถานศึกษาที่อยู่ในสภาพการเรียนรู้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน รวมทั้งความสะดวกความเป็นระเบียบของอาคารสถานที่ การจัดอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจะเป็นส่งต่าง ๆ ทอยในสถานศึกษา ที่เป็นสงมชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งด้านกายภาพและด้านสังคม

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง หลักวิธีการหรือกระบวนการในการจัดสภาพ สิ่งแวดล้อมบริเวณรอบสถานศึกษา รวมถึงบรรยากาศ สภาพการที่มีผลต่อการเรียนรู้ แหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการสนับสนุนการเรียนรู้ แบ่งได้ 2 ด้าน ดังนี้ (กิตติยา โพธิสากฤต. 2561)

1. ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไปที่เป็นวัตถุและ อุปกรณ์ อาทิเช่น อาคารเรียน อาคารประกอบการ ห้องเรียน ห้องศูนย์สื่อ ครุภัณฑ์ วัสดุ อุปกรณ์ เป็นต้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียนและในห้องเรียน ดังนี้

1.1 สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียน เช่น อาคาร บริเวณโดยรอบ สนาม โรงอาหาร ห้อง ประกอบการต่าง ๆ

1.2 สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน เช่น สื่อการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน เทคนิคการ สอนของครู การจัดป้ายนิเทศ เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อมด้านการมีสัมพันธภาพ หมายถึง ความสัมพันธ์ไมตรีที่สื่อถึงการส่งเสริม สนับสนุนบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งมีหน้าที่ในการรองรับการเรียนการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ ส่งผลถึงการพัฒนาการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเป็นปัจจัยทำให้เกิดบรรยากาศต่าง ๆ ขึ้นภายในโรงเรียน บรรยากาศของโรงเรียนเป็นตัวแปรอิสระที่มีผลต่อระบบการเรียนการสอนและส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน Davis (1987) (อ้างถึงใน เอกรัักษ์ ปาริมวงศ์, 2553) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียนมาก มีด้วยกัน 2 ด้าน 1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้มีผลกระทบโดยตรง คือ สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการกระทำกิจกรรมของผู้เรียน คือ ช่วยอำนวยความสะดวกหรือขัดขวางการกระทำของผู้เรียน การจัดเครื่องมืออุปกรณ์หรือเฟอร์นิเจอร์บางอย่าง ที่เหมาะสมกับผู้เรียน 2) สภาพแวดล้อมผลกระทบด้านสนับสนุนผู้เรียน คือ สิ่งที่ทำก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ช่วยทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเรียน และเสริมสร้าง ความสัมพันธ์อันดีที่สอดคล้องตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และลักษณะของกิจกรรม

Owen (1995) (อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) กล่าวว่า บรรยากาศในโรงเรียนเป็น สภาวะอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แล้วส่งผลถึง ความรู้สึกของบุคคล สามารถสะท้อนความรู้สึกของบุคคลนั้นได้ การสร้างบรรยากาศที่ดีเกิดจาก การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน คุณลักษณะที่มีอยู่ในอาคาร เรือนและโรงเรียนมีความเกี่ยวข้องกับบรรยากาศของโรงเรียน สำหรับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียนเกิดขึ้นจากคุณลักษณะสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านนิเวศวิทยา (Ecology) หมายถึง คุณลักษณะทางกายภาพที่มีอยู่ในโรงเรียนและชั้น เรียน เช่น ขนาดของโรงเรียน ขนาดของห้องเรียน อายุ และลักษณะของอาคารเรียน รวมถึง เทคโนโลยีและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในอาคารเรียนและโรงเรียน อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน และการจัดห้องเรียน

2. ด้านสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Milieu) หมายถึง คุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ที่ดำรง อยู่และเกิดขึ้นในโรงเรียน รวมทั้งความสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะของแต่ละ บุคคล แรงจูงใจ ความพึงพอใจในงานที่รับผิดชอบ ขวัญและกำลังใจ คุณภาพของหลักสูตร บุคลิกภาพของผู้บริหาร บุคลิกภาพของครู การเปลี่ยนงานของครู และกลุ่มเพื่อน

3. ด้านระบบทางสังคม (Social System) หมายถึง คุณลักษณะของระบบการจัดการองค์กร โครงสร้างของการบริหารองค์กร การบริหารโรงเรียน รูปแบบการสื่อสาร การตัดสินใจ และ โครงการฝึกอบรม

4. ด้านประเพณีวัฒนธรรม (Culture) หมายถึง คุณลักษณะตามนิยม ความเชื่อ และเจตคติที่มีที่อยู่ของบุคคลในโรงเรียนและองค์กร

ความสัมพันธ์ทั้งภายในและระหว่างคุณลักษณะทั้ง 4 ด้าน จะส่งผลทำให้เกิดบรรยากาศ ภายในโรงเรียน สำหรับผู้บริหารโรงเรียนจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการทำให้โรงเรียนเกิด สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม

สมจิต ธนสุกาญจน์ (2522) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมและบรรยากาศต่าง ๆ ในห้องเรียนมีผล อย่างมากต่อจิตใจและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน สถานศึกษาหรือโรงเรียนจึงเป็นสถานที่สำคัญที่ บ่มเพาะลักษณะนิสัย หรือความคิดในเรื่องต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการศึกษา จะทำให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่ดีได้ในอนาคต นอกจากนั้น สภาพแวดล้อมของครูมีส่วนสำคัญที่ส่งผลถึงการพัฒนาสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ด้วย ผู้บริหารของโรงเรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ ตรวจสอบ และพัฒนา สภาพแวดล้อมทางการศึกษา มี องค์ประกอบ ดังนี้

1. ส่วนประกอบของสถานศึกษาในลักษณะชุมชน ค่านิยม หรือลักษณะทางวัตถุ เช่น สถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน ขนาดของสถานศึกษา ลักษณะของรูปแบบที่เรียน การออกแบบ สถานที่
2. การจัดสถานที่ หรือห้องเรียน เช่น การจัดระบบสถานที่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน
3. ลักษณะส่วนตัวของผู้สอน เช่น บุคลิกภาพ เขตคติของสิ่งต่าง ๆ
4. เจตคติของครูผู้สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
5. รูปแบบการสอน วิธีสอน ที่มีผลกับพฤติกรรมของผู้เรียน

Wallbery (1987, p. 533) ได้ให้ความหมาย สภาพแวดล้อมทางการเรียนไว้ว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมหรือสภาพแวดล้อมทางด้านจิตวิทยา หากมองกันให้แคบลงในระดับห้องเรียน สภาพแวดล้อมทางด้านจิตวิทยา คือ บรรยากาศของชั้นเรียน ซึ่งเปรียบเสมือนกลุ่มของสังคมที่มีอิทธิพลต่อสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้นั่นเอง

McVey (1989, p. 124) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านกายภาพ ประกอบด้วย แสงสว่าง สี เสียง บริเวณที่ว่างเฟอร์นิเจอร์ และลักษณะของสถานที่ที่ใช้เรียนรู้ ส่วนสภาพแวดล้อม ที่เป็นนามธรรม หรือสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา คือ บรรยากาศของชั้นเรียน

Harold (1964, p. 233) ได้ให้ความหมาย สภาพแวดล้อมสถานศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำ

นักเรียนนักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการพัฒนาตนเอง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะคิด และความสนใจ

Hoy and Miskel (2001, p. 28) ได้ให้ความหมาย สภาพแวดล้อม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์การแต่ไม่เหมือนกับระบบทางร่างกาย (Physical systems) ระบบสังคม (Social systems) เป็นระบบเปิด ดังนั้นขอบเขตของระบบสังคมจึงมีความไม่ชัดเจนมากกว่าระบบทางร่างกาย และสภาพแวดล้อมในระบบสังคมจะแทรกซึมลวงล้ำไปง่ายกว่า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไม สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา จึงมีบทบาทที่สำคัญของสถานศึกษา เพราะสภาพแวดล้อมเป็น แหล่งทรงพลังของระบบการศึกษา เป็นแหล่งทรัพยากร ค่านิยม เทคโนโลยีความต้องการ และความเป็นประวัติศาสตร์ที่บีบบังคับ และสร้างโอกาสในการดำเนินกิจกรรมในสถานศึกษา

อนันต์ นามทองตัน (2554, หน้า 7) ได้ให้ความหมาย สิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัด สิ่งแวดล้อม ล้อมรอบ ๆ ตัวสมาชิกในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้มีผลทำให้เกิดความโน้มเอียงไป กับสภาพแวดล้อมนั้น เกิดความรู้สึกและทัศนคติต่อโรงเรียนทั้งทางบวกและทางลบ ความรู้สึกใน ทางบวกจะทำให้เกิดความประทับใจ อบอุ่นใจและพอใจความรู้สึกมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ ตลอดจนมีความภาคภูมิใจที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นสมาชิก ส่วนทางลบนั้นทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย หมางเมิน เกิดความเฉยชา ปราศจากความเป็นเจ้าของ

เชวงโฉม เพ็ญโชติรส (2555, หน้า 17) ได้ให้ความหมาย สภาพแวดล้อมทางการเรียนว่า ลักษณะต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักเรียน รวมทั้งสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์ สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีการรับรู้ มีความประทับใจต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียน

ยุวดี จำปาไชย (2555, หน้า 16) ได้ให้ความหมาย สภาพแวดล้อมทางการเรียนว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ลักษณะใด ๆ ของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการเรียนของ นักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือ เกิดจากการสร้างขึ้นของมนุษย์ สภาพแวดล้อมทางการเรียนเป็นส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการรับรู้ เกิดความรักและหวงแหนต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของโรงเรียน Astin (1971, p. 3) กล่าวว่า สภาพแวดล้อม ตามความหมายของพจนานุกรม (Webster's new collegiate dictionary) หมายถึง การรวมตัวของสภาพภายนอกที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและพัฒนาอินทรีย์ ส่วนคำว่า สภาพแวดล้อมโรงเรียน (School environment) หมายถึง ลักษณะใด ๆ ก็ตามของ โรงเรียนเป็นสิ่งที่เร้า (Stimulus) ที่มีศักยภาพและมีอิทธิพลต่อนักเรียน

อาจสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายในสถานศึกษา ถ้าสภาพแวดล้อมที่ดี ก็ส่งผลในการเรียนการสอนที่ดี ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาในด้านการเรียนการสอน ถ้าสภาพแวดล้อมไม่ดี ก็ส่งผลในการเรียนการสอนไม่ดี ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกรู้สึก การเรียนต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันนี้ ประเทศต่างๆ ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็น ภาษาใดมีความตื่นตัวและเห็นความจำเป็นในการที่ต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังที่สุเมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 2) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยสรุปว่า ได้เริ่มมีมาตั้งแต่ สมัยอาณาจักรโรมันที่ชาวโรมันเรียนภาษากรีกเป็นภาษาที่สอง เมื่ออาณาจักรโรมันขยายอาณาเขต กว้างขวางออกไป ภาษาลาตินของชาวโรมันก็กลายเป็น ภาษาสากลในโลกตะวันตกที่ใช้กันทั่วไป และมีการเรียนการสอนภาษาลาตินขึ้นในโรงเรียนโดยเน้นการสอนเรื่องไวยากรณ์ ซึ่งต่อมาการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ นำวิธีการสอนภาษาลาตินมาใช้ โดยเน้นการท่องจำกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และการแปลประโยคต่างๆ ในภาษาต่างประเทศ มาเป็นภาษาของตน

พัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้ดำเนินมาเป็นระยะๆ นับตั้งแต่ ค.ศ. 1880 ถึง ระยะ เริ่มต้นสงครามโลกครั้งที่หนึ่งมีการบรรจุหลักสูตรภาษาต่างประเทศในโรงเรียน และมหาวิทยาลัยต่างๆ วิธีการสอนก็มีการเปลี่ยนแปลงจากแบบเดิมที่ยึดตามแนวการสอนภาษาลาตินไปเป็นแบบอื่นๆ หลายแบบ เช่น แบบธรรมชาติ (Natural Method) แบบสัทศาสตร์ (Phonetic Method) แบบตรง (Direct Method) จนถึงช่วงระยะหลังสงครามโลกครั้งที่สองมีภาษาบางภาษาได้รับเลือกให้เป็นภาษาของโลก (World Languages) และเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันในองค์การระหว่างประเทศ ภาษาเหล่านี้ จึงได้รับการบรรจุในหลักสูตรและจัดให้เรียนเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนต่างๆ จึงได้มีการคิดค้นหา แนวทางในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอนภาษา มีการนำเทคโนโลยีต่างๆ มาช่วย ในการเรียนการสอน ตลอดจนการนำแนวคิดทางภาษาศาสตร์ สังคมวิทยา จิตวิทยา มาแก้ไขปัญหา ในการเรียนการสอนภาษา และได้คิดวิธีสอนแบบใหม่ออกมาคือ วิธีสอนแบบฟังพูด (The Audis Lingual Method) ซึ่งในปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา มีแนวการสอนแบบใหม่เกิดขึ้น นั่นคือ การหันมาสนใจ เรื่องจุดประสงค์ของการสอนภาษา เนื้อหาของภาษาและการออกแบบหลักสูตร ตลอดจนการนำ สิ่งแปลกใหม่ที่ค้นพบทางด้าน

ภาษาศาสตร์และภาษาศาสตร์สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน โดยเน้นที่ ตัวผู้เรียนและถือว่า ภาษาคือทักษะ และมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือความหมายและการใช้ภาษา จนในช่วงต้น ทศวรรษที่ 80 เป็นต้น แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาจึงเป็นแบบการสอน เพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2550: 3-5)

สำราญ คำยั้ง (2552: 2-3) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ใน ชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหา ความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนัก ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและ ความร่วมมือกับ ประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และ เข้าใจความแตกต่างของ ภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการ สื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและ สามารถถ่ายทอดความคิดและ วัฒนธรรมไปยังสังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ โดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิด เห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
2. การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็น พื้นฐานใน การพัฒนา แสวงหาความรู้ และเป็นการเปิดโลกทัศน์ของตนเอง
3. การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก สามารถเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ สังคมโลก

อาจสรุปได้ว่า ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจาก เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา ค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย

ปัจจุบันมีชาวต่างชาติเรียนภาษาไทยมากขึ้นทั้งในประเทศไทยและในประเทศแม่ของ ชาวต่างชาติเอง เป็น ที่มาของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังที่ สมพงษ์ วิท ยศักดิ์พันธุ์ (2549 น. 1) ได้ระบุว่าฐานะ และบทบาทของภาษาไทยเปลี่ยนไป โดยมีชาวต่างประเทศ

สนใจเรียนภาษาไทยกันอย่างจริงจังและเป็นทางการมากขึ้น ซึ่งผู้สนใจเรียนภาษาไทยไม่ได้จำกัดอยู่แต่ชาวตะวันตก แต่ยังมีชาวตะวันออกและเพื่อนบ้านของไทยจำนวนไม่น้อย ที่สนใจเรียนภาษาไทยกันมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เอมอร์ ชิตตะโสภณ (2536, น.12) กล่าวไว้ในบทความเอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศว่า “การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มจะขยายตัวกว้างขึ้นทั้งในและต่างประเทศ” ในขณะเดียวกัน ศรีวิไล พลมณี (2544 น. 15) ยังกล่าวถึงการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศว่า “ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั่วโลก ได้เปิดสอนหลักสูตรภาษาไทย และไทยคดีศึกษาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากความเป็นไทยที่น่าสนใจ เช่น เป็นประเทศที่มีภูมิประเทศและ ภูมิอากาศที่ดี มีทิวทัศน์สวยงาม และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ รวมไปถึง ความเลื่องชื่อของอาหารไทย มวยไทย และน้ำใจของคนไทย”(มหาวิทยาลัยพาริสเทอรัน. 2557:1-2)

1. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตาม โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้กำหนดให้ วิชาภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเลือกเสรีในกลุ่มวิชาภาษาประกอบด้วย ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งภาษาต่างประเทศที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมี 8 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน อิตาลี ญี่ปุ่น อาหรับและภาษาบาลี โดยได้กำหนดจุดประสงค์ของการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศไว้ ดังนี้

1.1 เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน

1.2 เพื่อให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียน รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

1.3 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษา ในระดับที่สูงขึ้นหรือการประกอบอาชีพ

1.4 เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

2. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในวิทยาลัยครู

ตามโครงการหลักสูตรวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง 2531) สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้กำหนดให้วิชาภาษาต่างประเทศอยู่ใน หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ซึ่งกำหนดจุดประสงค์ไว้ดังนี้

2.1 สายมนุษยศาสตร์ (โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ)

2.1.1 ให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อความหมาย โดยใช้ภาษาอังกฤษ ทางด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมเจ้าของ ภาษา

2.1.2 ให้นักศึกษามีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคนิควิชาชีพและ การจัดการ งานอาชีพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้ เช่น การเป็นล่าม มัคคุเทศก์นำเที่ยวการแปลและอาชีพอื่นๆ

2.1.3 เพื่อให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการค้นคว้าและศึกษา ต่อในชั้นสูง

2.2 สาขาวิชาการศึกษา (สายมัธยมศึกษา)

2.2.1 ให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษและการศึกษา วิชาชีพครู สามารถออกไปประกอบอาชีพเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาได้

2.2.2 ให้มีทักษะในการพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ ด้านเทคนิค วิธีสอน การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยสามารถประยุกต์หลักการ ทฤษฎีกับ ภาควิชาปฏิบัติ เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการสอน

2.2.3 ให้สามารถอ่านและฟังข่าวสารภาษาอังกฤษที่ปรากฏทางสื่อมวลชน และมี ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพิ่มพูนความรู้และผลิตผลงานด้วยตนเอง

2.2.4 ให้มีความรู้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าเพื่อ พัฒนา ตนเองและวิชาชีพให้ก้าวหน้า

2.2.5 ให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความรัก ความ ศรัทธา ความภูมิใจ และรับผิดชอบในอาชีพ

อย่างไรก็ตามการสอนทักษะทางภาษานั้น ไม่ได้มุ่งที่จะให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษา คือ เสียง ศัพท์ และโครงสร้างเพียงเท่านั้น แต่จะต้องให้สามารถที่จะนำภาษาไป ใช้เพื่อการสื่อสาร คือ การใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่น เข้าใจได้ว่าตนมีจุดประสงค์ ที่จะพูดเรื่องอะไรกับใคร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ดังนั้น การเรียน การสอนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาใด จึงควรจะให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ ซึ่งความสามารถในทางการสื่อสารนั้น สมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 108-109) ได้กล่าวไว้พอสรุป ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ตามหลักภาษาศาสตร์หรือตามหลักไวยากรณ์ โดยมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ นั่นคือ ทักษะการฟังจะต้องจำแนกเสียงได้และฟังข้อความ ในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ทักษะการพูดจะต้องออกเสียงคำ วลี และประโยคได้ ถูกต้องจนถึงสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียง และจังหวะที่เจ้าของภาษาพอฟัง และเข้าใจได้ ทักษะการอ่าน ต้องรู้จักสัญลักษณ์ของการออกเสียง การสะกดคำ โดยตระหนักว่าการออกเสียงและการสะกดคำนั้น ไม่ได้ตรงกันเสมอไป ส่วนทักษะการเขียนนั้นต้องรู้จักตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนและการเขียน ข้อความลักษณะต่างๆ

2. ความสามารถทางสังคมศาสตร์ คือ สามารถที่จะใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติ ของสังคม นั่นคือ ต้องมีความรู้ด้านวัฒนธรรม สถานภาพทางสังคมและบทบาทในสังคมของบุคคล โดยสามารถเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสต่างๆ ได้

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ คือ มีความสามารถที่จะใช้ความรู้ ทางระบบระเบียบของภาษาในการที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อความและเข้าใจความข้งหน้า เกี่ยวกับบุคลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถใช่วิธีในการสื่อความหมาย คือ ความสามารถที่จะแสดงออกในสถานการณ์ ต่างๆ เช่น การใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า น้ำเสียงให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งโดยการใช้คำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Nonverbal)

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาราวดี สุกมลสันต์ (2553: 1) รายงานผลการวิจัยเจตคติ ความจำเป็นและความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาและอาจารย์ในสหวิทยาทั้งแปดกลุ่ม ที่ได้ศึกษา แล้วพบว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ จึงมีความจำเป็น ในการขยายตลาดการค้าและมีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆ มากขึ้นความจำเป็นในการใช้ ภาษาต่างประเทศจึงมากขึ้นตามไปด้วยภาษาต่างประเทศที่ควรให้มีการสร้างบุคลากรให้มีความรู้ อย่างลึกซึ้งในระดับ การพูด การอ่าน และการเขียน มี 5 ภาษา คือ อังกฤษ ญี่ปุ่น จีน มาเลเซีย และรัสเซีย

อาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศจีนกำลังพัฒนาไปสู่ความเป็น ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Country) จึงมีความจำเป็นในการขยายตลาดการค้า และมีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆ มากขึ้น ความจำเป็นในการใช้ ภาษาต่างประเทศจึงมากขึ้น ตามไปด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน

จากผลกระทบของสงครามเย็น ทำให้ช่วงต้นยุค 1950 ประเทศไทยตกอยู่ภายใต้อำนาจของการทูตสหรัฐอเมริกา ประเทศไทยไม่เพียงไม่ให้การยอมรับสถานะของรัฐบาลจีนใหม่เท่านั้น แต่ยังคัดค้านการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหประชาชาติของจีนอีกด้วย ทั้งยังห้ามการติดต่อค้าขายกับจีนโดยเด็ดขาด ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยจีนอยู่ในสถานะที่ไม่เป็นมิตรต่อกัน อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างไทยจีนค่อยๆ ผ่อนคลายลงในช่วงปี 1955 ถึง 1957 อันเนื่องมาจากสถานการณ์โลกและนโยบายทางการทูตของจีนที่เปลี่ยนไป รวมถึงแรงกดดันจากปัจจัยภายในประเทศทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ (ศิริเพ็ชร ทฤษฎาวดี. 2559: บทคัดย่อ) ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมาช้านานตั้งแต่สมัยโบราณกาล จากหลักฐานที่ได้มีการบันทึกไว้พบว่า ไทยและจีนได้เริ่มมีการติดต่อไปมาหาสู่กันเมื่อสองพันกว่าปีมาแล้วตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นเรื่อยมาจนถึงยุคปัจจุบัน แต่เนื่องด้วยอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันในยุคสงครามเย็น ทำให้สายสัมพันธ์ที่มีมายาวนานนับพันปีต้องขาดสะบั้นลง แต่ด้วยความพยายามของทั้งสองฝ่ายทำให้ไทยและจีนมีโอกาสกลับมาสานสัมพันธ์ทางการทูตกันใหม่ได้อีกครั้งในปี พ.ศ. 2518 ในสมัยรัฐบาลของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช จากนั้นไทยและจีนก็พัฒนาความสัมพันธ์อันดีต่อกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน และสามารถพูดได้ว่า “ไทย-จีนคือพี่น้องกัน” (Jiranuwat Sawasntee Wan Ping, Tai. 2556: บทนำ)

ปัจจุบันนี้ คนทั่วโลกหันมาให้ความสนใจแก่ประเทศไทยและเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะชาวจีน เนื่องจากประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการทูต ด้านธุรกิจ รวมทั้งความสัมพันธ์ด้านสังคมและวัฒนธรรม ในด้านการท่องเที่ยวเอง ก็มีการพัฒนามากขึ้นทุกขณะ ด้วยเหตุนี้ ภาษาไทยจึงเป็นภาษาที่ชาวจีนนิยมเลือกเรียน ผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยเป็นที่ต้องการในอนาคตมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของยุคแห่งศตวรรษที่ 21 การพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง การเพิ่มความสามารถทางด้านภาษาที่มากกว่าสองภาษาขึ้นไป กำลังเป็นทักษะที่ภาคธุรกิจในอนาคตมองหา ซึ่งนักเรียนจะต้องเตรียมตัวตระหนักถึงบทบาทและภาระที่เพิ่มขึ้นของตนเอง และปรับตัวเองให้อยู่ได้ภายในสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (SURUI JIANG และ นฤมล อินทร์ประสิทธิ์ 2563: บทนำ)

ชาวไทยอยู่ประเทศจีน ส่งลูกหลานกลับไทยเรียนภาษาไทย

มหาวิทยาลัยของจีนส่งนักเรียนไปประเทศไทยเรียนเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยคู่มือ

เห็นได้จาก ผลวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง “การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับ การเปิดตลาดอาเซียน” (สมพงษ์ จิตระดับ: 2555) พบว่า ภาษาไทยจะเป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีความสำคัญในการสื่อสาร และจะเป็นภาษากลางของกลุ่มประเทศ อาเซียนเท่าเทียมกับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศเพื่อนบ้านให้ความสนใจศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยมากขึ้น (วิยะดา เมืองโคตร.2559:1)

อาจสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของไทยและจีนได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว นอกจากด้าน เศรษฐกิจแล้ว ประเทศไทยกับประเทศจีน ยังมีความสัมพันธ์ร่วมมือกันทางด้านการศึกษาด้วย โดยในระดับอุดมศึกษารัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยมีจุดประสงค์ใน การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทุกระดับการศึกษา ทำให้นักศึกษา อาจารย์ นักวิจัยและบุคลากรของอุดมศึกษาได้รับการพัฒนาและเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสาร การเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาบุคคลให้มีความสามารถใช้ ภาษาไทยในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลทั่วไปของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน มีประวัติความเป็นมา ปรัญญา วิสัยทัศน์ และหลักสูตรการเรียนการสอน ดังนี้(สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน.2562:ออนไลน์)

ประวัติความเป็นมา

สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 08 กันยายน พ.ศ.2562 สถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา สมัยก่อนเรียกว่า คณะภาษาตะวันออก ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาเวียดนาม ภาษาเกาหลี ภาษาอาหรับ ปัจจุบัน เพิ่มมาหนึ่งภาษา ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น

ปรัญญา

ความสามัคคี พยายามและขยัน เอาสิ่งที่แท้จริง นวัตกรรม

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นสร้างนักเรียนของสถาบันที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีความรู้ มีความสามารถในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการวิจัย ปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการเรียนการสอน

สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ใช้เวลาเรียน 4 ปี ในปีที 3 ให้นักศึกษาเลือก 3+1 (มีหนึ่งปีไปเรียนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) หรือ 2+2 (มีสองปีไปเรียนที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) ช่วงเวลาเรียนอยู่ที่เมืองไทย นักศึกษาต้องไปฝึกงานเกี่ยวกับภาษาไทย จากนั้น นักศึกษาสำหรับเลือก 3+1 ต้องกลับฝึกงานหรือเรียนต่อปริญญาโทด้วย ส่วนเลือก 2+2 ช่วงสำเร็จการศึกษา บางคนเรียนต่ออยู่ที่ไทย บางคนทำงานอยู่ที่ไทย บางคนกลับจีนทำงาน

หลักสูตรการสอนภาษาไทยได้แบ่งเนื้อหาสาระรวม 8 เล่ม เนื้อหาที่สำคัญ ได้แก่ ภาษาไทยพื้นฐาน ภาษาไทยสูง ไวยากรณ์ การฟัง คำศัพท์ เป็นต้น ทั้งนี้บทเรียนครอบคลุมพื้นฐานของการเรียนภาษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มาใช้เป็นตัวแปรตามในกรอบแนวคิดเรื่องทักษะของนักศึกษาต่อการเรียน การสอนวิชาภาษาไทยสถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพรรณษา แป้นกลัด. (2554). ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประเภท ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

2. เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนก ตามเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านกระบวนการเรียน การสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวม และในแต่ละด้านว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา คอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่ แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาคอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ด้าน กระบวนการเรียน การสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา คอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและ ใน แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา คอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวม และใน แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ZHOULING FAN. (2563). ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ กวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประเภท ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรด้าน อาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและ ประเมินผล และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้

2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและ วัฒนธรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและ วัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสีโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ ในระดับมาก

2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. นักศึกษา ภาควิชาต่างกัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4. นักศึกษามีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ยี่นเพย เฉิน. (2562). ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1 ประเภท ดังนี้

เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า

ลักษณะโดดเด่นด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ปรากฏว่า นักศึกษาเลือกเรียน หลักสูตรภาษาไทย เพราะคาดหวังว่าจะมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงในประเทศไทยและมี โอกาสนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย มหาวิทยาลัยมีการจัดโครงการ MOU ในรูปแบบหลากหลายและส่วนมากจะกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ไปแลกเปลี่ยนเรียนใน ประเทศไทยเป็นเวลา 1 ปี เนื้อหารายวิชาที่จัดในหลักสูตรมีความเหมาะสมและครอบคลุม ทักษะทุกด้าน วิธีการเรียนการสอนภาษาไทยมีหลายแบบ นักศึกษาเน้นการเข้าชั้นเรียนทุกครั้ง เป็นหลักและการมีปฏิสัมพันธ์พูดคุยสื่อสารกับคนไทยโดยตรงทำให้พวกเขาได้รับประโยชน์มาก ที่สุด การแนะนำความรู้นอกตำราเรียนเป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้มากที่สุดและทำให้นักศึกษา ได้รับประโยชน์มากที่สุด ในกระบวนการสอนผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาโดยเปิดโอกาสให้ นักศึกษาซักถามเป็นส่วนมาก และมีการพูดคุยกับนักศึกษาเป็นทั้งชั้นเรียนมากกว่าเป็นรายบุคคล ยังมีการใช้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทยประกอบในการสอนโดยใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากกว่า การใช้ภาษาจีน ทำให้เห็นว่าการสอนแบบบรรยายที่ยึดผู้สอนเป็นหลักทำให้นักศึกษาได้รับ ประโยชน์มากที่สุดและแสดงว่าผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ นอกจากนี้ กิจกรรมในห้องเรียนเน้นจัดทักษะการแปลเป็นหลัก รองลงมาคือทักษะการเขียน การพูด การอ่าน และการฟัง แต่กิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดคือทักษะการพูด รองลงมาคือทักษะการแปล การฟัง การเขียน และการอ่าน ส่วนในกิจกรรมนอกห้องเรียน นักศึกษาเคยดู ภาพยนตร์ละครไทยกับฟังเพลงไทย และเคยฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทยประเทศ ไทยหรือที่เกี่ยวข้องมากที่สุด ส่วนกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเทศกาลไทยต่างๆ และการ ฝึกงานในประเทศไทยเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด สื่อและอุปกรณ์ประกอบใช้ ในการสอนมีความ

หลากหลาย ตำราเรียนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้มากที่สุด วิธีการวัดผลการเรียน ภาษาไทยที่นักศึกษาชอบมากที่สุดคือการปฏิบัตินอกห้องเรียน เพราะสามารถนำความรู้ทาง ทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง นอกจากนี้การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนานสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทยที่ฝั่งสังเวียนในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานนั้น เป็น การประเมินผลการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาไทยให้ครบวงจรคุณภาพ

วิโรจน์ กองแก้ว. (2564). ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ที่เรียนภาษาไทย เป็นวิชาเอก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1 ประเภท ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีจุดประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อให้ทราบปัญหา และความถี่ของ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาด้านการเขียน
2. ปัญหาด้านการใช้คำ
3. ปัญหาด้านโครงสร้างประโยค

สมหมาย แจ่มกระจ่าง. (2553). ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ อาจารย์ นักธุรกิจ และนักศึกษาจีน ต่อการเรียนภาษาไทยในมณฑลกว่างซี เพื่อประกอบอาชีพ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 2 ประเภท ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีน จากมณฑลกว่างซีที่กำลังศึกษาอยู่ใน มหาวิทยาลัย บุรพา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อ ประกอบอาชีพตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ภาษา เพื่อประกอบอาชีพ ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสังคม ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน และด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านวัฒนธรรม

2. เพื่อศึกษาแนวทางบูรณาการการจัดการ ศึกษาภาษาไทย เพื่อใช้ในประกอบอาชีพตาม แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทย กับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยบุรพาและนักธุรกิจจีนในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า

1.ด้านการใช้ภาษาเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษา เพื่อ ประกอบอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่

นักศึกษาจีน ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย จะมีโอกาส ประกอบอาชีพในบริษัทข้ามชาติที่ลงทุนในประเทศไทย ด้วย

2.ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อ การพัฒนาเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ควร ให้นักธุรกิจคนไทยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ในมณฑลกว่างซี มหาวิทยาลัยในมณฑลกว่างซีจำเป็นต้องสอนเรื่องการพัฒนาองค์กรเศรษฐกิจ ภูมิภาคของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงแก่นักศึกษาด้วย และนักศึกษาจีนที่เข้าใจภาษาไทย อาจลงทุนทาง การค้าในประเทศไทยได้ ตามลำดับ

3.ด้านการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาสังคม ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่านักศึกษาจีนเห็นด้วยกับการใช้ภาษาเพื่อ พัฒนาสังคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐ ประชาชนจีน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าข้อที่ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษา ไทยที่เรียนภาษาจีนสามารถไปประกอบอาชีพ ที่มณฑลกว่างซีได้ สาธารณรัฐประชาชนจีนและ ไทยตั้งอยู่ใกล้กัน มีวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน มากนัก จึงเป็นพื้นฐานที่ดีในการประกอบธุรกิจ รวมกัน และธุรกิจของไทยอาจถูกครอบครองโดย สาธารณรัฐประชาชนจีนเพราะเป็นประเทศที่เล็กกว่า

ในบทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน: อดีต ปัจจุบัน อนาคต ของหลิน สิวเหมย. (Lin, 2558 น. 28-43). เพื่อศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน จากประสบการณ์ของตนเองในการเป็นผู้สอน และผู้บริหารภาษาไทย และสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยจากมหาวิทยาลัย 29 แห่งรวม 29 คน พร้อมศึกษาจากข้อมูลเอกสารต่างๆ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการสอนภาษาไทยใน ประเทศจีน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มจะมีความ เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น การสอนภาษาไทยในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2489-2523 เป็นเวลา 30 กว่าปี มี มหาวิทยาลัยเพียง 4 แห่งเปิดสอนภาษาไทย การรับนักศึกษามีจำนวนจำกัดรุ่นละประมาณ 10-15 คนเท่านั้น ส่วนใหญ่เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างเดียว อาจารย์เป็นศูนย์กลาง มีจำนวนผู้เรียนน้อย มาก ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2524-2558 ประเทศจีนได้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเปิดประเทศ มหาวิทยาลัยจึงเปิดสอนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น และมีการจัดหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ มีทั้ง หลักสูตรวิชาเอกภาษาไทย ที่สอนคู่กับภาษาอังกฤษหรือวิชาเลือกอื่นๆ มีวิชาเอกภาษาไทยสอนคู่ กับสาขาวิชาอื่นๆ และมีโครงการการศึกษาระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยอีกหลายแบบ สำหรับสื่อการเรียนการสอนก็มีความหลากหลาย ตำราเรียนถือเป็นสื่อสำคัญ และมีการปรับ เนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสม

กับผู้เรียนจีน นอกจากนี้คณาจารย์ยังมีบทบาทสำคัญในการ สอน ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการสอนของคณาจารย์อย่างมาก

หลิน ตั่วเหมย. (Lin. 2549 น. 70-77). ในบทความเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรและ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย กล่าวถึงหลักสูตรภาษาไทยและประสบการณ์การจัดการ เรียนการสอนภาษาไทยของตนเอง ในสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้า ต่างประเทศ กวางตุ้ง (Guangdong University of Foreign Studies) สรุปได้ว่า การเรียน ภาษาไทยในชั้นปีที่ 1 และ 2 เน้นทักษะการฟังและการพูด เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาไทย ให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ ชั้นปีที่ 3 และ 4 เน้นการอ่าน การเขียนและการแปลเป็นสำคัญพร้อมทั้งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาไทยและเพิ่มความรู้ในด้านสาขาวิชาต่างๆ ที่ เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดได้ถูกต้องและ สัมฤทธิ์ผล ดังนั้น รายวิชาภาษาไทยในหลักสูตรจึงมีเนื้อหาครอบคลุม 5 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การ พูด การอ่าน การ เขียน และการแปล นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ฯลฯ รวมทั้งความรู้ตามสาขาวิชาชีพ ได้แก่ การท่องเที่ยว ธุรกิจ ฯลฯ ฉะนั้นผู้เรียนในสาขาวิชา ภาษาไทยไม่เพียงแต่มีทักษะต่างๆ ด้านภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ยังมีความรู้ด้านสาขาวิชาต่างๆ เพื่อผลิตผู้เรียน สาขาวิชาภาษาไทยให้มีความรู้และคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสาย งานต่างๆ และยัง จัดโครงการ MOU แลกเปลี่ยนนักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยประเทศไทยตาม เวลาที่กำหนดเพื่อ เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวไทย

ในบทความวิจัยเรื่อง Development of Thai Majors of Chuxiong Normal University: Present Situation and Problems ของเจ้า เจี้ยนผิง. (Zhao, 2015. น. 93-96). ได้ ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนสาขาวิชาภาษาไทยต่อหลักสูตร โดยแจกแบบสอบถามแก่ผู้เรียน ชั้นปีที่ 1-4 รวมทั้งสิ้น 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมสำหรับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ หลักสูตรจะอยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุด แต่ชั้นเรียนที่ยิ่งสูง ความพึงพอใจจะยิ่งอยู่ในระดับน้อย สะท้อนว่าผู้เรียนยิ่งเรียนในชั้นเรียนระดับสูง จะยังสามารถ สังเกตข้อบกพร่องของหลักสูตร นอกจากนี้ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มจำนวนเวลาเรียนวิชา ภาษาไทยพื้นฐานในปีที่ 1-2 เพิ่มจำนวนเวลาเรียนสำหรับวิชาการพูด และระบบเสียงภาษาไทย ปรับปรุงการประสานงานกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยสำหรับการแลกเปลี่ยนการเรียน ส่งเสริม เรื่องการฝึกงานและการเขียนภาคนิพนธ์ให้ดีขึ้น วิชาที่เรียนในชั้นปีที่ 1-2 มีวิชาทั่วไปมากเกินไป แต่วิชาเอกน้อย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานไม่แน่น เวลาเรียนต่อที่ประเทศไทยจะรู้สึกเรียน ลำบาก นอกจากนี้ความจำกัดของสถานที่ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำ

ภาษาไทยเพื่อฝึกประสบการณ์ได้น้อย มหาวิทยาลัยจึงควรพัฒนาหลักสูตร ผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน และความร่วมมือระหว่างประเทศไทยทั้งด้านการเรียนและการฝึกงานให้สมบูรณ์มากขึ้น

ในบทความเรื่อง การเรียนการสอนภาษาไทยของสถาบันเอกชนกวางสีภายใต้สถานการณ์ใหม่ หยียน ชันชัน. (Yan, 2011 น. 116). ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยเอกชนควรปรับการเรียนการสอนในด้าน สื่อ ตำราเรียน อุปกรณ์ และข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัย จัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีมัลติมีเดีย และสนับสนุนผู้สอนชาวจีนร่วมมือจัดการสอนภาษาไทยกับผู้เรียนชาวไทยที่แลกเปลี่ยนเรียนภาษาจีนในประเทศจีน นอกจากนี้ควรเน้นความต้องการของตลาดแรงงานกับสังคมเป็นหลัก เพิ่มความรู้เฉพาะทางเพื่อเป็นส่วนช่วยในการประกอบอาชีพสำหรับบัณฑิต สุดท้ายการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นตามตลาดเศรษฐกิจสังคม เน้นการเรียนปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ในขณะเดียวกันผู้สอนต้องปรับปรุงความรู้ วิธีการสอนให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อถ่ายทอดความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน

ความจำเป็นมาก หวง หมิน และเต็ง หลี่หน่า. (Huang และ Deng, 2016, น. 90-94). ในบทความ เรื่อง A Tentative Exploration and Practice of Thai English Chinese Three Languages Talent Cultivation Model Taking Thai Majors of Chengdu University as an Example กล่าวถึงหลักสูตรรูปแบบการผลิตบุคลากรแบบ “ไทย-อังกฤษ-จีน” สรุปได้ว่า เป็นรูปแบบหลักสูตรอันเนื่องมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 5 ปี ฉบับที่ 12 ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาการศึกษาแบบสากล เพื่อสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน จึงจัดหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตมีความสามารถด้านภาษา คุณธรรมจริยธรรม ความรู้เฉพาะทาง และวิสัยทัศน์สากล รายวิชาที่เรียนมีความเกี่ยวข้องกับทั้งสามภาษา และมีการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอีกด้วย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับสถานประกอบการที่มีศักยภาพสูงของต่างประเทศเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาประสบการณ์ ดังนั้น การแลกเปลี่ยนผู้เรียนไปเรียนในประเทศไทยเป็นระยะเวลาหนึ่งปีจึงเป็นประสบการณ์เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยตรงจากสังคมไทย ซึ่งเป็นตัวช่วยในการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 2.วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
- 4.การเก็บรวมข้อมูล
- 5.การวิเคราะห์ข้อมูล
- 6.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 7.วิธีการสร้างเครื่องมือ

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาเรียนภาษาไทยของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 130 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรนักศึกษาเรียนภาษาไทยของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ ปีการศึกษา 2566

ชั้นปี	จำนวน(คน)
ปีที่ 1	28
ปีที่ 2	39
ปีที่ 3	33
ปีที่ 4	30
รวม	130

ที่มา: นักศึกษาเรียนอยู่ สาขาวิชาภาษาไทยของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ (2566)

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอน ทั้งหมด 6 ด้าน ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) (Likert. 1932: 77)

3. สร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความชัดเจนของภาษาที่ใช้และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาความสอดคล้องของข้อความและหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) โดยแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรง (IOC) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.64

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษาของวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเอกชน จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้การทดสอบที (t-test) เลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติไว้เป็นข้อคำถาม (Ferguson. 1981: 180) โดยมีข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 54 ข้อ ทั้งนี้จากการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ พบว่า มีข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า 1.75 ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับสำนวนภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีได้ตัดข้อคำถามนั้นๆออก ดังนั้นจึงได้ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 54 ข้อ

6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) (Cronbach. 1990: 102) โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.989

7. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย และวางแผนการเรียนในประเทศไทย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) (Likert, 1932: 55) ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยคะแนนที่ได้รับจะนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามความคิดเห็น โดยยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้ (Best and Kahn, 1993, p. 186)

$$\begin{aligned} \frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จากนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเสนอแนะทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โฉนรวมและเป็นรายด้าน ผู้ใช้บัณฑิตและคุณครูสอนภาษาไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาของสถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา วิทยาลัยเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ปีการศึกษา 2566 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาของสถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา วิทยาลัยเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ปีการศึกษา 2566

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสนต่อคณบดีสถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา วิทยาลัยเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน เพื่อขอความร่วมมือไปยังอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย สถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา วิทยาลัยเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการช่วยแจก แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง

3. ผู้วิจัยจะทำการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จากนั้นทำการตรวจดูความเรียบร้อยของ แบบสอบถามแต่ละชุด และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหา ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ การสอนและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล โดยการหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981: 68)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและในแต่ละด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และวางแผนการเรียนในประเทศไทยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 308) ส่วนตัวแปรชั้นปีใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Ferguson. 1981: 308)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อเสนอแนะทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้านผู้ใช้บัณฑิต และคุณครูสอนภาษาไทย โดยใช้ content analysis

5. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

6. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ของแบบสอบถาม และทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981: 49)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson, 1981: 68)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 181)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) (Cronbach. 1990: 102)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t-test) (t-test Independent Sample (Ferguson. 1981: 308)

3.2 การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และในกรณีที่พบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ้ (Ferguson, 1981: 308)

4. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม(IOC) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามและหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม(IOC)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ่มมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย ผู้วิจัยขอเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนคนในประชากร
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation)
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	หมายถึง	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	หมายถึง	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน อยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	หมายถึง	พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq .05$)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยและวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย จำแนกตามเพศ พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย และ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ตอนที่ 4 การสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสนอ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และนำเสนอในเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามกับประชากรจำนวน 130 คน ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนสมบูรณ์ จำนวน 123 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 94.62 โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลขอเสนอผลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยและวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของประชากร จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)n=123	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	14	11.48
หญิง	109	88.52
รวม	123	100.00
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	28	22.76
ชั้นปีที่ 2	38	30.89
ชั้นปีที่ 3	37	30.09
ชั้นปีที่ 4	20	16.26
รวม	123	100.00
พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย		
มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน	3	2.44
ไม่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน	120	97.56
รวม	123	100.00
วางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย		
มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย	53	43.09
ไม่มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย	70	56.91
รวม	123	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 109 คน ร้อยละ 88.52 และเป็นนักศึกษาชายจำนวน 14 คน ร้อยละ 11.48 เมื่อพิจารณาชั้นปีที่นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 38 คน ร้อยละ 30.89 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 28 คน ร้อยละ 22.76 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน ร้อยละ 30.09 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 20 คน ร้อยละ 16.26 ซึ่ง ไม่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน จำนวน 120 คน ร้อยละ 97.56 ส่วนมีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.44 และ

ไม่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยจำนวน 70 คน ร้อยละ 56.91 ส่วนมีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยจำนวน 53 คน ร้อยละ 43.09

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 3 – 13

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	นักศึกษา (n=123)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านหลักสูตร	2.16	0.85	น้อย
ด้านบทบาทอาจารย์	1.74	0.79	น้อยที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.82	0.83	น้อย
ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.93	0.82	น้อย
ด้านการวัดและการประเมินผล	1.76	0.77	น้อยที่สุด
ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.92	0.86	น้อย
รวม	1.89	0.76	น้อย

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=1.89$, S.D.=0.76) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.74$, S.D.=0.79) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.77) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.16$, S.D.=0.85) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.82$, S.D.=0.83) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.93$, S.D.=0.82) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.92$, S.D.=0.86) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านหลักสูตร เป็นรายข้อ

ด้านหลักสูตร	นักศึกษา		ระดับความคิดเห็น
	(n=123)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1.มีการนำภาษาไทยมาเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน	2.63	1.11	ปานกลาง
2.มีความเหมาะสมกับความสามารถและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา	2.32	1.08	น้อย
3.มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	2.28	1.05	น้อย
4.มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง	2.57	1.28	น้อย
5.มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน	2.36	1.10	น้อย
6.มีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ	1.96	0.97	น้อย
7.มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในทุกวิชาที่สอน	1.72	0.91	น้อยที่สุด
8.หลักสูตรมีความชัดเจน และสอนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	1.76	0.92	น้อยที่สุด
9.จำนวนหน่วยกิต ของวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน	1.82	0.94	น้อย
รวม	2.16	0.85	น้อย

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านหลักสูตร โดยรวม ($\bar{X}=2.16$, S.D.=0.85) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ 1 ($\bar{X}=2.63$, S.D.=1.11) เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 7 ($\bar{X}=1.72$, S.D.=0.91) และข้อที่ 8 ($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.92) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้อที่ 2 ($\bar{X}=2.32$, S.D.=1.08) ข้อที่ 3 ($\bar{X}=2.28$, S.D.=1.05) ข้อที่ 4 ($\bar{X}=2.57$,

S.D.=1.28) ข้อที่ 5 ($\bar{X}$ =2.36, S.D.=1.10) ข้อที่ 6 ($\bar{X}$ =1.96, S.D.=0.97) และข้อที่ 9 ($\bar{X}$ =1.82, S.D.=0.94) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนนิสิตภาษาไทย สถาบันเจ็ดมู มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านบทบาทอาจารย์เป็นรายข้อ

ด้านบทบาทอาจารย์	นักศึกษา		ระดับความคิดเห็น
	(n=123)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1.มีการให้คำอธิบายเนื้อหาวิชาที่ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษา นำไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้	1.78	0.89	น้อยที่สุด
2.มีการสนับสนุน และเสริมแรง ให้นักศึกษาเข้า ร่วมทำ กิจกรรมการเรียนการสอน	1.78	0.95	น้อยที่สุด
3.มีการออกแบบกิจกรรมที่เน้นนักศึกษามีบทบาท ในการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	1.73	0.95	น้อยที่สุด
4.มีการเตรียมและใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์การสอน เหมาะสม กับเนื้อหาวิชาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี	1.74	0.98	น้อยที่สุด
5.มีการสร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร	1.67	0.85	น้อยที่สุด
6.มีช่องทางการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง พร้อมทั้ง รายงานการเรียนและพฤติกรรมของ นักศึกษาให้ผู้ปกครอง ทราบ	2.21	1.10	น้อย
7.มีการสังเกต บันทึกพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อ ปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้มีความเหมาะสม	1.76	0.96	น้อยที่สุด
8.มีการให้คำปรึกษา ตักเตือน ดูแลความประพฤติ ของ นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ	1.51	0.80	น้อยที่สุด
9.มีความเป็นมิตรกับนิสิตระหว่างการสอน	1.47	0.74	น้อยที่สุด
รวม	1.74	0.79	น้อยที่สุด

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านบทบาทอาจารย์ โดยรวม($\bar{X}=1.74$, S.D.=0.79) อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ 6 ($\bar{X}=2.21$, S.D.=1.10) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อที่ 1 ($\bar{X}=1.78$, S.D.=0.89) ข้อที่ 2 ($\bar{X}=1.78$, S.D.=0.95) ข้อที่ 3 ($\bar{X}=1.73$, S.D.=0.95) ข้อที่ 4 ($\bar{X}=1.74$, S.D.=0.98) ข้อที่ 5 ($\bar{X}=1.67$, S.D.=0.85) ข้อที่ 7 ($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.96) ข้อที่ 8 ($\bar{X}=1.51$, S.D.=0.80) และข้อที่ 9 ($\bar{X}=1.47$, S.D.=0.74) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	นักศึกษา (n=123)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1.มีการจัดกิจกรรมบูรณาการความรู้และทักษะต่างๆ มาใช้ ในการเรียนการสอน	1.67	0.85	น้อยที่สุด
2.มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียน การสอน ให้นักศึกษามีอิสระในการเรียนรู้	1.76	0.90	น้อยที่สุด
3.มีการจัดกิจกรรมการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ ภาษาไทยกับเจ้าของภาษาโดยตรง	1.84	0.97	น้อย
4.มีการสร้างนวัตกรรมการสอน เช่น ชุดการเรียน ศูนย์การเรียน วิดีทัศน์ให้เกิดการเรียนรู้ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับบทเรียน	1.85	0.92	น้อย
5.มีการจัดกิจกรรม ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเปิดโลกทัศน์ใหม่ได้รับความรู้และสัมผัสกับประสบการณ์จริง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน	1.86	0.97	น้อย

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	นักศึกษา		ระดับความคิดเห็น
	(n=123)		
	$\bar{X}$	S.D.	
6.มีการจัดกิจกรรมการส่งเสริมให้นักศึกษาล้ำ แสดงออก อย่างชัดเจนและมีเหตุผล	1.85	1.01	น้อย
7.มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้น นักศึกษาเป็น สำคัญหรือยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	1.80	0.92	น้อยที่สุด
8.มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้เกิดแนวคิด เชิง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์	1.76	0.92	น้อยที่สุด
9.มีวิทยากรมาให้ความแนะนำ และแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ ทางภาษาไทยโดยตรง	1.72	0.85	น้อยที่สุด
10.มีการใช้บทประพันธ์ โคลง กลอน เพื่อฝึกทักษะ การ แปลภาษาไทย	2.08	1.06	น้อย
รวม	1.82	0.83	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวม($\bar{X}=1.82$, S.D.=0.83) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ 1($\bar{X}=1.67$, S.D.=0.85) ข้อที่ 2($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.90) ข้อที่ 7($\bar{X}=1.80$, S.D.=0.92) ข้อที่ 8($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.92) และข้อที่ 9($\bar{X}=1.72$, S.D.=0.85) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้อที่ 3($\bar{X}=1.84$, S.D.=0.97) ข้อที่ 4($\bar{X}=1.85$, S.D.=0.92) ข้อที่ 5($\bar{X}=1.86$, S.D.=0.97) ข้อที่ 6($\bar{X}=1.85$, S.D.=1.01) และข้อที่ 10($\bar{X}=2.08$, S.D.=1.06) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	นักศึกษา (n=123)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1.มีการใช้แบบฝึกหัด หรือบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อเป็นการฝึกทบทวนเนื้อหาบทเรียน	2.02	1.06	น้อย
2.มีการใช้สื่อประเภทภาพและเสียง เช่น เครื่องเล่นวีดีโอ แผ่นซีดี แผ่นดีวีดี เป็นต้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานได้มากขึ้น	1.79	0.87	น้อยที่สุด
3.มีการใช้สื่อบัตรคำในการเสริมทักษะ	1.91	0.96	น้อย
4.มีสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	1.72	0.85	น้อยที่สุด
5.มีการแสดงละคร หรือบทบาทสมมติ	2.15	1.05	น้อย
6.มีการจัดนิทรรศการความรู้ทางด้านภาษาไทย	1.97	1.01	น้อย
7.มีการจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาไทย	1.81	0.91	น้อย
8.มีห้อง ปฏิบัติการทางภาษาไทย	2.28	1.10	น้อย
9.มีการเปิดข่าววิทยุหรือเพลงไทยให้นักศึกษาฟัง เพื่อฝึกทักษะภาษาไทย	1.79	0.99	น้อยที่สุด
10.มีสื่อการสอน เอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ การเรียนที่ทันสมัย เพื่อให้นักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้	1.87	0.94	น้อย
รวม	1.93	0.82	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ โดยรวม ($\bar{X}=1.93$, S.D.=0.82) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 2 ($\bar{X}=1.79$, S.D.=0.87) ข้อที่ 4 ($\bar{X}=1.72$, S.D.=0.85) และข้อที่ 9 ($\bar{X}=1.79$, S.D.=0.99) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้อที่ 1 ($\bar{X}=2.02$, S.D.=1.06) ข้อที่ 3 ($\bar{X}=1.91$, S.D.=0.96) ข้อที่ 5 ($\bar{X}=2.15$, S.D.=1.05) ข้อที่ 6 ($\bar{X}=1.97$, S.D.=1.01) ข้อที่ 7 ($\bar{X}=1.81$, S.D.=0.91) ข้อที่ 8 ($\bar{X}=2.28$, S.D.=1.10) และข้อที่ 10 ($\bar{X}=1.87$, S.D.=0.94) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการวัดและการประเมินผล เป็นรายข้อ

ด้านการวัดและการประเมินผล	นักศึกษา (n=123)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์และวิธีการ ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	1.74	0.78	น้อยที่สุด
2. มีการประเมินคุณลักษณะทางจิตพิสัยของผู้เรียนจาก ความสามารถ การสังเกต และการแสดงออกของผู้เรียน	1.79	0.81	น้อยที่สุด
3. มีการประเมินผลทักษะการพูดภาษาไทยตามสถานการณ์ จริงในชีวิตประจำวัน	1.80	0.84	น้อยที่สุด
4. มีการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับ วิธีการวัดและประเมินผลในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้	1.89	0.91	น้อย
5. มีการประเมินผลระหว่างเรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอน	1.71	0.83	น้อยที่สุด
6. มีมีการประเมินผลระหว่างเรียนควบคู่ไปกับการประเมินผลหลังเรียน	1.76	0.87	น้อยที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านการวัดและการประเมินผล	นักศึกษา		ระดับความคิดเห็น
	(n=123)		
	$\bar{X}$	S.D.	
7.มีการใช้วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน การสอนหลักที่กำหนดไว้	1.77	0.87	น้อยที่สุด
8.มีการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันหรืออนาคต	1.76	0.86	น้อยที่สุด
9.มีการประเมินความสามารถของนักศึกษา ครอบคลุม ทุก ทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	1.72	0.83	น้อยที่สุด
10.มีการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษา โดยทดสอบการฟัง และการพูด	1.67	0.86	น้อยที่สุด
11.มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการวัดจาก สภาพจริง สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้	1.76	0.89	น้อยที่สุด
รวม	1.76	0.77	น้อยที่สุด

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันจึงตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการวัดและการประเมินผลโดยรวม($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.77) อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ($\bar{X}=1.89$, S.D.=0.91) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อที่ 1 ($\bar{X}=1.74$, S.D.=0.78) ข้อที่ 2 ($\bar{X}=1.79$, S.D.=0.81) ข้อที่ 3 ($\bar{X}=1.80$, S.D.=0.84) ข้อที่ 5 ($\bar{X}=1.71$, S.D.=0.83) ข้อที่ 6 ($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.87) ข้อที่ 7 ($\bar{X}=1.77$, S.D.=0.87) ข้อที่ 8 ($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.86) ข้อที่ 9 ($\bar{X}=1.72$, S.D.=0.83) ข้อที่ 10 ($\bar{X}=1.67$, S.D.=0.86) และข้อที่ 11 ($\bar{X}=1.76$, S.D.=0.89)เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	นักศึกษา		ระดับความคิดเห็น
	(n=123)		
	$\bar{X}$	S.D.	
1.สภาพแวดล้อมการสอนสามารถรองรับการสอนภาษาไทยได้	1.89	1.10	น้อย
2.มีพื้นที่เพียงพอในการดำเนินกิจกรรมการสอนภาษาไทย	2.00	0.95	น้อย
3.สภาพแวดล้อมในการสอนสามารถส่งเสริมความสนใจในการสอนได้	2.01	0.97	น้อย
4.มีสภาพแวดล้อมการสอนที่เพียงพอสำหรับนักเรียนในการเรียนภาษาไทย	1.90	0.93	น้อย
5.บรรยากาศการสอนในห้องเรียนสามารถช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนได้	1.80	0.90	น้อยที่สุด
รวม	1.92	0.86	น้อย

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยรวม ($\bar{X}=1.92$, S.D.=0.86) อยู่ในระบับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่ 5 ($\bar{X}=1.80$, S.D.=0.90) เห็นด้วยอยู่ในระบับน้อยที่สุด ส่วนข้อที่ 1 ($\bar{X}=1.89$, S.D.=1.10) ข้อที่ 2 ($\bar{X}=2.00$, S.D.=0.95) ข้อที่ 3 ($\bar{X}=2.01$, S.D.=0.97) และข้อที่ 4 ($\bar{X}=1.90$, S.D.=0.93) เห็นด้วยอยู่ในระบับน้อย

ตาราง 10 การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน
จำแนกตามเพศ

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	เพศ					
	ชาย			หญิง		
	(n=14)			(n=109)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.ด้านหลักสูตร	2.25	0.54	น้อย	2.15	0.88	น้อย
2.ด้านบทบาทอาจารย์	1.63	0.71	น้อยที่สุด	1.75	0.80	น้อยที่สุด
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	1.57	0.64	น้อยที่สุด	1.85	0.85	น้อย
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่ง การเรียนรู้	1.75	0.73	น้อยที่สุด	1.95	0.83	น้อย
5.ด้านการวัดและการ ประเมินผล	1.72	0.76	น้อยที่สุด	1.77	0.77	น้อยที่สุด
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.94	0.81	น้อย	1.92	0.87	น้อย
รวม	1.81	0.62	น้อย	1.90	0.78	น้อย

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาชายเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม($\bar{X}=1.81$, S.D.=0.62) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.63$, S.D.=0.71) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.57$, S.D.=0.64) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.75$, S.D.=0.73) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.72$, S.D.=0.76)เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.25$, S.D.=0.54) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.94$, S.D.=0.81)เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ส่วนนักศึกษาหญิงเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเชนวน โดยรวม ($\bar{X}=1.90$, S.D.=0.78) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.75$, S.D.=0.80) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.77$, S.D.=0.77) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.15$, S.D.=0.88) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.85$, S.D.=0.85) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.95$, S.D.=0.83) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.92$, S.D.=0.87) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนของทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันภาษาตะวันออก และแอฟริกา วิทยาลัยเงินดู แห่งภาษาต่างประเทศเลขวน จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี										

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=2.18, S.D.=0.90$) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.60, S.D.=0.86$) ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.98, S.D.=0.97$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=2.06, S.D.=1.04$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.17, S.D.=1.02$) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=2.06, S.D.=0.94$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.19, S.D.=0.94$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=1.60, S.D.=0.67$) อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ($\bar{X}=1.83, S.D.=0.69$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.45, S.D.=0.66$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.59, S.D.=0.71$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.65, S.D.=0.71$) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.51, S.D.=0.69$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.57, S.D.=0.75$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=1.99, S.D.=0.63$) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.19, S.D.=0.69$) ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.85, S.D.=0.70$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.86, S.D.=0.78$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.09, S.D.=0.71$) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.87, S.D.=0.69$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.05, S.D.=0.71$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=1.86, S.D.=0.78$) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.77, S.D.=0.80$) และด้านการวัดและกรรมประเมินผล ($\bar{X}=1.63, S.D.=0.64$) อยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.09, S.D.=1.12$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.84, S.D.=0.77$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.84, S.D.=0.74$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.86, S.D.=0.78$) อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามพื้นฐานการเรียนภาษาไทย

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	พื้นฐานการเรียนภาษาไทย					
	มีพื้นฐาน			ไม่มีพื้นฐาน		
	(n=3)			(n=120)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
			ความ			ความคิดเห็น
			คิดเห็น			
1.ด้านหลักสูตร	1.22	0.38	น้อยที่สุด	2.18	0.85	น้อย
2.ด้านบทบาทอาจารย์	1.15	0.26	น้อยที่สุด	1.75	0.80	น้อยที่สุด
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.03	0.06	น้อยที่สุด	1.84	0.83	น้อย
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.13	0.23	น้อยที่สุด	1.95	0.82	น้อย
5.ด้านการวัดและการประเมินผล	1.27	0.27	น้อยที่สุด	1.77	0.77	น้อยที่สุด
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.80	0.72	น้อยที่สุด	1.92	0.87	น้อย
รวม	1.27	0.26	น้อยที่สุด	1.90	0.76	น้อย

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม($\bar{X}=1.27, S.D.=0.26$) อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ($\bar{X}=1.22, S.D.=0.38$) ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.15, S.D.=0.26$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.03, S.D.=0.06$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.13, S.D.=0.23$) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.27, S.D.=0.27$)และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.80, S.D.=0.72$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม($\bar{X}=1.90, S.D.=0.76$) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.75, S.D.=0.80$) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.77, S.D.=0.77$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.18, S.D.=0.85$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.84, S.D.=0.83$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.95, S.D.=0.82$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.92, S.D.=0.87$) อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความความเบี่ยงเบนของทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	วางแผนการเรียนที่ประเทศไทย					
	มีวางแผน			ไม่มีวางแผน		
	(n=53)			(n=70)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1.ด้านหลักสูตร	1.97	0.72	น้อย	2.30	0.92	น้อย
2.ด้านบทบาทอาจารย์	1.67	0.65	น้อยที่สุด	1.79	0.89	น้อยที่สุด
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.75	0.69	น้อยที่สุด	1.88	0.93	น้อย
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.84	0.69	น้อย	2.00	0.90	น้อย
5.ด้านการวัดและการประเมินผล	1.65	0.66	น้อยที่สุด	1.85	0.84	น้อย
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.87	0.75	น้อย	1.96	0.94	น้อย
รวม	1.79	0.63	น้อยที่สุด	1.96	0.84	น้อย

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=1.79, S.D.=0.63$) อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ($\bar{X}=1.97, S.D.=0.72$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.84, S.D.=0.69$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.87, S.D.=0.75$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.67, S.D.=0.65$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.75, S.D.=0.69$) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.65, S.D.=0.66$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวม ($\bar{X}=1.96, S.D.=0.84$) อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบทบาทอาจารย์ ($\bar{X}=1.79, S.D.=0.89$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ($\bar{X}=2.30, S.D.=0.92$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}=1.88, S.D.=0.93$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=2.00, S.D.=0.90$) ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=1.85, S.D.=0.84$) และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X}=1.96, S.D.=0.94$) เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทยและวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบที (t- test) ส่วนตัวแปรชั้นปีใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตาราง 14-24

ตาราง 14 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ						
การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ชาย		หญิง		t	p-value
	(n=14)		(n=109)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านหลักสูตร	2.25	0.54	2.15	0.88	0.65	0.522
2.ด้านบทบาทอาจารย์	1.63	0.71	1.75	0.80	-0.52	0.601
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.57	0.64	1.85	0.85	-1.19	0.237
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.75	0.73	1.95	0.83	-0.88	0.237
5.ด้านการวัดและการประเมินผล	1.72	0.76	1.77	0.77	-0.21	0.832
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.94	0.81	1.92	0.87	0.10	0.918
รวม	1.81	0.62	1.90	0.78	-0.40	0.692

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน รายด้านและโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ตาราง 15 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1.ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	9.67	3.22	4.88	0.003
	ภายในกลุ่ม	119	78.58	0.66		
	รวม	122	88.25			
2.ด้านบทบาทอาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	3	5.25	1.75	2.92	0.037
	ภายในกลุ่ม	119	71.41	0.60		
	รวม	122	76.66			
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.77	1.26	1.85	0.141
	ภายในกลุ่ม	119	80.67	0.68		
	รวม	122	84.43			
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	3	5.77	1.92	3.04	0.032
	ภายในกลุ่ม	119	75.41	0.63		
	รวม	122	81.18			
5.ด้านการวัดและการประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	5.78	1.93	3.47	0.018
	ภายในกลุ่ม	119	66.09	0.56		
	รวม	122	71.86			
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	19	7.39	2.46	3.53	0.017
	ภายในกลุ่ม	122	83.09	0.70		
	รวม		90.38			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	19	5.88	1.96	3.63	0.015
	ภายในกลุ่ม	122	64.29	0.54		
	รวม		70.17			

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่พบความแตกต่างกันยังมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนด้านอื่นๆ ความแตกต่างกันยังมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 16-22

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี โดยรวม

โดยรวม		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	$\bar{X}$	2.17	1.60	1.98	1.84
ชั้นปีที่ 1	2.17		*		
ชั้นปีที่ 2	1.60			*	
ชั้นปีที่ 3	1.98				
ชั้นปีที่ 4	1.84				

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเชิงตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
	$\bar{X}$	2.60	1.83	2.19	2.09
ชั้นปีที่ 1	2.60		*		
ชั้นปีที่ 2	1.83				
ชั้นปีที่ 3	2.19				
ชั้นปีที่ 4	2.09				

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวนแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านบทบาทอาจารย์

ด้านบทบาท		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
อาจารย์	$\bar{X}$	1.98	1.45	1.85	1.77
ชั้นปีที่ 1	1.98		*		
ชั้นปีที่ 2	1.45			*	
ชั้นปีที่ 3	1.85				
ชั้นปีที่ 4	1.77				

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการจัด		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
กิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	2.06	1.59	1.86	1.85
ชั้นปีที่ 1	2.06		*		
ชั้นปีที่ 2	1.59				
ชั้นปีที่ 3	1.86				
ชั้นปีที่ 4	1.85				

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวนแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้

ด้านสื่อการสอน และแหล่งการเรียนรู้	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	2.17		*		
ชั้นปีที่ 2	1.65			*	
ชั้นปีที่ 3	2.09				
ชั้นปีที่ 4	1.84				

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนผู้อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านการวัดและการประเมินผล

ด้านการวัดและ การประเมินผล	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	2.06		*		*
ชั้นปีที่ 2	1.51			*	
ชั้นปีที่ 3	1.87				
ชั้นปีที่ 4	1.63				

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตามชั้นปี เป็นรายคู่ ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ด้านสภาพแวดล้อม		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
การเรียนรู้	$\bar{X}$	2.19	1.57	2.05	1.97
ชั้นปีที่ 1	2.19		*		
ชั้นปีที่ 2	1.57			*	
ชั้นปีที่ 3	2.05				
ชั้นปีที่ 4	1.97				

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ. 05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	พื้นฐานการเรียนรู้ก่อนเข้าเรียน				t	p-value
	มี		ไม่มี			
	(n=3)		(n=120)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านหลักสูตร	1.22	0.38	2.18	0.85	-1.95	0.053
2.ด้านบทบาทอาจารย์	1.15	0.26	1.75	0.80	-1.31	0.192
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.03	0.06	1.84	0.83	-9.71	0.000
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.13	0.23	1.95	0.82	-1.73	0.087
5.ด้านการวัดและการประเมินผล	1.27	0.27	1.77	0.77	-2.91	0.065
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.80	0.72	1.92	0.87	-0.24	0.807
รวม	1.27	0.26	1.90	0.76	-1.44	0.152

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยต่างกัน มีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย

วางแผนการเรียนที่ประเทศไทย						
การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	มี		ไม่มี		t	p-value
	(n=53)		(n=70)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านหลักสูตร	1.97	0.72	2.30	0.92	-2.16	0.033
2.ด้านบทบาทอาจารย์	1.67	0.65	1.79	0.89	-0.86	0.389
3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	1.75	0.69	1.88	0.93	-0.86	0.391
4.ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	1.84	0.69	2.00	0.90	-1.03	0.307
5.ด้านการวัดและการประเมินผล	1.65	0.66	1.85	0.84	-1.44	0.154
6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	1.87	0.75	1.96	0.94	-0.59	0.559
รวม	1.79	0.63	1.96	0.84	-1.24	0.216

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษาที่มีแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างก็มีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 การเสนอแนะทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงถ้อยคำและนำเสนอใช้เชิงบรรยาย ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 เสนอแนะทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่ของคำตอบ(คน)
1.ไม่ควรมีการบังคับให้เดินทางไปศึกษาต่างประเทศ	6
ประเทศไทย	
2.พร้อมกันนี้ควรจัดกิจกรรมสนทนากับผู้ใช้ภาษาไทย	4
เป็นภาษาแม่ร่วมกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร	
3.เพื่อส่งเสริมโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร	2
ภาษาไทยในสถานการณ์ชีวิตประจำวันให้เกิด	
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	
รวม	12

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามไปเปิด เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน นักศึกษาเห็นว่าไม่ควรมีการบังคับให้เดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ประเทศไทย พร้อมกันนี้ควรจัดกิจกรรมสนทนากับผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ร่วมกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร และเพื่อส่งเสริมโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาไทยในสถานการณ์ชีวิตประจำวันให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านแหล่งการเรียนรู้และสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียนภาษาไทย และวางแผนการเรียนในประเทศไทย

3. เพื่อเสนอแนะทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้านผู้ใช้บัณฑิต และคุณครูสอนภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาของสถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ปีการศึกษา 2567 จำนวน 130 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนกล่าว ผมปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามคืนสมบูรณ์จำนวน 123 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 94.62

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้นำแบบสอบถามทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ทั้งหมด 54 ข้อแบบสอบถามมีลักษณะเป็นเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Rating Scale) และในตอนท้ายของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดไปเบิกเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้อย่างเสรี โดยแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.989

ระยะที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ตามการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2.การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยผู้นำเพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยกันหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ พื้นฐานการเรียนรู้ก่อนเข้าเรียนและวางแผนการเรียนในประเทศไทยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบที(t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณี ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ

4.การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 3 เพื่อเสนอแนะทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ผู้วิจัยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยกันหาข้อเสนอแนะของรายการสาขาวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

ระยะที่ 3 การเสนอแนะทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการครั้งนี้ ตามแบบสอบถามทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ตามระยะวัตถุประสงค์ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบทบาทอาจารย์ และด้านการวัดและการประเมินผล เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ และด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ระยะที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

1. นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

2. นักศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยต่างกันมีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

4. นักศึกษาที่มีแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างกันมีทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง

ระยะที่ 3 การเสนอแนะทัศนคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

นักศึกษามีความเห็นว่า ไม่ควรมีการบังคับให้เดินทางไปศึกษาต่างประเทศ ประเทศไทย พร้อมกันนี้ควรจัดกิจกรรมสนทนากับผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ร่วมกับกิจกรรม

เสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาไทยในสถานการณ์ชีวิตประจำวันให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การอภิปรายผล

จากการศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับ น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษามากนัก เช่น เจอกันสอนเอกสารวัสดุอุปกรณ์กันเรียนยังขาดความทันสมัย หรือหลักสูตรยังไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังที่วัฒนาพร ระงับทุกข์(2551:64) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรคือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้างสื่อการสอนและการวัดและประเมินผล เนื่องจากหลักสูตรเป็นเพียงทฤษฎีกว้าง ๆ มิได้ระบุรายละเอียดของการปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนด้วยการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างเนื้อหาวิชาและแผนการสอน จึงจะสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผล ดังนี้

1.1 นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและอาจมิได้มีการนำภาษาไทยมาเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันเท่าที่ควร และเห็นว่าหลักสูตรยังไม่มี ความชัดเจนและไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังที่ อารง บัวศรี (2549: 7-9) ได้กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึง จุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลงบประมาณในแต่ละโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียน มีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามที่จุดหมายกำหนดไว้ และวิชัย ดิสสระ (2549: 12) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแม่บทที่รวมทั้งเอกสารวัสดุ อุปกรณ์ การเรียน กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล สอดคล้องกับสุนีย์ ภูพันธ์ (2551: 21) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดมวลงบประมาณแก่ผู้เรียน ที่จะนำทางการจัดการศึกษาให้บรรลุผล หลักสูตรที่ดีจะต้องมีความชัดเจน เหมาะสมกับผู้เรียน และสังคม ซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหลักสูตรที่ดี จึงควรเป็นหลักสูตรที่ คำนึงถึงวุฒิภาวะ ความต้องการ

ความสามารถของผู้เรียนตลอดจนความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และ การนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันด้วย

1.2 นักศึกษาแห่งเดียวกับการเรียนการสอนด้านบทบาทอาจารย์ อยู่ในระดับน้อย ที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นอาจารย์ที่มีการออกแบบกิจกรรมที่เน้นนักศึกษามีบทบาทในการเรียนรู้ แต่ไม่ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และไม่มีการสร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร นอกจากนี้อาจารย์ ก็ไม่มีการสังเกตบันทึกพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้มีความเหมาะสม ดังที่ วัฒนาพร วัชรบุทซ์(2551: 8) กล่าวถึง บทบาทของอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลางจากบทบาทที่สำคัญที่สุดในฐานะผู้บอกเล่าความรู้ทั้งหมดแก่ผู้เรียน มาเป็น ผู้สนับสนุนจัดสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด บทบาทของอาจารย์จึงควร และวัฒนา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2550: 13) กล่าวว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่สุดในการถ่ายทอด ความคิด วิเคราะห์ และกระบวนการให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนย่อมจะเป็นผู้ที่ทำให้การเรียน การสอน สอดคล้องกับวัฒนาพร วัชรบุทซ์(2551: 8) กล่าวถึง บทบาทของอาจารย์ในการจัดการเรียน การสอนที่เน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลางจากบทบาทที่สำคัญที่สุดในฐานะผู้บอกเล่าความรู้ทั้งหมด แก่ผู้เรียน มาเป็น ผู้สนับสนุนจัดสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

1.3 นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจารย์ไม่เปิด โอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาไทยกับคนภาษาแม่ ทำให้นักศึกษาไม่ได้พัฒนาทักษะด้านการ คิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง แล้วไม่เปิดโลกทัศน์ใหม่ได้รับความรู้และสัมผัสกับประสบการณ์จริง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ดังนี้ ประเวศ วัชรี (2547: ก) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็น ตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้อง เอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง อาจารย์จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการ ทำงานอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ครอบคลุมด้าน ทั้งทางกาย ทางจิต หรืออารมณ์ ทางสังคมและ ทางสติปัญญา รวมถึงพัฒนาการทาง จิตวิญญาณด้วย และสุมน อมรวิวัฒน์ (2549: 14) กล่าวว่า การเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต และแสดงว่าบุคคลนั้นมีความเจริญเติบโต การ เรียนรู้เป็นหัวใจของการศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาก็คือ สถานที่ที่จัดกระบวนการเรียนรู้ มีการจัด บรรยากาศ สิ่งแวดล้อมและกิจกรรม รวมทั้งการอบรม กาย วาจา ใจ การเผชิญสถานการณ์ การ แก้ปัญหาด้วยการรู้คิดอย่างถูกต้องแบบกาย กระบวนการเรียนรู้ ที่แท้จริง จึงเกิดผลอย่างบูรณา การแก่ผู้เรียน คือสร้างความรู้ ความคิด ความสามารถและความดีตาม หลักแห่งการเรียนรู้แห่ง พุทธธรรม สอดคล้องกับนิตยา สุวรรณศรี (2550: 105) ได้กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่อาจารย์ต้องศึกษา

ทำความเข้าใจ เพื่อเป็น พื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ประกอบไปด้วย การวางแผนการสอน องค์ประกอบ ของการเรียนการสอน การเลือกเทคนิควิธีการสอน เพื่อนำไปสู่การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในไม่มีการใช้แบบฝึกหัดหรือบทเรียนสำเร็จรูปเพื่อเป็นการฝึก ทบทวนเนื้อหาบทเรียน และเอกสารหนังสือประกอบการเรียนไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร นักศึกษาจึงไม่ มีโอกาสเพิ่มเติมความรู้นอกเวลาเรียน ดังนี้ ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ (2551: 41) กล่าวว่า สื่อการ เรียนรู้ นอกจากมีบทบาทเป็นเครื่องมือ สำหรับการเรียนรู้แล้วยังกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ด้านความรู้ ทั้งความรู้เชิงเนื้อหาความรู้ เชิงกระบวนการและความรู้เชิงประจักษ์ สำหรับ พัฒนาการทางด้านทักษะนั้นสื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะการคิด ทักษะการสื่อสาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตลอดจนทักษะการจัดการ ประการสุดท้าย การพัฒนาทางด้าน คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมนั้น ช่วยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ เห็นคุณค่าตนเอง มีจิตสำนึกทาง สังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการรู้จักใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ และวิชัย ดิสสระ (2549: 23) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลาง ซึ่งมีความสำคัญ ในกระบวนการเรียนการสอน มีหน้าที่ เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวผู้เรียนอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว เป็นผลให้ผู้เรียน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อการสอน ได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนตลอดและยังได้รับการพัฒนา ไปตามการเปลี่ยนแปลงทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งก้าวหน้าไปไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2550: 34-35) กล่าวว่า ในการสอนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะ คุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิด เพื่อเลือก สื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน และสามารถจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดย ต้องการวางแผนอย่างเป็นระบบในการใช้สื่อด้วย ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการ เรียนการสอนดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิชัย ดิสสระ (2549: 23) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็น ตัวกลาง ซึ่งมีความสำคัญ ในกระบวนการเรียนการสอน มีหน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของครู ไปสู่ตัวผู้เรียนอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว เป็นผลให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมาย การเรียนการสอนได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อการสอนได้นำไปใช้ในการเรียนการสอนตลอดและ ยังได้รับการพัฒนา ไปตามการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งก้าวหน้าไปไม่ หยุดยั้ง

1.5 นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นไม่มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์ และวิธีการในการวัดและประเมินผลการเรียน และไม่มีการประเมินคุณลักษณะทางจิตพิสัยของผู้เรียนจาก ความสามารถในการสังเกต และการแสดงออกของผู้เรียน ดังนี้ อุทุมพร จามรมาน (2552: 61) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลทางการศึกษา เป็นการ ตรวจสอบพัฒนาการทางสมอง ร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เรียน การวัดที่ดีต้องวัดได้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัด และต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งนั้นได้แน่นอน อัจฉรา วงศ์โสธร (2548: 20-21) กล่าวว่า การประเมินเชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการเพื่อให้ได้ข้อมูลอันละเอียดและมีประโยชน์ในการนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนรู้และการเสริมสร้างพัฒนาการ นอกจากนี้ คาเนล และสเวน (Canale, & Swain, 1980) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลหลักสูตร โดยใช้แนวคิดสมรรถนะการสื่อสาร (Communicative Competence) ว่า มี 2 ลักษณะคือ การวัดและประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน (Summative) และการวัดและประเมินผลรวม

1.6 นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นสภาพแวดล้อมการสอนไม่สามารถรองรับการสอนภาษาไทยได้ และไม่มีสภาพแวดล้อมการสอนที่เพียงพอสำหรับนักเรียนในการเรียนภาษาไทย ดังนี้ วรพิมพ์ ภิระวัฒน์ (2549) กล่าวว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ นับตั้งแต่ สถานที่ ลักษณะ บรรยากาศ เหตุการณ์ สถานการณ์ และสภาพต่าง ๆ ที่แวดล้อมบุคคลในขณะที่อยู่ในกระบวนการที่จะใช้ความสามารถทางความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการเกิดความคิดสร้างสรรค์ กระบวนการที่ทำให้ความคิดสร้างสรรค์เจริญงอกงาม และรวมถึงวิธีการกำจัดอุปสรรคต่าง ๆ ของความคิดสร้างสรรค์ ประวีณา โกควณิช (2559) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง องค์ประกอบของ สภาพแวดล้อมภายในของสถานศึกษาที่อยู่ในสภาพการเรียนรู้อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน รวมทั้งความสะดวกความเป็นระเบียบของอาคารสถานที่ การจัดอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจะเป็นส่งต่าง ๆ ทอยในสถานศึกษา ที่เป็นส่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งด้านกายภาพและด้านสังคม นอกจากนี้ Owen (1995) (อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) กล่าวว่า บรรยากาศในโรงเรียนเป็น สภาวะอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แล้วส่งผลถึง ความรู้สึกของบุคคล สามารถสะท้อนความรู้สึกของบุคคลนั้นได้ การสร้างบรรยากาศที่ดีเกิดจาก การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน คุณลักษณะที่มีอยู่ในอาคาร เรือน

และโรงเรียนมีความเกี่ยวข้องกับบรรยากาศของโรงเรียน สอดคล้องกับประวีณา โภควณิช (2559) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึงองค์ประกอบของ สภาพแวดล้อมภายในของ สถานศึกษาที่อยู่ในสภาพการเรียนรู้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้และพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับเพื่อน รวมทั้งความ สะอาดความเป็นระเบียบของอาคารสถานที่ การจัดอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจะเป็นส่งต่าง ๆ ท่อยในสถานศึกษา ที่เป็นสงมชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้ง ดานกายภาพและดานสงคม

2.การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี พื้นฐานการเรียน ภาษาไทย และวางแผนการเรียนที่ประเทศไทย ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการ ประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยรวมไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเห็นว่า อาจารย์มีความเป็นกันเอง มีความเอาใจใส่ สามารถวัด และประเมินผลการเรียนของนักศึกษาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และมีความสนใจ ความขยัน ขวนขวายหาความรู้ ตลอดจนพฤติกรรมในการเรียนรู้ไม่ต่างกัน ดังนี้ สุนีย์ ภูพันธ์ (2551: 21) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นแนวทางในการจัดมวลงประสการณัแกผู้เรียน ที่จะนำทางการจัดการศึกษาให้ บรรลุผล หลักสูตรที่ดีจะต้องมีความชัดเจน เหมาะสมกับผู้เรียน และสังคม ซึ่งจะทำให้การจัดการ เรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นหลักสูตรที่ดี จึงควรเป็นหลักสูตรที่ คำนึงถึงวุฒิ ภาวะ ความต้องการ ความสามารถของผู้เรียนตลอดจนความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และ การ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย นอกจากนี้ ระงับทุกซ์ (2551: 8) กล่าวว่า บทบาทของอาจารย์ ต้อง เป็นผู้สร้างเสริม บรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร และต้องเป็นผู้ติดตามผลการทำงานตามกิจกรรมของ ผู้เรียน เพื่อให้ถูกต้องชัดเจนและสมบูรณ์ ก่อนให้ผู้เรียนสรุปเป็นข้อความรู้จากการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพวงพร แซ่คู (2555: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง กระบวนการจัดการเรียนรู้ ของครูผู้สอนภาษาจีน ตามทัศนะของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนะต่อกระบวนการ จัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาจีน ด้านการวัด และการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้อง กับจินตนา ภูณานุกรณ์ (2554: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของ สถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษานักศึกษาชายและหญิง มีความเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนของสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านบทบาทอาจารย์ ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านหลักสูตร ด้านบทบาท อาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัด และการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาในแต่ละชั้นปี จะได้รับการ เรียนการสอนที่แตกต่างกันออก เช่น นักศึกษาปีที่ 1 เมื่อเข้ามาศึกษาใหม่ต้องมีการปรับพื้นฐานตาม หลักสูตรภาษาจีนที่มหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาปีที่ 2 มีการเรียนวิชาภาษาจีนตามหลักสูตร โดยเน้น ภาคทฤษฎีมากขึ้น และ นักศึกษาปีที่ 3 มีการเรียนตามหลักสูตรน้อยลงและไม่มีการสอบวัดผล เพราะต้อง เข้าอมรบสัมมนา เพื่อเตรียมตัวฝึกงานที่ประเทศจีน ขณะที่นักศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตร ไม่มีการเรียน การสอนที่ มหาวิทยาลัยในไทย จะเน้นภาคปฏิบัติในวิชาทางแพทย์แผนจีนที่มหาวิทยาลัยในประเทศจีน ดังที่ วิทยากร เชียงกุล (2548: 14-15) กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทัศนะของเกิดจากความแตกต่าง ส่วนบุคคล เช่น ผู้ที่มีระดับการศึกษาหรือชั้นปีที่ต่างกัน อาจมีทัศนะหรือประสบการณ์ต่อเรื่องใด เรื่อง หนึ่งต่างกันตามสิ่งที่ได้เรียนรู้มา สอดคล้องกับงานวิจัยของ CHUPING BEI (2557:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องทัศนะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน วิทยาลัย การแพทย์ ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยต่างกัน มีทัศนะของนักศึกษาต่อการ เรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน โดยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นนักศึกษาเห็นว่า ไม่มี โอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาไทย ไม่มีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยเยอะแยะ ดังนี้ ประเวศ วะสี (2547: ก) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการเรียนรู้ใน สถานการณ์จริง ซึ่งแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง อาจารย์จัดให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการทำงานอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ครอบคลุม ด้าน ทั้งทางกาย ทางจิต หรืออารมณ์ ทางสังคมและทางสติปัญญา รวมถึงพัฒนาการทาง จิต วิญญาณด้วย และ อารมณ์ ใจเที่ยง (2547: 75-76) กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ในอันที่จะ นำไปสู่การดำรงชีวิต อย่างมีความสุขโดยแท้จริงและสมบูรณ์นั้น ผู้เรียนจะต้องนำเอาความรู้ต่างๆ ที่ได้รับเข้ามาก่อน มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความหมายขึ้น โดยการรวบรวมเชื่อมโยง

และจัดระเบียบ ประสบการณ์ต่างๆ ให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะช่วยให้สามารถเข้าใจ ประสบการณ์ที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตได้เป็นอย่างดี การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนและอาจารย์ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานการเรียนภาษาไทยต่างกัน มีทัศนะ ของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติ เชนวน ด้านหลักสูตร ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและ การประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นนักศึกษาเห็นว่า จะไม่ใช่ภาษาไทยเป็นภาษาทำงานในอนาคต และเนื่องจากครูและเพื่อน ร่วมชั้นของนักศึกษาเป็นคนจีนทั้งหมด ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำวันในการสื่อสาร ดังนั้น อนาคต (กัจกร มุณีแก้ว, 2557: 211; ถ้าอิงจาก Anastasi. 1968) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นผลเนื่องมาจากความถนัดในพื้นฐานการเรียนและความสนใจ ร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามความถนัดในพื้นฐานการเรียน และความสนใจนั้นอาจไม่ได้ส่งผลต่อ ความสามารถในการศึกษาความรู้เสมอไป กล่าวคือบุคคลใดที่มี ความถนัดในพื้นฐานการเรียน อย่างหนึ่งไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องสนใจในเรื่องนั้น หรือในทาง ตรงข้ามใครที่สนใจในเรื่องใด ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องมีความถนัดในด้านนั้นด้วย

2.4 นักศึกษาที่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างกัน มีทัศนะของนักศึกษาต่อ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติ เชนวน ด้าน หลักสูตร โดยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นนักศึกษาเห็นว่ามาเรียนที่ประเทศ ไทยหรือไม่มันไม่สำคัญต่อการพัฒนาในอนาคตมากนักและอาจเกี่ยวข้องกับการไม่เข้าใจหลักสูตร ด้วย

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาที่มีวางแผนการเรียนที่ประเทศไทยต่างกัน มี ทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติ เชนวน ด้านบทบาทอาจารย์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอนและ แหล่งการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผลและด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยรวมต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นนักศึกษาเห็นว่า หากเลือกเรียนที่ประเทศไทยควรปรับตัว ให้เข้ากับทุกกิจกรรมในประเทศไทยและควรปรับปรุงระดับภาษาไทยตามกิจกรรมต่างๆ ดังที่ คอลบ์ (David A. Kolb. 1984:27) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล แตกต่างกันทำให้มีการเรียนรู้ไม่เท่ากัน แต่ถ้าผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ก็จะทำให้

ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจาก ประสบการณ์บางอย่างมิได้ส่งผลหรือมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้

3.การเสนอแนะทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันจึงຕູມหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน จำแนกตาม ผู้ใช้บัณฑิต และคุณครูสอนภาษาไทยผู้วิจัย ขอเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

3.1 นักศึกษามีเสนอแนะความคิดเห็นว่าไม่ควรมิกันบังคับให้เดินทางไปศึกษาต่างประเทศประเทศไทย ทั้งนี้อาจเป็นนักศึกษาเห็นว่าไม่อยากไปเรียนที่ประเทศไทย หรืออยากเรียนต่อที่ประเทศจีน จึงเห็นว่าเรียนที่ประเทศไทยเสียเวลา เสียเงิน เพราะมหาวิทยาลัยไม่แจ้งก่อนเข้าเรียนต้องเรียนที่ประเทศไทย

3.2 นักศึกษามีเสนอแนะความคิดเห็น พร้อมกันนี้ควรจัดกิจกรรมสนทนากับผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ร่วมกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร และเพื่อส่งเสริมโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาไทยในสถานการณ์ชีวิตประจำวันให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีโอกาสให้นักศึกษาฝึกฝนภาษาไทยกับผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ อาจารย์สอนภาษาไทยคู่ไทยภาษาจีนสอนด้วยนักศึกษาเห็นว่าไม่มีโอกาสฝึภาษาไทย ในมหาวิทยาลัยไม่มีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยเยอะ ๆ นักศึกษาก็ไม่มีโอกาสฝึภาษาไทย ฝึทักษะการศึกษาภาษาไทยด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับสื่อการสอนเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรมีคุณภาพยิ่งขึ้น สาขาวิชาควรส่งเสริมทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เพิ่มแบบฝึกหัดสำหรับชีวิตประจำวัน ปรับปรุงพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สอดคล้องกับ ความต้องการของนักศึกษาและตลาดแรงงาน

2. ด้านบทบาทอาจารย์ จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาเห็นว่าช่องทางการติดต่อประสานงาน อับผู้ปกครอง พร้อมทั้งรายงานการเรียนและพฤติกรรมของนักศึกษาให้ผู้ปกครองทราบ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนด้านบทบาทอาจารย์มีคุณภาพยิ่งขึ้น ทางสถาบันและ อาจารย์ผู้สอนภาษาควรมีการจัดประชุมผู้ปกครอง หรือทำจดหมายรายงานผลการเรียน และพฤติกรรม ของนักศึกษาให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ และ

เห็นว่านักศึกษาผู้สืบทอดอาจารย์ไม่ได้ใช้มาตรการที่แตกต่างกันสำหรับนักศึกษาในระดับต่างๆ จึงแนะนำให้อาจารย์พัฒนารูปแบบการสอนที่แตกต่างกันสำหรับนักศึกษาในระดับต่างๆ ผ่านการทดสอบการสังเกตและวัดความรู้

3.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่ อยู่ในระดับน้อย เพื่อให้ได้รับระดับการสอนที่สูงขึ้นและกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น ขอแนะนำให้อาจารย์สามารถดำเนินกิจกรรมการสื่อสารนอกหลักสูตรได้อย่างเหมาะสม สอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาอย่างชัดเจนผ่านวัตถุทางกายภาพภายนอก และดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยมากขึ้น ภาษารวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การสื่อสารด้วยวาจา การแข่งขันกิจกรรม ฯลฯ

4. ด้านแรงการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนจากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาเห็นว่ามีห้องปฏิบัติกันทางภาษาไทยอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนด้านแหล่งการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพยิ่งขึ้นทางสาขาควรเพิ่มสถานที่จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาหรือสร้างห้องปฏิบัติกันทางภาษาไทยให้มีความทันสมัย

5. ด้านการวัดและการประเมินผลจากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาเห็นว่าอาจารย์มีการชี้แจงเครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวิธีการวัดและประเมินผลในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด เพื่อให้ นักศึกษางานสามารถได้รับผลการวัดที่ยุติธรรมยิ่งขึ้น อาจารย์สามารถแจ้งนักศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการวัดปกติได้ และสาขาสสามารถอัปเดตมาตรฐานการวัดไปพร้อมๆ กัน แทนที่จะให้ผลลัพธ์สุดท้ายโดยไม่ต้องมีกระบวนการทบทวน

6.ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาเห็นว่าการไม่สามารถหลงรักการสอนภาษาไทยได้และไม่มีสภาพแวดล้อมการสอนที่เพียงพอสำหรับนักเรียนในการเรียนภาษาไทย เพื่อให้ นักศึกษามีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทยที่ดีขึ้น อาจารย์สามารถพูดภาษาไทยและอธิบายคำในภาษาไทยแทนการสอนภาษาจีนได้ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาความเข้าใจภาษาไทยผ่านการสอนภาษาพื้นเมืองและปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับการสนทนาจากเจ้าของภาษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน
2. ควรเพิ่มกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเพิ่มโอกาสในการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวันต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุมหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

บรรณานุกรม

- Anastasi, Anne. (1968). *Psychological Testing*. 3 th ed. New York : Macmillan Co.
- BAISONG YANG.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ชีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566
- Canale, M. and Swain, M. (1980). *Theoretical bases of communicative approaches to secondlanguage teaching and testing*. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- CHUANYAN LI.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ชีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566
- Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of Psychology Testing*. 5th ed. New York: Harper Collins Publishers Inc.
- DAN PENG.(2567). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ชีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 28 มี.ค. 2567
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical analysis in Psychology and Education*. Tokyo: McGraw Hill International Book.
- Gibson, J.L. (2000). *Organizations Behavior*. Relieved September 11, 2014, from <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/280647>
- Good, A.W. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGrawHill.
- GUODA MENG.(2567).เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ชีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 27 มี.ค. 2567
- Huang, M., และ Deng, L. N. (2016, August). *A Tentative Exploration and Practice of "Thai - English - Chinese" Three Languages Talent Cultivation Model - Taking Thai Majors of Chengdu University as an Example*. *Education and Teaching Research*, 30(8), 90-94.
- JINGJING FENG.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ชีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566
- Jiranuwat Sawasateee Wan Ping, Tai. (2556). *เหลียวหลังแลหน้า 37 ปีความสัมพันธ์ไทย –จีน : มุมมองทฤษฎีสรรค์สร้างนิยม –จากมิตรเป็นศัตรูจากศัตรูสู่มิตร*. กรุงเทพฯ. จาก

<https://www.tci-thaijo.org/>

KAIPENG WANG.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566

Kolb, D.A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Likert, Rensis. (1932). "A Technique for the Measurement of Attitudes". *Archives of Psychology* 140: 55.

Lin, X. M. (2549, มกราคม-มีนาคม). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย. *วารสารสวนดุสิต*, 3(8), 70-77.

Lin, X. M. (2558). การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน: อดีต ปัจจุบัน อนาคต. ใน *ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาษา วารณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ : การเรียนรู้ และ สรรสร้างจากสังคมไทยสู่สังคมโลก ครั้งที่ 2 : การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ 25-26 มิถุนายน 2558 ณ โรงแรม Swissotel te Concorde Bangkok (น. 28-43).* กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.

LIU SU.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566

RUOLAN LI.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566

Shores, Louis. (1960). *Instructional Materials and Introduction of Teachers*. New York:The Ronald Press Company

WANTONG YE.(2567). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 27 มี.ค. 2567

XINYA FU.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซีอฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค. 2566

Yan, S. S. (2011). Thai Language Teaching in Private Colleges and Universities in Guangxi under the New Situation. *Education Circle*(18), 116.

YINFEI CHEN (2562). *สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม(ศิลปศาสตร), กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

YING WANG.(2567).เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซื่อฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 28 มี.ค.

2567

YINI FANG.(2566). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ซื่อฉี เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 26 ต.ค.

2566

Zhao, J. P. (2015, January). Development of Thai Majors of Chuxiong Normal University: Present Situation and Problems. *Journal of Chuxiong Normal University*, 30(1), 93 96.

ZHOULING FAN. (2563). การศึกษาการจัดเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน. ปริญญาโท ศศ.ม. (การจัดการการอุดมศึกษา), กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กนกกาญจน์ จันทร์อยู่. (2554). การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา

กฤษณี มหาวิทยาลัย. (2550). คู่มือความรู้สู่อำนาจ, กรุงเทพฯ: โครงการศึกษาทางเลือกการพัฒนา

กาญจนา จันทะดวง. (2550), พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.

กึ่งกาญจน์ บุณสินวัฒนกุล. (2561), กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารศิลปศาสตร์*, 18(2), 164-178.

ชนิษฐา ขจรชีพ.(2557).แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวจีน.สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ), กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จินดารัตน์ ธรรมรุ่งฤทธิ์. (2553). ข้อบกพร่องเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม: กรณีศึกษาการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวอเมริกันและชาวจีน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชัยพงษ์ โชติวรรณ. (2548). “ประชาสังคม : ทรรศนะนักคิดในสังคมไทย ” กรุงเทพฯ: มติชน

- ชาติรี สำราญ. (2550). *หลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา*, กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2550). *เทคโนโลยีการศึกษา:ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทิตยา สุวรรณะชญ. (2550). *วิทยาศาสตร์สังคม*, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- ดวงเดือน แสงชัย. (2549). *การสอนดีมีคุณภาพ. ครั้งที่ 1*. กรุงเทพฯ: สถาบันการแปลหนังสือกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ดาราวัตี สุขมลสันต์. (2533). *รายงานผลการวิจัยเจตคติ ความจำเป็นและความต้องการภาษาอังกฤษของ นักศึกษาและอาจารย์ในสหวิทยาทั้งแปดกลุ่ม* กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูธนบุรี
- อัมพร บัวศรี. (2549). *ทฤษฎีหลักสูตรและการออกแบบพัฒนา*, กรุงเทพฯ: ธนวัชรการพิมพ์
- ธีรบุญฤทธิ์ ควรรหาเวชศิษฐ์. (2552). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ SP printing
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2541). *จิตวิทยาสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นฤมล อินทร์ประสิทธิ์และSurui Jiang.(2563). การพัฒนาหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารระดับกลางสำหรับนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 7(3), 116-133.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2550). *ความเป็นครูไทย ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: ก.พลพิมพ์ (1996).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*, กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นจัดพิมพ์
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2548). *ป่าไม้กับที่กินทำกิน ข้อเท็จจริง ปัญหา และข้อเสนอแนะ*, กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา.
- ประเวศ วะสี. (2547). *ปฏิรูปการศึกษา ในทัศนะของ ศ.น.พ. ประเวศ วะสี*. กรุงเทพฯ: โฟร์ พรินต์
- ประเสริฐ แยมกลินฟุ้ง. (2552). *เรียบเรียง การเมืองสีเขียว*, กรุงเทพฯ: เสริมศิลา
- พระมหากิตติ สุจิตโต (สร้อยมาลา). (2555). *บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชนในทัศนะ ของประชาชนในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี*, วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา), จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2553). *หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา*, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เข้าออฟ เคอร์รี่ส์.
- ไพบุลย์ อ่อนมั่ง,วินัส ปัทมภาสพงษ์, อนันต์ มลารัตน์. (2543). *รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ

ภาวณีนี หงส์เจริญ. (2544). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการพัฒนาและรับรองคุณภาพ

โรงพยาบาลของบุคลากรโรงพยาบาล ชุมชนจังหวัดนครปฐม, วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการบริการสุขภาพ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยคริสเตียน

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.(2557). เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. จาก

<https://www.feu.ac.th/>

ยางวอน ฮยอน. (2560). การปฏิสัมพันธ์ของชาวเกาหลีที่ใช้ภาษาไทยและชาวไทยในบริบทธุรกิจ:

การศึกษา ตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษาและวจนปฏิบัติศาสตร์ระหว่าง

วัฒนธรรม (Interactions of Korean Users of Thai and Thai Speakers in Business Context: An Interlanguage and Intercultural Pragmatic Study)

ยุทธพงษ์ ไกรวรรณ, (2551). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาโครงงาน กรุงเทพฯ: พิมพ์

รัชดา ลาภใหญ่. (2559), แนวทางและข้อควรปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ให้นักศึกษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัย รังสิต

ราชบัณฑิตยสถาน. (2557), พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ฉบับ

ราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน

รุ่งฤดี แผลงศร. (2561ก), ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2551). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง, กรุงเทพฯ:

ต้นอ้อ (1999).

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2550). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา, กรุงเทพฯโรง

พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร

เกษม. (2556). เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2556, จาก

<http://www.chandra.ac.th/th/amc.php>.

วิชัย ดิสสระ. (2549), การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์

วิทยากร เชียงกุล. (2548). พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2 จิตวิทยาจริยธรรมและ จิตวิทยาภาษา

กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช

วิทยาลัยเชิงตู แห่งภาษาต่างประเทศเสฉวน. (2543). เกี่ยวกับวิทยาลัยเชิงตู แห่งภาษาต่างประเทศ

เสฉวน หน้าแรก จาก <https://www.cisisu.edu.cn/>

- วิภาศรี จ้อยสูงเนิน. (2537). การแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียนระดับ
โรงเรียน นานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ.
ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- วิยะดา เมืองโคตร. (2559). แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรม เรื่อง “กล้วยกับวิถีชีวิตไทย”
สำหรับ ผู้เรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิโรจน์ กองแก้ว. (2564). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ขุนยน สารานุกรม รัฐ ประชาชนจีน. กรุงเทพฯ. จาก
<https://www.tci-thaijo.org/>
- ศยามล ครอบนิยม. (2567). เป็นผู้ให้สัมภาษณ์,หวัง ชี้อธิ เป็นผู้สัมภาษณ์,ใน ออนไลน์. เมื่อวันที่ 27
มี.ค. 2567
- ศรีสมบุญณ์ แยมกมล. (2548). หมู่บ้านชนบทไทย ปี 2539 จากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.
2.). กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย
- ศิริพงษ์ พะยอมแย้ม. (2553). การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน, กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีนสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง. (2566). จาก
<https://thaiembbeij.org/cn/home/>
- สถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกาวิทยาลัยเจิ้งตูแห่งภาษาต่างประเทศเสฉวน. (2562). เกี่ยวกับ
สถาบันภาษาตะวันออกและแอฟริกา วิทยาลัยเจิ้งตู แห่งภาษาต่างประเทศเสฉวน. จาก
<https://daa.csisu.edu.cn/>
- สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. (2549). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมหมาย แจ่มกระจ่าง. (2553). ความคิดเห็นของ อาจารย์ นักธุรกิจ และนักศึกษาจีน ต่อการเรียนรู้
ภาษาไทยในมณฑลกว่างซี เพื่อประกอบอาชีพ. กรุงเทพฯ. จาก [https://www.tci-](https://www.tci-thaijo.org/)
[thaijo.org/](https://www.tci-thaijo.org/)
- สาลี ทองทิว. (2549). การวิเคราะห์หลักสูตร: เอกสารประกอบการสอนหลักการสร้างหลักสูตร และ
วิเคราะห์หลักสูตร, กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำราญ คำยิ่ง. (2552). *Standard English grammar*. นนทบุรี : อมรินทร์บุ๊กเซ็นเตอร์,

พิมพ์ครั้งที่ 3.

สุชา จันทรโณม. (2552). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*, พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

สุชาติ สุทธิจิระพันธ์. (2549). *การวัดทักษะ, เอกสารประกอบการฝึกอบรม การวิจัยขั้นสูงทาง*

พฤติกรรมสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุทธิพงษ์ แสงมณี. (2549). *ประชุมชนในประเทศไทย: แนวทางการพัฒนา*, กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชน

ท้องถิ่นพัฒนา

สุนีย์ ภูพันธ์. (2551), *เทคนิควิธีการเขียนหลักสูตร*, กรุงเทพฯ: เรื่องแสงการพิมพ์

สุพรรษา แป้นกลัด. (2554). *ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ*

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.

(การอุดมศึกษา), กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุนน อมรวิวัฒน์. (2549). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ก.พลพิมพ์ (1996).

สุนนทิพย์ วัฒนา" ศิริเพ็ญ อังสิทธิ์พูนพร และมยุรี ถาวรพัฒน์. (2563). *แนวการสอนภาษาไทยใน*

ฐานะภาษาต่างประเทศ: การสอนแบบแม่สอนลูก. สถาบันวิชาภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

มหาวิทยาลัยมหิดล

สมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ (2549). *21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด* กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์

อมรา เล็กเรณสินธุ์. (2550), *หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน*, กรุงเทพฯ: แพลนพับลิชชิง

อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2548). *มโนทัศน์สำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน*, กรุงเทพฯ: เจริญรุ่งเรือง

การพิมพ์

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2547). *หลักสูตร: แนวคิด ทฤษฎีและการวิจัย*, กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

อุทัย นิธิบุญโต. (2548). *การเปลี่ยนแปลงสังคมกับศักยภาพของชุมชนไทย*, กรุงเทพฯ: สมาคม

สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทยและสำนักพิมพ์อมรินทร์

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2548). *การจัดการและนิเทศสื่อการศึกษา*, สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ

แบบสอบถาม
ทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

คำชี้แจง

1. ในการตอบแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

2. โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน ของท่านมากที่สุด

3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจ็ดตุ มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนตามความเป็นจริง ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้สามารถเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นำไปปรับปรุงสถานศึกษา และปรับปรุงคุณภาพการเรียน การสอนภาษาไทยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและตรงกับความต้องการของนักศึกษามากยิ่งขึ้น จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ท่านเลือก

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ชั้นปี

() ชั้นปีที่ 1

() ชั้นปีที่ 2

() ชั้นปีที่ 3

() ชั้นปีที่ 4

3. พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

() มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน

() ไม่มีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนเข้าเรียน

4. วางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย

() มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย

() ไม่มีวางแผนการเรียนรู้ในประเทศไทย

ส่วนที่ 2 ทักษะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม

มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่แสดงระดับทักษะของนักศึกษาต่อการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย สถาบันเจตุม มหาวิทยาลัยการศึกษานานาชาติเสฉวน 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ระดับทักษะ				
1.ด้านหลักสูตร					
1.1 มีการนำภาษาไทยมาเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน					
1.2 มีความเหมาะสมกับความสามารถและสภาพความเป็นจริงของนักศึกษา					
1.3 มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา					
1.4 มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง					
1.5 มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน					
1.6 มีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ					
1.7 มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในทุกวิชาที่สอน					
1.8 หลักสูตรมีความชัดเจน และสอนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้					
1.9 จำนวนหน่วยกิตของวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน					

ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ระดับทักษะ				
2. ด้านบทบาทอาจารย์					
2.1 มีการให้คำอธิบายเนื้อหาวิชาที่ชัดเจน เพื่อให้ นักศึกษา นำไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้					
2.2 มีการสนับสนุน และเสริมแรง ให้นักศึกษาเข้าร่วมทำ กิจกรรมการเรียนการสอน					
2.3 มีการออกแบบกิจกรรมที่เน้นนักศึกษา มีบทบาทในการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้					
2.4 มีการเตรียมและใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์การสอน เหมาะสม กับ เนื้อหาวิชาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี					
2.5 มีการสร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตร					
2.6 มีช่องทางการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง พร้อมทั้ง รายงานการเรียนและพฤติกรรมของนักศึกษาให้ผู้ปกครอง ทราบ					
2.7 มีการสังเกต บันทึกพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อ ปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้มีความเหมาะสม					
2.8 มีการให้คำปรึกษา ตักเตือน ดูแลความประพฤติของ นักศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ					
2.9 มีความเป็นมิตรกับนิสิตระหว่างการสอน					

ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ระดับทักษะ				
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
3.1 มีการจัดกิจกรรมบูรณาการความรู้และทักษะต่างๆ มาใช้ในการเรียนการสอน					
3.2 มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียน การสอน ให้นักศึกษามีอิสระในการเรียนรู้					
3.3 มีการจัดกิจกรรมการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาไทยกับเจ้าของภาษาโดยตรง					
3.4 มีการสร้างนวัตกรรมการสอน เช่น ชุดการเรียนรู้ ศูนย์การเรียนรู้ วิดีทัศน์ให้เกิดการเรียนรู้ความรู้อื่นๆ ที่เชื่อมโยงกับบทเรียน					
3.5 มีการจัดกิจกรรม ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเปิดโลกทัศน์ใหม่ได้รับความรู้และสัมผัสกับประสบการณ์จริง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน					
3.6 มีการจัดกิจกรรมการส่งเสริมให้นักศึกษาลำแสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล					
3.7 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญหรือยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					
3.8 มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้เกิดแนวคิดเชิง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์					
3.9 มีวิทยากรมาให้คำแนะนำ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ทางภาษาไทยโดยตรง					
3.10 มีการใช้บทประพันธ์ โคลง กลอน เพื่อฝึกทักษะการแปลภาษาไทย					

ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ระดับทักษะ				
4. ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้					
4.1 มีการใช้แบบฝึกหัด หรือบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อเป็นการฝึกทบทวนเนื้อหาบทเรียน					
4.2 มีการใช้สื่อประเภทภาพและเสียง เช่น เครื่องเล่นวีดีโอ แผ่นซีดี แผ่นดีวีดี เป็นต้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความ สนใจและสนุกสนานได้มากขึ้น					
4.3 มีการใช้สื่อบัตรคำในการเสริมทักษะ					
4.4 มีสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
4.5 มีการแสดงละคร หรือบทบาทสมมุติ					
4.6 มีการจัดนิทรรศการความรู้ทางด้านภาษาไทย					
4.7 มีการจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถทาง ภาษาไทย					
4.8 มีห้อง ปฏิบัติการทางภาษาไทย					
4.9 มีการเปิดข่าววิทยุหรือเพลงไทยให้นักศึกษาฟัง เพื่อฝึก ทักษะภาษาไทย					
4.10 มีสื่อการสอบ เอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ การเรียนที่ทันสมัย เพื่อให้นักศึกษามีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ กำหนดไว้					

ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ระดับทักษะ				
5. ด้านการวัดและการประเมินผล					
5.1 มีการแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์ และวิธีการ ในการวัด และประเมินผลการเรียน					
5.2 มีการประเมินคุณลักษณะทางจิตพิสัยของผู้เรียนจาก ความสามารถ การสังเกต และการแสดงออกของผู้เรียน					
5.3 มีการประเมินผลทักษะการพูดภาษาไทยตามสถานการณ์ จริงในชีวิตประจำวัน					
5.4 มีการใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับ วิธีการ วัดและประเมินผลในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้					
5.5 มีการประเมินผลระหว่างเรียนควบคู่ไปกับการเรียนการสอน					
5.6 มีการประเมินผลระหว่างเรียนควบคู่ไปกับการ ประเมินผล หลังเรียน					
5.7 มีการใช้วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ การ สอนหลักที่กำหนดไว้					
5.8 มีการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุง การจัดการ เรียนการสอนในปัจจุบันหรืออนาคต					
5.9 มีการประเมินความสามารถของนักศึกษาครอบคลุม ทุก ทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
5.10 มีการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษา โดยทดสอบการฟัง และการพูด					
5.11 มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการวัดจาก สภาพจริง สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้					

ทักษะต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	ระดับทักษะ				
6. ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้					
6.1 สภาพแวดล้อมการสอนสามารถรองรับการสอนภาษาไทยได้					
6.2 มีพื้นที่เพียงพอในการดำเนินกิจกรรมการสอนภาษาไทย					
6.3 สภาพแวดล้อมในการสอนสามารถส่งเสริมความสนใจในการสอนได้					
6.4 มีสภาพแวดล้อมการสอนที่เพียงพอสำหรับนักเรียนในการเรียนภาษาไทย					
6.5 บรรยากาศการสอนในห้องเรียนสามารถช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนได้					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

